

ஆகஸ்ட் 2007

87

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

புலம்பெயர்வால் புலம்பெயரும் தமிழ்ப் பெயர்கள்
(சிறப்புக் கட்டுரை)

அற்றைத் திங்கள்
அவ்வெண்ணிலவில்
(பரிசுக் கவிதை)

www.gnanam.info

அரசியல் முரசு கொட்டும்
இஸ்லாமிய
இலக்கிய மாநாடுகள்
(ஒரு மலேசிய இலக்கியவாதியின்
உள்ளக் குமுறல்)

கலைச் சித்தர்
சோக்கல்லோ சண்முகம்

ராஜேஸ்வரம் திரைப்படத்தில்
ஓர் இலங்கை நடிகனின் அனுபவப் பதிவு

50/=

ஒளி - 08 சுடர் - 03

பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{வது} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வங்கித் தொடர்புகள்:

T. Gnanasekaran

HNB - Wellawatte Branch

A/C No. 0090672606

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
 - கிண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி 07
 - கல்வயல் வே. குமாரசாமி 16
 - புலவர் ம. பார்வதிநாதசீவம் 22
 - ஜின்னாஹ் 22
 - வி. ரி. இளங்கோவன் 27
 - சி. முத்துசங்கரன் 42
- **கட்டுரைகள்**
 - மாவை வரோதயன் 04
 - ஞா. பாலச்சந்திரன்/கெ. சர்வேஸ்வரன் 17
 - சை. பீர்முகம்மது 31
- **சிறுகதைகள்**
 - ஆசி. கந்தராஜா 09
 - திக்குவல்லை கமால் 23
 - திசேரா 29
- **நோர்காணல்**
 - செங்கை ஆழியான் 12
- **விவாதம்**
 - வன்னேரி ஐயா 37
 - ஜின்னாஹ் ஷரிப்புத்தீன் 37
 - ருத்ரசகி 38
 - நாச்சியதீவு பர்வீன் 39
- **உரைச்சித்திரம்**
 - தெனியான் 25
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்** 44
- **பக்தி எழுத்து**
 - தங்கவேலாயுதம் 20
 - ஆ. குணநாதன் 28
 - கலாநிதி துரை மனோகரன் 40
 - கே. விஜயன் 43
 - இளைய அப்துல்லாஹ் 48
 - என். செல்வராஜா 50
- **நூல் மதிப்புரை** 52
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 55

அடைபட்டம் - முத்தூஸ் ஹுஸீன்

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேவு மரயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

கிழக்கு உதயம் ? ! ...

படையினரின் கிழக்கு வெற்றியைக் கொண்டாடும் “கிழக்கு உதயம்” என்ற தேசிய வைபவம் 19.07.2007இல் கொழும்பு சுதந்திர சதுக்கத்தில் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ தலைமையில் நடைபெற்றது.

மட்டக்களப்பில் ‘குடும்பி மலை’ என்ற தமிழ்ப் பெயருடன் விளங்கிய தமிழ்ப் பிரதேசம் இப்பொழுது ‘தொப்பிக்கல’ என்ற பெயருடன் விளங்குகிறது. இப் பிரதேசத்தை இராணுவத்தினர் கைப்பற்றியதன் மூலம் கிழக்கு மாகாணத்தை முற்று முழுதாகவே விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து விடுவித்து விட்டதாகக் கூறியே கிழக்கின் உதயம் என்ற நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

கிழக்கு கைப்பற்றப்பட்டதை அறிவிக்கும் பிரகடனம் அடங்கிய பத்திரிகைச் சுருளை இராணுவத் தளபதி லெப். ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா உட்பட முப்படைகளின் தளபதிகள் ஜனாதிபதியிடம் கையளித்தனர்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான தமிழர்களை கொன்றொழித்து, பல நூற்றுக்கணக்கானோரை காயப்படுத்தி, ஒரு இலட்சம் வரையிலான தமிழர்களை அகதிகளாக்கி, கோடிக்கணக்கான சொத்துக்களை நாசமாக்கியதன் பின்னரே தொப்பிக்கல கைப்பற்றப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக உலகரீதியில் வெளிநாட்டு அரசுகளை போரில் வெல்லும்போதே இவ்வாறான கொண்டாட்டங்கள் நடத்தப்படுவது வழக்கம். இலங்கையின் இன்னுமொரு சுதந்திரதினமாக, இன்னுமொரு எதிரி நாட்டை கைப்பற்றிய விழா போன்று சுதந்திர சதுக்கத்தில் விழாவினை நடாத்தி அரசு புளகாங்கிதம் அடைந்துள்ளது.

கிழக்கின் உதயத்தை கொண்டாட சகலரும் தேசியக் கொடியினை ஏற்ற வேண்டுமென்று அமைச்சர் கரு ஜெயகூரியா கோரிக்கை விடுத்திருந்தார். பாடசாலைகளில் வெற்றிக் கொடி ஏற்றி ‘கிரிபத்’ கொடுத்து கொண்டாடுமாறு உத்தரவுகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆனாலும் மக்கள் தங்கள் இல்லங்களில் ஏனோ தேசியக் கொடியை ஏற்றவில்லை. இந்தக் கொண்டாட்டங்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும் அமெரிக்கா, ஜப்பான், நோர்வே, பிரித்தானியா ஆகிய இணைத்தலைமை நாடுகளின் தூதுவர்கள் இந்த

நிகழ்வில் கலந்து கொள்ளவில்லை. இது ஒரு இராணுவரீதியிலான நிகழ்வு என வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். இத்தகைய செயற்பாடுகள் பகைமை உணர்வை வளர்த்து மோதல்களை அதிகரிக்கவே செய்யும். இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் ரீதியிலேயே தீர்வு காணப்படவேண்டும். இராணுவ வெற்றிகள் மூலம் தீர்வு காணமுடியாது.

யுத்தத்தைக் கொண்டாட வேண்டியதில்லை. யுத்தத்தின் முடிவையே கொண்டாடவேண்டும். யுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவரவேண்டும். இத்தகைய கொண்டாட்டங்கள் இன நெருக்கடிக்கு இராணுவத் தீர்வையே காண வேண்டுமென்கிற பேரினவாதச் சக்திகளையே பலப்படுத்தும், அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டியதன் அவசியம் மழுங்கடிக்கப்படும்.

இதே போன்றதொரு விழா 1995இல் யாழ் குடாநாட்டை இராணுவத்தினர் கைப்பற்றியதன் பின்னர் அந்த வெற்றியைக் கொண்டாடுவதற்கு அன்றைய ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா குமாரதுங்கா தலைமையில் கொழும்பு காலிமுகத்திடலின் எதிரேயுள்ள ஜனாதிபதி செயலகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்றைய பிரதி பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜனரல் அனுருத்த ரத்வத்த 'யாப்பா பட்டுன'வை விடுதலை செய்ததை அறிவிக்கும் பிரகடனத்தை திருமதி குமாரதுங்காவிடமிருந்து கையளித்தார். பிற்பட்ட காலங்களில் 'யாப்பா பட்டுன'வின் விடுவிப்பிற்கு என்ன நடந்ததென்பது எல்லோருக்குமே தெரிந்த விடயம்.

ஆறுமாதப் போரில் தொப்பிக்கலவை விடுவிக்க எடுத்த இராணுவ நடவடிக்கையில் தங்கள் வீடுவாசல்களை இழந்து இடம் பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் தஞ்சமடைந்து அவலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களைப் பற்றி அரசு கவலைப்படவில்லை. இந்தக் கொண்டாட்டங்கள் அம் மக்களின் மனதில் எவ்வளவு வேதனையை உண்டாக்கும். வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்பதைப் பற்றி அரசு கவலைப்படவில்லை.

தொப்பிக்கல பிரதேசத்தை பாதுகாக்க எட்டுப் படை அணியினர் தேவைப்படுவர் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. படைத்தரப்பு அதிகார இறுக்கத்துக்குள்ளேயே கிழக்கு மாகாணத்தை வைத்திருக்க அரசு விரும்புகிறது. அங்கு உயர் பாதுகாப்பு வலையம் ஒன்றினை அமைக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. இதில் பன்னிரண்டு கிராம அலுவலர் பிரிவுகளும் இருபத்தெட்டுக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களும் அங்கு 4249 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 15458 பேர்களின் வாழ் விடங்களும் உள்ளன. அத்தோடு பத்தொன்பது பாடசாலைகளும் அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள சிறார்கள் கல்வி, பொருளாதார வளங்கள், இயல்பு வாழ்க்கை யாவும் சீரழியப் போகின்றன. கிழக்கின் எதிர்காலம் கடந்த காலங்களைவிட மோசமான இனப் புறக்கணிப்புகளுக்கும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் பாடுபாடுகளுக்கும் பலியாகப்போகும் பிரதேசமாக இருக்கப்போகிறது.

அரசு போர் முனைப்பினைக் கைவிட்டு, இனப்பிரச்சினைக்கு பேச்சு வார்த்தை மூலம் தீர்வுகண்டு இந்த நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதே சகல தரப்பினருக்கும் நல்லது.

கலைச்சீத்தர் சோக்கல்லோ சண்முகம்

-மாவை வரோதயன்

அப்போது நான் இலங்கை பரீட்சைகள் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அது நித்தமும் பொதுமக்கள் சந்திப்புக்கு முகம் கொடுக்கும் அலுவலகம். தொண்ணூறுகளின் முற்பகுதி, ஒருவர் என் அலுவலகம் வந்து “நீர் தானோ மாவை வரோதயன், சட்டத்தரணி சோ. தேவராஜா தான் உம்மைச் சந்திக்கச் சொன்னவர். நான் சண்முகநாதன் சோக்கல்லோ சண்முகம்” என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்தினார். சிறுவயது முதலே பெயரளவில் கேள்விப் பட்டிருந்தாலும் அன்றுதான் அந்தக் கலைஞனைச் சந்திக்கக் கிடைத்தது. அன்று தொடங்கிய அறிமுகம் ஒரு சகோதரத்துவமாக இன்றும் தொடர்கிறது.

ஓர்மம் என்று சொன்னால் எமது எழுத்தாளர் வேல் அமுதன் நினைவுக்கு வருவார். அந்த ஓர்மம் நமது ‘சோக்கல்லோ’ விடமும் அதிகமாக இருக்கிறது. உண்மையான மக்கள் கலைஞனுக்கு இருக்கக் கூடிய குணம் அது.

அந்த நாட்களில் இலங்கை வானொலி தேசிய சேவையில் சோக்கல்லோ சண்முகம் அவர்களின் குரல் அடிக்கடி ஒலிக்கும். விசேடமாக உரைச்சித்திரம், நேரடி அஞ்சல் நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடலாம். இவர் பல தேசிய அரசியல் சார்ந்த, சிறப்பு உரைச் சித்திரங்களுக்கு பிரதியாக்கம் செய்து குரல் வழங்கியுள்ளார். அதுபோலவே இலங்கை வானொலியின் மேல் மாகாணச் செய்தியாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

நேரடி அஞ்சல் நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்த அளவில் அவை ஆலயங்கள் சார்ந்ததானாலும் சரி, தேசிய அரசியல் தொடர்பானதாக இருந்தாலும் இலங்கை வானொலியில் அத்துறை சார்ந்தவர்களே முதன்மையானவர்களாக விளங்கினர்.

அவர்களுள் நடேச சர்மா, நடராஜ ஐயர், வசந்தா வைத்திய நாதன், இளைய தம்பி தயானந்தா, எழில் வேந்தன், ... என்று துறை போன நேர்முக வர்ணனையாளர்களுடன் இணைந்து அவர்களுக்கு ஈடாக அந்த வர்ணனை நிகழ்ச்சிகளை வெகுஜன மயப்படுத்தியதில் கலைஞர் சோக்கல்லோ அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு.

சைவசமயம் சார்ந்த வர்ணனை என்றால் தனியே தேவாரம், திருவாசகம் மட்டும் அல்ல; நமது உள்ளூர்க் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் துணைக் கொள்ளுவார். மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகத்தை உதாரணம் கூறி மாணிக்க வாசகரே முதலாவது பொதுவுடமை வாதி என்றும் வர்ணிப்பார்.

தனது பத்தாவது வயதில் இருந்து நாடகத்துறையில் செயற்பட்டு வருபவர் சண்முகநாதன். கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் போல் கலை ஊடாக, நகைச்சுவை ஊடாக சமூக விழுமியக் கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பது அவரது நாடகப் பாங்கு. அதற்கு ஏற்றாற் போல் ‘சோக்கல்லோ சண்முகம்’ என்ற கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கி அதன் மூலம் பல மேடைகளைக் கண்டவர். கால மாற்றத்துக்கு ஏற்ப சோக்கல்லோ சண்முகமும் உத்திகளில், நகைச்சுவை வடிவங்களில், சொல்லும் விடயங்களில் மாற்றம் கண்டு வருவது ஒரு சாதகமான முயற்சி ஆகும்.

எழுபதுகளின் பிற்கூறில் அ. தாஸ்ஸியல் அவர்களினால் நாடக அரங்கக் கல்லூரி நடத்தப்பட்டபோது, அதில் தானும் ஒரு பயிலுனராக இணைந்து அரங்கியல் துறையில் பயிற்சிகள் பெற்றார். அதுவே இன்றும் பல இதர கலைஞர்களை இணைத்து கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கமைத்து மேடையேற்றுவதற்கு அவருக்கு உறுதுணையாக இருப்பது கண்கூடு.

தொண்ணூறுகளின் முற்பகுதியில் வில்லிசைக் கலைத் துறையில் ஓர் வெற்றிடம் விழுவதை சோக்கல்லோ அவதானித்திருந்தார். வில்லிசைக்கலை அப்படியே அற்றுப் போய்விடக் கூடாது என்ற சிந்தை உடையவராக, தனது குருவான லக்ஷ் வீரமணியின் தொடர்ச்சியாக வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்த ஆரம்பித்தார். ‘உம்மால் பாட முடியாது, பாட முடியாத நீர் எப்படி வில்லிசை நடத்துவீர்?’ என்று எழுந்த சவால்களை நேர்மையான தூண்டுதல்களாகக் கொண்டார். கண்மணியாளர் காதை, கவிராஜன் கதை... என்று தொடங்கி இன்று வித்தகர் விபுலானந்தர், பொன்மனச் செம்மல் எம்.ஜி.ஆர், யேசு காவியம் என்று மிக நீண்ட வில்லிசைப் பட்டியல் அவரிடம் உண்டு.

மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தி போன்ற நமது முன்னோடிக் கவிஞர்கள் செய்து வைத்த காவியங்களும், கவிதைகளும் இவருக்கு இசைப்பொருளாக விளங்குவது ஒரு எடுத்துக் காட்டு ஆகும். தென் இந்தியாவில் வாய்ப்புகள் இழந்த, மூன்றாம் தரக் கலைஞர்களை இங்கு அழைத்து வந்து வெறும் பாடோபம் காட்டி பணம் சம்பாதிக்கும் பிரகிருதிகள் முன்னால் சோக்கல்லோ சண்முகத்தின் கலை முயற்சிகள் ஓர் உண்மையான மண்ணின் மக்கள் கலைஞரின் ஓர்மம் நிறைந்த பயணமாகவே அமைகிறது.

இலங்கைக் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளை இலவசமாக நடத்துவிக்கும் நழுவல் போக்கிற்கு சாவுமணி அடித்து நமது கலைஞர்களும் மேடையால் இறங்கி வேடம் கலைக்கும் முன் அவர்களின் வேதனம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று முழுமுச்சுடன் செயற்பட்டு ஓரளவு வெற்றியும் கண்டார். இந்த முயற்சியில் அவர் தனது சொந்தப் பணத்தை இழந்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

அத்தகு ஓர்மத்தின் அடுத்த கட்டம் தான் சோக்கல்லோவின் உலக சாதனை. இலக்கிய நிகழ்ச்சி மேடைகளிலும், இலங்கை வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் சுதந்திரமாக கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் தரப்படுவதில்லை என்ற குறை அவருக்கு இருந்தது. அதனால் தான் ஒரு மரதன் உரை நிகழ்ச்சியை நடத்தப் போவதாகவும், அதில் தான் சொல்ல நினைப்பவை எல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்றும் சொல்லித்திரிந்தார். இது நடந்தது 2002 ஆம் ஆண்டில். அப்போது நண்பர்கள் மத்தியில் இவர் சும்மா பேச்சுக்குச் சொல்கின்றார்’ என்ற நம்பிக்கையே இருந்தது. அதை உணர்ந்த சோக்கல்லோ உடனடியாக காரியத்தில் இறங்கினார்.

அந்த மரதன் உரையை ஒரு இலக்கு உடையதாக வடிவமைத்து 'நானும் தமிழும்' என்ற தலைப்பில் தொடர்ந்து 7 மணி நேரம் பேசுவதாகவும், இதனை ஒரு உலக சாதனையாக வடிவமைக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தார். அது தொடர்பான 'கின்னஸ்' தகவல்களைத் தேடி எடுத்து 'எதுவித ஆவணங்களையும் பார்க்காமல் தொடர்ந்து 4 1/2 மணி நேரம் பேசிய சாதனை கியூபா ஜனாதிபதி பிடல் கஸ்ரோ வுடையதாக இருக்கின்றது. அதே பாணியில் ஏழரை மணி நேரம் பேசுவதாகவும் இடையில் நீராகாரம் அருந்த, இயற்கைக்கடன் கழிக்க என்று நேர வரையறைகளைச் செய்து, அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்த மண்டபம் தேவை என்பதால் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தை நாடினார். அன்றிருந்த ஆட்சிக்குழு அதனை நிராகரித்து விட்டது. அதாவது கட்டணம் செலுத்தினாலும் மண்டபம் கொடுக்கப்படக் கூடாது என்று தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டிருந்தது.

'நானும் தமிழும்' என்ற பெயரில் ஒரு தமிழன் உரை நிகழ்த்துவதற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மண்டபம் வழங்க மறுத்தமைக்கு தகுந்த காரணம் எதுவும் இன்று வரை கூறப்படவில்லை. அந்தத் தடையையே ஒரு சவாலாக எடுத்து, 'சோக்கல்லோ' தனது அடுத்த அடியை இன்னும் முன்னோக்கி வைத்தார்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஆதரவில் வைத்தியர்கள், சட்டத்தரணிகள், தமிழ் அறிஞர்கள் கொண்ட மூன்று நடுவர் குழுக்கள் மூன்று கட்டங்களாக அவதானிக்க அவரது உலக சாதனை 2002ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. முதல் 4 1/2 மணி நேரமும் எந்த நீராகாரமும் அருந்தாமலும், 7 மணி நாற்பது நிமிடம் வரை இயற்கைக் கடன் கழிக்காமலும் தொடர்ந்து நின்ற நிலையில் இன்னும் பேச விடயங்கள் உள்ளன என்ற ஆதங்கத்துடன் இலக்கு எட்டப்பட்ட நிலையில் சபையோரின் கரகோசம், பாராட்டுகளுடன் அவர் தன் மரதன் உரையை நிறைவு செய்தார்.

சாதனை எட்டப்படும் நிலையில் அன்றைய கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் இ. சிவகுருநாதன் அவர்கள் (தனிப்பட்ட முறையில்) வந்து பாராட்டுத் தெரிவித்தார். பொன் வல்லிபுரம், ஹாசிம் உமர் போன்ற புரவலர்கள் கௌரவங்களையும், பொற்கிழிகளையும் வழங்கிப் பாராட்டினார்கள்.

அவ்வாறு எண்ணியதை எண்ணியவாறு எய்தும் மனவலிமை படைத்தவர் சோக்கல்லோ; அதே போல் நிகழ்ச்சி ஒழுங்கமைப்பில் அவர் காட்டும் ஈடுபாடு மிகவும் அர்ப்பணிப்பு உடையதாக இருக்கும். தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் திருமதி ஜயந்தி வினோதன் அவர்கள் வினோதன் நினைவாலயத்தினால் வருடம் தோறும் மனித நேயன் வினோதன் நினைவாக ஒரு கலை நிகழ்ச்சியை நடத்தி வந்தார். அதன் மூல நோக்கமாக 'புதிய கலைஞர்களை' வெளி உலகுக்குச் அறிமுகப்படுத்துதல், புதிய கலை நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்து அரங்கேற்றதல், என்பன அமைந்திருந்தன.

அந்த நிகழ்ச்சிகளை வடிவமைப்பது மக்கள், கலைஞர்கள் ஊடாகத் தொடர்புகள் மூலம் ஒழுங்குபடுத்துவது, இயக்குவது, செயற்படுத்துவது... என்று பல்வேறு கட்டங்களிலும் கலைஞர் சோக்கல்லோ அவர்களின் பங்களிப்பு இருக்கும். இதில் புகழையோ பெருமையையோ எதிர்பாராது வினோதனின் பெயரால் நடைபெறும் நிகழ்ச்சி சிறப்புற நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தான் அவருள் இருக்கும்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் தான் அவருக்கு இரண்டு பெரிய இழப்புகள் நேர்ந்தன. இருதய நோயிடம் சற்றும் எதிர்பாராத

விதத்தில் மனைவி திலகவதியை இழந்தார். தலசீமியா நோயிடம் இளைய மகள் வலன்ரினாவை இழந்தார்.

ரஷ்ய விண்வெளி ஓடத்தில் முதல் முதல் பயணித்த பெண்மணி எனப் புகழ் பெற்ற வீராங்கனையின் பெயரை இளைய மகள் பிறந்தபோது அவளுக்குச் சூட்டினார். வளர்ந்து வந்த அவள் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவின போது அதற்கு அனுமதித்து ஆதரித்தார். அந்த மகள் இறந்த பின்பும் அவளை கிறிஸ்தவ முறையில் அடக்கம் செய்து இன்றும் அவளது கல்லறைக்கு மலர் செண்டு வைத்து வருகின்றார்.

ஒரு சாதாரண கலைஞனுக்கு இத்தனை துன்பங்களா? என்று வியக்கும் அளவிற்கு அவர் வறுமையுடனும், வாழ்க்கையுடனும் போராடிப் பயணிப்பவர்.

அத்தகு விடாமுயற்சியும், ஓர்மமும், தோல்விகளைக் கண்டு தளராத மனப்பாங்கும், நெஞ்சுரமும், நேர்மையும் தான் அவருக்கு கலா பூஷணம் விருதைப் பெற்றுக் கொடுத்தது.

ஐரோப்பிய கலைப் பயணங்களை மேற்கொண்டு அங்கிருக்கும் புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு நமது மண்ணின் கலையம்சங்களை, கலை நிகழ்ச்சிகளை வழங்க வேண்டும் என்ற பேரவா அவருக்குள் நெடுநாளாக உருக்கொண்டு எழுச்சி பெறுகின்றது. அதன் ஒருகட்டமாக அவர் 2003 கலைப் பயணம் மேற்கொண்டு ஜெர்மனி சென்று அந்த மக்களிடம் மிகுந்த பாராட்டுகளையும் பெற்று வந்தார்.

அவரது கலை இலக்கியப் பணியின் இன்னொரு கட்டமாக அவர் அண்மையில் தென் இந்தியா சென்று வந்தார். தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற திரு.வி.க அவர்களின் நூல்களின் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டில் பங்கு கொண்டு உரையாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இவரது தமிழ் இலக்கிய உரை கேட்டு தமிழக அறிஞர்கள் வியந்து, பாராட்டி, மீண்டும் தமிழகம் வந்து கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டமையும் அவரது பணிக்குக் கிடைத்த பெருமையாகும். தேசிய நாடகவிழா 2007ல் 'எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் நடித்து சிறந்த நடிகருக்கான விருதினையும் பெற்றார்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் இந்த சோக்கல்லோ சண்முகத்துக்கு இன்னும் ஒரு பக்கம் இருக்கின்றது. அவர் ஒரு எழுத்தாளன். 1956ல் அவர் பதுளையில் பெருந்தோட்டத் துறையில் பணியாற்றிய காலத்தில் 'கோமதியின் கணவன்' என்ற நாவலை எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். இலங்கை நாவல் இலக்கியத்திலும் மலையக நாவல் இலக்கியத்திலும் இந்த 'கோமதியின் கணவன்' நாவலுக்கு ஓர் இடம் உள்ளது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக அந்த நாவலின் ஒரு பிரதியைத் தானும் இன்று மீள் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை உள்ளது.

அந்த நாவல் பற்றி பல ஆய்வாளர்கள் கண்டும் காணாது விட்டிருந்தாலும் சில்லையூர் செல்வராஜன் எழுதிய இலங்கைத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் அது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதை விட 1963ல் யாழ் - சுன்னாகத்தில் இருந்து, 'கலைச் செல்வி' சஞ்சிகை வெளிவந்தது. சிற்பி சரவணபவனை ஆசிரியராகக் கொண்ட அந்த சஞ்சிகையின் முகாமைத்துவ நிர்வாகப் பணிகளில் சோக்கல்லோ முழு நேரப் பணியாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். அத்துடன் எழுபதுகளில் 'தினபதி' பத்திரிகை உலகில் கோலோச்சிய காலத்தில் சோக்கல்லோ அங்கு பத்திரிகையாளராக கடமையாற்றியிருக்கிறார்.

இலங்கையின் கலை இலக்கியத்துறையில் அத்தனை துறைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி இன்றும் மூத்த கலைஞனாக நம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கலைச்சித்தர் சோக்கல்லோ சண்முகம் அவர்களுக்கு எமது சமூகம் என்ன கைமாறு செய்யப் போகின்றது ?

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head Office :

340, 202 Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321. Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road, Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

புலாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,
நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

உருளும் திரளும் திரையெறி வரையறை கற்றைக் அற்றைத் செப்பரும் அப்படி	அலைகளில் வாடினிற ஆழியின் யற்று கதிர்விழுங் திங்கள் ஓவியச் யே;நான்	ஒளிருங் திங்கள் தீரம் வாழியுந் கடற்கரை அவ்வெண் செழுமையை அகங்குளிர்ந்	கிரணந் எழுந்தது எங்கெனும் தேனெனக் யோரம் ணில வில் நுகர்ந்து திருந்தேன்.
அழகின் புளகம் ஆவியைச் தேவியர் கற்றைக் அற்றைத் முற்றும் வட்ட	ஆட்சி உண்டிடும் சுண்டி போலுந் கதிர்விழுங் திங்கள் மறந்த நிலவின்	அமைதியின் புத்தெழிற் அற்புதங் தேனிலா கடற்கரை அவ்வெண் மோனத் வாமஞ்	நீட்சி காட்சி காட்டும் வினது யோரம் ணிலவில் தபசியாய் சுவைத்தேன்!
கொள்ளைய கள்வ ஒருமுறை திருநிறைத் கற்றை அற்றைத் மெத்தை சித்தங்	ராயினும் ராயினும் பார்த்தெனும் திங்களின் வீழ்ந்திடுங் திங்கள் அன்னவே குளிர்ச்	கொலைஞ கயவ உள்ளஞ் திவ்விய கடற்கரை அவ்வெண் விரிந்தவெண் சிரஞ்சாய்த்	ராயினும் ராயினும் சிலிர்க்கும் ஒளிர்ச்சுடர்க் யோரம் ணிலவில் மணலிற் திருந்தேன்!
நிலவு திலக எப்படி முப்படிச் ருசித்தது விசித்திர சொல்லரும் அள்ளிக்	தவழ்ந்திடும் மெனவே தும்;இலா சாற்றின் போலவே வுலகினில் வண்ணஞ் கொட்டிடும்	நிர்மல திகழுந் இரவுப் முக்கூட் ரசித்தது வசித்திடு சோமனின் அக்கட	வானம் தேன்மதி பொழுது டருந்தி நெஞ்சம் வோர்க்குச் அழகை லோரம்
அற்றைத் கட்டியங் ஆனது தேனது இப்பொழு அப்பொழு செப்பிடும் அப்பொழு	திங்கள் சுறக அந்த உண்டு தடைந்திடும் தற்றே போதினிற் தை;இனி	அவ்வெண் காரணப் வான்மதி திகைப்பினில் இழு(று)ப்பும் ஆனந் சிந்தை அடைதல்	ணிலவு பொருளாய் உஊற்றிடும் மாந்தர் இம்சையும் தித்ததைச் களிப்பினும் எங்ஙனம்?
வான்மதி தானென் கலங்கிய இலங்கையில் ஒப்பரும் இப்பிர	நீந்திடும் ஒருவர் நபரின் நிகழ்வதும் இறைவனின் பஞ்சம்	வானந் சாற்றிடல் கதையென இக்கதை உயரிய இருப்பதே	தமக்குத் சித்தம் வாகும்! யாகும்! பொறுப்பில் உண்மை!
செஞ்சுடர் தண்சுடர் கடலும் உடமை எப்பொழு அப்பொழு இப்பெரும் ஒப்பரும் அற்றைத் கட்டிக்	பரப்பும் பொழியும் மலையும் எனக்கென் தாம்;நீ தை;நீ புவியும் இறைவனுக் திங்கள் காட்டிச்	வெங்கதி பொன்மதி அடவியும் றுரைத்தல் இறப்பெய் அறிய இப்பெரும் குரியதே அவ்வெண் சொல்லிய	ரோனும் தானும் வானும் பைத்தியம் திடுவாய் வல்லனோ? விசும்பும் என்று ணிலவு போதிலும்

(அகவற்பா)

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
2007ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம்
அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்திய
மரபுக் கவிதைப் போட்டியில்
முதல் பரிசு பெற்ற கவிதையாகும்.
இக்கவிதை புலவர்மணி
ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் நினைவுப் பரிசிலான
ரூபா 10, 000/- வைப்
பெற்றுக் கொண்டது.

சுடுபடைக் விரைவுடன் விடுபட தொடர்ந்து ஒளிதரும் களிதரும் குளித்துடல் கொதிப்பில் சரத புரத	கலங்களைச் வந்தது! முடியா விரிந்தது! மதியின் அந்தக் கனிப்பதும் ஆழ்ந்து மாயினும் மானது	சுமக்குங் வேதனை விதத்தில் தொல்லை குளிர்குந் கனிப்பிடை குதிக்கும் கொண்டே சண்டை பொல்லாய்	காலம் பிறந்தது இடுக்கண் படர்ந்தது! தினங்கள் யாடிக் உணர்ச்சிக் இருப்பதும் வளர்ந்திட போர்க்குணம்
வெறுப்பதற் மறுப்பவர் அற்றைத் சற்றென்	குரியோர் தாமென திங்கள் நெஞ்சைச்	வீணை மதியுரை அவ்வெண் சுட்டுஞ்	நன்னெறி பகர்ந்திடும் ணிலவு சென்றது!
எத்தனை அத்தனை வானும் நானும் புரிந்துணர் இறந்து கொண்டவ கண்டோம்! சண்டை அண்டை	காலம் யும்;நல் மதியும் இவனும் வோடும் போம்வரை ராகியே சோதரக் யில்லை வீட்டான்	இறைவன் லழகுடன் மாறா இவனுடன் புரிந்துணர் இருத்தலுஞ் அன்றைய கற்கண் சச்சர அடுத்த	படைத்த திகழுது! ததுபோல் அவனும் வோடும் சிறத்தலும் வாழ்வைக் டுண்டோம்! வில்லை இனத்தான்
என்பத உண்பதை இருந்தோம் மனித பணியில் நேயம் தூய	னாலே யளித்து இல்லை! குலமெனும் இறங்கிப் வளர்க்கும் தோழமைப்	எள்ளள உபசரிக் எல்லோ மாண்பைக் பரஸ்பரம் நெஞ்சின புனலில்	வாயினும் காது கும்;ஒரு காத்திடும் மானுட ரானோம் ஆடினோம்.
சிங்களர் எங்களுக் பாடெனும் கேடென சுயநல தலைவர்கள் இலாபங் உலாவி	தமிழர் குள்ளே விடமோ வந்தோர் வேட்கைச் என்போர் கண்டிடும் வந்தனர்	முஸ்லீ இனமத பரவிட கீழ்மதி சுரியிலே தமதர இலச்சியக் உடைந்தனர்	மாயினும் வேறு வில்லை கொண்டோர் வீழ்ந்த சியலின் குணமுடன் குடிகள்!
சிறுபான் பெரும்பான் சமரிற் அமைதி அனுதினம் எனுமிடம்	மைக்குச் மைக்குணம் தொடங்கிச் யுடைந்தது பிறந்தது நிறைந்தது	சிக்கல் ரீச்சிய சாவுகள் அழுதிடும் அகதி இலங்கை	கொடுக்கும் இனவெறி நிகழ்ந்தன ஓலம் முகாம்கள் நாடு
இற்றைத் முற்றும் போய்க்கொண் ஆகவே அற்றைத் பெற்ற இற்றைத் சற்றுங் கொற்றவன் அற்றிடும்	திங்கள் மனித டிருப்பதை திங்கள் வின்பமும் திங்கள் குறையா யாரோ? இலங்கையில்	இவ்வெண் வுரிமைகள் புகழ்தல் அவ்வெண் பெரும்மனக் இவ்வெண் மத்தர சூறுக அழுதிடும்	ணிலவில் இடிந்து எங்ஙன்? ணிலவில் கீளர்ச்சியும் ணிலவிலும் வல்ல ஓலமே!

கிண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி தனது எழுத்துப் பணியை 1974 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து 33 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றார். கிண்ணியா அலி, துமு. துரைமகன் என்னும் புனைப் பெயர்களிலும் எழுதுகின்றார். சிருஷ்டி இலக்கியத்தின் இரு பெருங் கூறுகளான கவிதை, சிறுகதை இரண்டிலுமே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

கவிதைப் போட்டிகளில் கலந்து தேசிய, சர்வதேச ரீதியில் பரிசில்கள் பல பெற்றுள்ளார். அவுஸ்திரேலியாவில் இயங்கி வரும் ஈழத் தமிழ்ச் சங்கம் 2002 ஆம் 2003 ஆம் ஆண்டுகளில் முத்தமிழ் விழாவை முன்னிட்டு உலகளாவிய ரீதியில் நடத்திய கவிதைப் போட்டிகளில் 3 ஆம் 2 ஆம் பரிசில்களையும் சான்றிதழ்களையும் பெற்றார். 2000 ஆம் ஆண்டு சிலுமின தனது சகோதரப் பத்திரிகையான தினகரனுடன் சேர்ந்து நடத்திய தேசிய ஐக்கியத்திற்கான சாணித்திய விழா பாடல் போட்டியில் 2 ஆம் பரிசும் சான்றிதழும் இவருக்குக் கிடைத்தன. 1984 ஆம் ஆண்டு முஸ்லீம் சமய கலாசாரத் திணைக்களம் மீலாதுன் நபி விழாவை முன்னிட்டு அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் 1 ஆம் பரிசும் சான்றிதழும் இவருக்குரித்தாயின. 2007 ஆம் ஆண்டு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நாடளாவிய ரீதியில் நடத்திய மரபுக்கவிதைப் போட்டியிற் பங்கு கொண்டு ரூபா பத்தாயிரம் முதற் பரிசும் சான்றிதழும் பெற்றுக் கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் தனது கவிதைகளிற் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் “குடையும் அடைமழையும்” என்னும் மகுடத்தில் கவிதைத் தொகுப்பொன்றையும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். 2002 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் போது பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

சுந்தரமூர்த்திக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. உண்மையாகவே அது நடந்து விட்டால் என்னசெய்வது என்கிற பயம் அவரை வாட்டியது. இந்த அவதியில் நாலுதடவைகளுக்கு மேல், அலுவலகத்தில் இருந்து மனைவியுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு, அது பற்றிக் கேட்டுவிட்டார். தொலைபேசியின் மறுமுனையில், மனைவி சூடான எண்ணையில் போட்ட கடுகாக வெடித்தாள்.

‘நான் சொல்லுறதைக் கேட்டால் ஏன் இந்தப் பாடு? வைச்சக் கொண்டிருங்கோ. ஊர்ச்சனம் குண்டியாலை சிரிக்கப் போகுது’ என்கிற வார்த்தைகளை இணைத்துப் பொரிந்து தள்ளினாள்.

கடைசி இருமுறையும் சுந்தரமூர்த்தியின் குரலைக் கேட்டதுமே, மௌனமே பதிலாகச் சடக்கென தொடர்பைத் துண்டித்து விட்டாள்.

சுந்தரமூர்த்தியின் சிந்தனையில் மனக்கணக்கு ஒன்று ஊர்ந்தது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட விதிமுறைகளின் படி அது நடக்கக் கூடிய சாத்தியமில்லை. ஆனாலும் ‘விதிவிலக்குகள்’ உண்டல்லவா?

‘என்ன, கொலைக்குற்றமே செய்திருக்கிறன்’ என்று சிலசமயம் மனதை ஆறுதல்படுத்தினாலும், அதையும் மீறி பயம் பல வழிகளிலும் அலைக்கழித்தது. எல்லா விதிகளையும் மீறி அது நடந்துவிட்டால், என்னென்ன பரிகாரங்கள் சாத்தியம் என்பது குறித்து மனதில் பட்டியலிடத் துவங்கினார்.

‘நான் கொஞ்சம் கவனமாக நடந்திருக்கலாம். அவசரப்பட்டு விசர்வேலை பாத்திட்டன்’ என அவரது சிந்தனைப்பட்டம் வால் இழந்து, குத்துக்கரணமடித்து மண் கவ்வியது!

“நடந்தது நடந்து போச்சு. இனி நடக்கப் போறதைப் பாப்பம்” என்ற நினைப்பில் பரிகாரம் செய்பவர்களின் தொலைபேசி இலக்கங்களையும் முகவரிகளையும் இணையத்தளத்தில் சேகரித்து, கண்ணியில் இதற்கென ஒருபக்கம் திறந்து பதிந்து கொண்டார். மேலதிக தகவல்களை அவ்வப்போது சேர்த்துக் கொள்வதற்காக தனது கண்ணி அறிவைப் பயன்படுத்தி, அட்டவணைப்படுத்திக் கொண்டார்.

கை தன்னை அறியாமல் மீண்டும் தொலைபேசி எண்களை அழுத்தியது.

‘என்னப்பா...’ என்று சுந்தரமூர்த்தி துவங்க முன்னரே மனைவி ரெலிபோனை ‘டங்’ என்று வைத்த சத்தம் கேட்டது.

‘வரேல்லைப் போல கிடக்கு’ என்ற எண்ணம் மேலோங்க, சுந்தரமூர்த்திக்கு இரத்தக்கொதிப்பு அதிகமாகியது.

‘என்ன சுந்தா பேயறைஞ்சு மாதிரி இருக்கிராய், ஏதாவது பிரச்சனையா?’ என ஆங்கிலத்தில் விசாரித்தவாறே அலுவலக கன்டீனுக்கு போனான் தோமஸ். அவன் அவருடன் பணிபுரியும் சகா.

சுந்தரமூர்த்தி அவனைத் தொடர்ந்து கன்டீனுக்கு போவது வழக்கம். கடந்த இரண்டு நாள்களாக அவருக்கு பசிதூக்கமில்லை. நாலு பிள்ளைகள், வயதான பெற்றோர், வீட்டு மோட்கேஜ் என அவரது குடும்பம் இயந்திர கதியில் இயங்குகிறது. அத்துடன் மனைவி இரண்டு இன்வெஸ்ட்மென்ட் (Investment) வீடுகளையும் வாங்கிவிட்டிருக்கிறாள், வருமான வரியை குறைக்கலாமென்று. ஆஸ்திரேலியாவில் நாலு பிள்ளைகளுக்கும் படிப்புச் செலவு, உடுப்பு, ரியூசன், சங்கீதம், டான்ஸ், விளையாட்டு எனப் பல உபரிச் செலவுகள். கோவிலுக்கு, நாட்டுக்கு என நன்கொடைகள் கொடுப்பதிலும் அவர் முந்தி நின்றார். இல்லாவிட்டால் சமூகத்தில் யாரும் மதிக்கமாட்டார்கள்.

மூத்தது இரண்டும் பெம்பிளைப்பிள்ளையர். அடுத்தடுத்து பிறந்ததுகள். பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பு நடக்கிறது. படிப்பு முடிய, மூன்று வருடத்தில் அதுகளின் கல்யாணச்செலவுகள்.

மற்றதுகள் கொஞ்சம் இடைவெளிவிட்டு, அவரது ஆஸ்திரேலியப் புலம் பெயர்வுக்குப் பின்னர் பிறந்ததுகள். மூத்தது பெடியன், அடுத்தது பெட்டை. இரண்டும் இப்போது High School.

சுந்தரமூர்த்தியின் மனைவிக்கு நல்ல வேலை. அவள் கொண்டு வரும் சம்பளமும், அவர் மிதப்புக்கு ஒரு காரணம் என்பதை அவர் நிதமும் மனசிலே வைத்திருப்பவர்.

இதற்குள் இந்த சிக்கல் வந்து இப்போ சுந்தர மூர்த்தியின் நிம்மதியை காவு கொண்டிருக்கிறது.

கன்டீனிலிருந்து தோமஸ் திரும்பி வந்தான்.

“You are not normal” என்று கூறியபடி தன் இருக்கைக்குச் சென்றான். தொலைபேசி இலக்கங்களை அழுத்தித் தொடர்பு பெற்று சிரிக்கத் துவங்கினான்.

‘இந்த அறுவான் காதலியோடை ரெலிபோனிலை சல்லாபம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். இவங்களைப் போல இருந்திட்டால் பிரச்சனை இல்லை. நேரம் ஒரு பெட்டையெண்டு ஜாலியாய் சுத்தித் திரியலாம். சமயம், சம்பிரதாயம், கலாசாரம் எண்டு

இரண்டு தோணியிலை கால் வைச்சுக் கொண்டு நாங்கள் அல்லப்படுகிறம். இங்கு வந்து குடியேறின முதல் சந்ததிக்குத்தான் இந்தப் பிரச்சனை. எங்கடை பிள்ளையள் இதுகளைப் பார்க்கவா போகுதுகள்?

சுந்தரமூர்த்தியின் மனதிலே பலவிதமான சிந்தனைகள் குதியாட்டமிட்டன.

ரெலிபோன் மணி அடித்தது. மனைவியாய் இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அதைப் பாய்ந்து எடுத்தார்.

ஏமாற்றம்! மறுமுனையில் சந்திரசேகரம். சிட்னியிலுள்ள சமூக அமைப்புகளில் சுந்தரமூர்த்தியுடன் ஒரு கண்ணைக்கு நின்று காய் நகர்த்துவான். ஊர்விடுப்பு கதைக்க தனது அலுவலகத்திலிருந்து தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டிருந்தான். பலருக்கும் வம்பளக்க தோதான இடம் அலுவலகம் தான். போதாக்குறைக்கு email மூலமும் ஒரே முறையில் பலருக்கு புதினம் பரப்புதலும் இப்போது பிரபலமாகி விட்டது.

‘சனிக்கிழமை நடந்த கலைநிகழ்ச்சிக்கு கூட்டம் குறைவாம்!’ என்றபடி சந்திரசேகரம் கதையைத் துவக்கினான். வேறு நேரமாக இருந்திருந்தால் சுந்தரமூர்த்தியும் வலு சந்தோசமாகக் கதைத்திருப்பார். இவர்களது சம்பாசனையில் ஊரில் உள்ள பல தலைகள் உருண்டிருக்கும். இன்று ஊர்ப்புதினச் சல்லாபத்தில் இறங்கும் ‘மூட்’ சுந்தரமூர்த்திக்கு இருக்கவில்லை.

தனக்கு ஏற்பட்ட சிக்கலுக்கான பரிகாரத்தை சந்திரசேகரிடம் கேட்போமா என்ற யோசனை சட்டென்று தலை தூக்கியது.

“இவன் ஊர் முழுக்க சொல்லித்திரிவான். இந்த விசயங்களிலை ஆளை நம்பலாது...” என, அதேவேகத்தில் அவர் அறிவு எச்சரித்தது.

சுந்தரமூர்த்தி சில மாதங்களுக்கு முன்பு தான் ஐம்பது வயதைத் தாண்டினார். தலையும் மீசையும் நரைக்கத் துவங்கினாலும் மாதம் இருமுறை கறுப்பு மையடித்து கனகச்சிதமாக இளமைத் தோற்றம் பேணுகிறார்.

ஊரில் தலைமை எஞ்சினியராக இருந்த காலங்களில் பெரியதொரு இலாகாவையே தன் ஆளுமைக்கு கீழ் வைத்திருந்தவர். இளநிலை பொறியியலாளர்கள், தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர்கள், எழுதுவினைஞர்கள், தொழிலாளர்கள் என்று அனைவரும் ‘சலாம்’ போட்ட தனிக்காட்டுராஜா. இவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு

அரசாங்க ஜீப்பில் வரும் காலங்களில் பல பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு வேலை கேட்டு இவரின் வீட்டு வாசலில் தவமிருப்பார்கள்.

சகல அதிகாரங்களையும் இலங்கையில் அனுபவித்த சுந்தரமூர்த்தி ஆஸ்திரேலியாவுக்கு குடிபெயர்ந்ததும் மாநகர சபையொன்றில் பொறியியலாளராக சேர்ந்து கொண்டார். நிலமை இங்கு ஊர் மாதிரி இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இவருக்கு அதிக நாள்கள் செல்லவில்லை. சகல மரியாதைகளுடன் ஊரில் வலம் வந்த சுந்தரமூர்த்திக்கு ஆஸ்திரேலியாவில் தான் ‘என்ஜினியர்’ என்று அழைக்கப்படாதது மாத்திரமல்ல, சாதாரண ஊழியருக்கும் தனக்கும் கையில் கிடைக்கும் சம்பளத்தில் அதிக வித்தியாசமில்லை என்று உணர்ந்ததும், தன்னை யாரோ அதள பாதாளத்தில் தள்ளிவிட்டது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது.

தொழில் ரீதியாக இவருக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்துக்கு ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள சமூக அமைப்புகள் வடிகால் அமைத்தன. மாறி மாறிப் பல்வேறு சமூக, சமய, கலாசார அமைப்புகளில் பங்கேற்றுப் பல தடவைகள் தலைமைப்பதவியையும் தனதாக்கிக் கொண்டார். இதன் மூலம் தான் இழந்த அதிகாரமும் பெருமையும் சமூகத்தில் நிலைநாட்டப்படுவதாக திருப்திப்பட்டுக்கொண்டார். அடிக்கடி பொது நிகழ்ச்சிகளில் மங்களவிளக்கேற்றவும், உரையாற்றவும் வாய்ப்புகளை வலிந்து ஏற்படுத்தி பிரமுகராக வலம் வரும் நேரத்தில் அவருக்கு இப்படியொரு வில்லங்கம் வந்திருக்கிறது.

அவருடைய கவலைகளுள், இது விஸ்வரூபம் எடுக்கவே, மணி ஐந்தானதும் கொம்பியூட்டரை மூடிவிட்டு வீட்டுக்குப் போகத் தயாரானார். பணிக்கென மாநகர சபை கொடுத்த கார். பெற்றோல் செலவும் இல்லை. போகும் வழியில் ‘எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்க வேணும்’ என நெஞ்சருக வேண்டிக் கொண்டு, தனது பெயரிலும் மனைவி பெயரிலும் அருச்சனை செய்ய கோவிலை நோக்கிக் காரைச் செலுத்தினார்.

கோவில் ஐயர் இவரைக் கண்டதும் பாய்ந்து ஓடி வந்து தட்டை வாங்கி இரண்டு மந்திரத்தை அதிகமாகச் சொல்லி சுந்தரமூர்த்தியின் மனதைக் குளிர்விக்க முயன்றார். ஐயருக்குத் தெரியும் அடுத்த முறை கோவில் தலைவராக வர சுந்தரமூர்த்திக்கு அதிக வாய்ப்பு இருப்பது.

இப்போது ஏற்பட்டது போன்ற சிக்கல் சுந்தரமூர்த்திக்கு முன்பும் ஏற்பட்டதுண்டு. சிக்கல் தீர்ந்ததும் 'இனி மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்' என சூளுரைத்துக் கொள்வது வழக்கம். ஆனாலும் தக்க தருணங்களிலே இந்த சூளுரை அவரை 'அம்போ' எனக் கை விடுவதும் உண்டு.

இப்படியான சிக்கல் வரும் போதெல்லாம் நிலைமையை அறிந்து கொள்ள சில சங்கேத வார்த்தைகள், (Code words) வைத்திருப்பார். இந்த சங்கேத வார்த்தைகள், பிள்ளைகள் முன்னிலையில் மனைவியிடம் உரையாட அவருக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தன.

காரை கராஜுக்குள் நிற்பாட்டி விட்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும், மனைவி குசினிக்குள் தேநீர் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அவளுடைய முகம் வாடியிருப்பதாக அவருக்குத் தோன்றியது.

கொண்டு வந்த Brife case ஐ கீழே வைக்காமலே 'என்னப்பா சிவப்புக் கொடியா?' என தனது சங்கேத மொழியை மெதுவாக அவிழ்த்து விட்டார்.

எள்ளும் கொள்ளும் முகத்தில் வெடிக்க நிமிர்ந்தான் மனைவி.

'ஊலை பெரிய மனிசன். வீட்டிலை குமரன் துள்ளி விளையாடுது. நானும் இது நடக்கவேணும் என்று தான் விரும்பிறன். அப்ப தான் உங்கடை கொட்டமடங்கும்' என உஷ்ணம் கக்கி வெடித்தான்.

சகலவற்றையும் ஆண்டவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்து, சுரத்தற்று இயந்திர இயக்கத்தில் அன்றைய இரவு கழிந்தது.

அடுத்தநாள் அலுவலகத்தில் பணியைத் துவங்கியதும் சுந்தரமூர்த்தியை பழைய அச்சங்களும், உளைச்சல்களும் படாதபாடுபடுத்தியது. மனைவியுடன் தொடர்பு கொண்டு, வாங்கிக் கட்டிக் கொள்வதை மிகுந்த மனவுறுதியுடன் தவிர்த்துக் கொண்டார்.

மூன்றாம் நாளிரவு அவர் வீட்டிலே கலாசார சங்கத்தின் செய்குழு உறுப்பினர்கள் கூடியிருந்தனர்.

சுந்தரமூர்த்தியே கலாசார சங்கத்தின் நடப்பாண்டுத் தலைவர். கலைவிழா பற்றிய நிகழ்ச்சி நிரல் தயாரிப்பதற்கு அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இடையில் ஏற்பட்ட மன உளைச்சலிலே இந்தக் கூட்டம் பற்றி அவர் துப்பரவாக மறந்து போனார்.

கூட்ட நடவடிக்கைகளிலே சுந்தரமூர்த்தி வழக்கமான பதவி மிடுக்குடன் அன்று நடந்து கொள்ளவில்லை.

'நீங்கள் திட்டமிட்டால் எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கும்' என்று சகாக்கள் தலைகளிலே பெரிய ஐஸ்கட்டிகளை வைத்து கூட்டத்தினை முடித்து வைத்தார்.

வந்தவர்கள் போன பின் செயற்குழு கூட்டம் பற்றி மனைவிக்கு விடும் வழக்கமான 'பீலா' கதைகள் நிகழவில்லை.

சாப்பாடு என்று ஏதோ சம்பிரதாயத்துக்குக் கொறித்து விட்டு படுக்கைக்குச் சென்றார்.

தூக்கம் அவரைத் தழுவுவது போலவும். . . .

கெட்ட கனவுகள் அவரைத்தூர்த்தின. எப்போதோ அவர் மறந்து போன, கல்லூரி நாள்களில் அவர் தூரத்திய பெண்கள் திடீரெனத் தோன்றி மேனகைகளாக அவரைப்படுத்தினார்கள். பெண்களிடம் அவர் தோற்றுப் போனதாகவும், அவரது பலவீனத்தை ஊர்மக்கள் கூடி நின்று சிரிப்பதாகவும் காட்சிகள் வந்து போயின. அந்த ஊர்வர்கள் முகங்களிலே, கலாசார சங்க செயற்குழு உறுப்பினர்களின் முகங்கள் அவரை கேலி செய்வதும் குகுகுசுப்பதுமாக தெரிந்தன.

குழந்தை ஒன்று அவரை நோக்கி தவழ்ந்து வருவது மங்கலாகத் தெரிந்தது. உடல் வேர்த்துக் கொட்டுவதான உணர்வு தோன்ற விழித்துக் கொண்டார்.

மனைவி சுவர்ப்பக்கமாகத் திரும்பிப் படுத்த கோலத்தில் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

சிறுநீர் கழிக்க வேண்டும் போன்றதோர் உணர்வு எழுந்து உட்கார்ந்தார். கனவுகளில் இருந்து விடுபட்டதான ஒரு நிதானம்.

சுந்தரமூர்த்தி தம்பதிகள் மட்டும் பாவிக்கும் 'மாஸ்டர்' படுக்கை அறையுடன் (Master bed room) இணைந்த பாத்திராமை நோக்கி நடந்தார். நீள் சதுர துண்டுக் காகிதம் ஒன்று கொமொட் (Commode) அருகே கிடந்தது. அதனைப் பார்த்ததும் பொறி தட்டியது. மனைவியின் குளியல் உபகரணங்கள் அடைந்து கிடக்கும் 'சுபேட்டைத்' திறந்தார். ஆம் அவர் ஊகம் சரியே! அந்தப் பொட்டலம் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

அவசரமாக பாத்திராம் bin ஐ திறந்து பார்த்தார். பாவித்த 'மாதவிடாய் கச்சை' யொன்று பேப்பரில் சுற்றிப் போடப்பட்டிருந்தது.

இவள் ஏன் இப்படி என்னைத் தவிக்க விட்டாள்? . . .

பாரதியார் பாடல் வரி ஒன்றின் நினைவு அவர் தலையிலே பலமாகக் குட்டியது!

குட்டுப்பட்டாலும் தலை தப்பிவிட்ட நிம்மதி.

'விழுக்கி' என்ற சொல்லின் முழு அர்த்தத்தையும் சுகித்தவராக சுந்தரமூர்த்தி தமது கட்டிலை நோக்கி நடக்கலானார்.

குறிப்பு: 'மாம் முடிச்சு' அவிழ்ந்த நிலையில் கதையை மீண்டும் வாசித்துப்பாருங்கள். மீள வாசித்தல் கதைக்காக மட்டும் உரியதன்று!

விவாதங்கள், வாசகர் கடிதங்கள், படைப்புக்கள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். 'வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கான கடிதங்கள்' 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். புனைபெயரில் எழுத்துபவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புக்கள் பிரசுரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

—ஆசிரியர்

நேர் காணல் (2)

செங்கை ஆழியான்

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

ஈழத்தின் நன்கு அறியப்பட்ட ஈழத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழியான். ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் இவரே அதிகமாக எழுதியவர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்திருக்கிறார். இவரது எட்டு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளன. ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக கூட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிக்கதைகள், ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதியவர். ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவரது உழைப்பும் பங்களிப்பும் அபாரமானது. அற்புதமானது இவரது படைப்பு முயற்சிகள், ஆய்வு முயற்சிகள், தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்ப்பவை.

5. முற்போக்குக் காலத்தை 1950-1960 ஆகிய பத்தாண்டுகளுக்குள் அடக்கிவிட முடியுமா?

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் இந்தப் பத்தாண்டுகளில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களை ஒதுக்கிவிட முடியாது. 1930 களில் பிரக்ஞை பூர்வமாக நவீனசிறுகதைகள் எழுத்தாக்கம் பெற்றன. ஆங்கிலச் சிறுகதைகளின் உருவ உத்தி அமைப்பிலும் தமிழ்நாட்டின் சிறுகதைகளிலும் பரிச்சயமுள்ள படைப்பாளிகள் அவ்வாறான சிறுகதைகளை எதிர்பார்த்தனர். காந்தியம் காட்டிய சாதி ஒழிப்பு, மதசமரசம், சாத்வீக எதிர்ப்பு ஆகிய காந்தியக் கொள்கைகளாலும், பெரியாரியம் சுட்டிய மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான கருத்துக்கள், பெண்ணடிமைத்தனம், விதவாவிவாகம்-புராண இதிகாசங்கள் பேசும் நம்பகமற்ற மூடநம்பிக்கைகள், சமூக ஏற்றத்தாழ்வு, அடக்கு முறைகள், நாஸ்திகம் சம்பந்தமான கருத்துக்களாலும் பாதிப்புற்ற நிலையில் ஈழத்தின் களத்தில் அவற்றைப் பொருத்திச் சிறுகதைகளைப் படைத்தனர். இலங்கையர்கோனிலிருந்து (1930) கு. பெரியதம்பி உட்பட (1947) சு. இராஜநாயகன் வரை (1949) இருபத்தைந்து வரையிலான படைப்பாளிகள் இப்பிரிவில் அடங்குவர். இவர்களுக்கு ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, கலைமகள், கிராமஊழியன். பாரததேவி முதலான சஞ்சிகைகள் களம் அளித்தன. இவர்கள் ஈழத்தின் உன்னதமான சிறுகதைகள் என்று இன்றும் மதிப்பிடப்படுகின்ற அற்புதமான சிறுகதைகளைப் படைத்தளித்துள்ளனர். தண்ணீர்த்தாகம் (ஆனந்தன்), பாற்கஞ்சி (சி. வைத்தியலிங்கம்), வெள்ளிப்பாதசரம் (இலங்கையர்கோன்), கற்சிலை (நவாலியூர் நடராஜன்), வண்டிச்சவாரி (அ.செ. முருகானந்தன்), வெள்ளம் (இராஜ அரியரெத்தினம்) ஒருபிடிசோறு (கனக செந்திநாதன்) குருவின்சதி (தாழையடி சபாரத்தினம்), ஆசைச்சட்டம்பியார் (பவன்), நல்லமாமி (சோ.தியாகராஜன்), பாற்காவடி (சு. வே), அம்மான் மகள் (கு. பெரியதம்பி) ஆகியன முற்போக்குக் காலத்துக்கு முந்திய காலகட்டத்தின் நல்ல விளைவுகளாகும். இச்சிறுகதைகளில் மண்வாசனை, தேசிய இலக்கியம், யதார்த்தம் முதலான பண்புகள் விரவிக்

காணப்பட்டன. இப்பண்புகள் சிறுகதைகளில் அமைய வேண்டும் என்பதை அறியாமலேயே அவர்கள் இச்சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளனர். 1950களில் முற்போக்குக்காலம் ஆரம்பமாகியபோது நவீனசிறுகதைகள் அமைய வேண்டிய செல்நெறிகளை இலக்கிய ரீதியாக அறிமுகப்படுத்திய பெருமை முற்போக்குக் காலத்துக்குரியதாகும். மண்வாசனை, தேசிய இலக்கியம், ஈழத்திலக்கியம், சோசலிஷ் யதார்த்தம் முதலான பண்புகள் சிறுகதைகளில் காணப்படவேண்டுமென வலியுறுத்தின. அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடிவிற்கான குரலாகச் சிறுகதைகள் ஒலிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தியலை வலியுறுத்தின. ருசிய, சீன நிலமானிய முறையில் நிலவிய வர்க்க முரண்பாடுகளைச் சாதிய அடிப்படையிலமைந்த இலங்கைச் சமூகத்தில் இனங்காணுமாறு வழிகாட்டல் செய்த காலம் முற்போக்குக் காலமாகும். மார்க்சிய முற்போக்கு அணியின் முக்கியஸ்தர்களான பிரேம்ஜி, கே. கணேஸ், ராமநாதன் முதலானோர் புறந்தள்ளப்பட்டு பேராசிரியர் கைலாசபதி பிதாமகராக மாறிய காலம் இதுவாகும். அறிவு ஜீவிகளான. எஸ் பொன்னுத்துரை, வ. அ. இராசரெத்தினம் முதலானோர் மார்க்சிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க அணியிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்ட காலம். இப்பத்தாண்டுச் சிறுகதைப் படைப்புகளில் பெரும்பாலானவை சாதிய அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பின. இலக்கியம் மக்களுக்கானது. மக்களின் விடுதலைக்கும் விடிவிற்குமானது என்ற குரல் படைப்புக்களில் தொனித்தன. கலை கலைக்காக என்ற கோஷம் அழுத்தப்பட்ட காலம். அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைத் துயரங்களை இலக்கியம் பிரதிபலிக்க வேண்டும். சுரண்டல்களையும் சமூக அடக்குமுறைகளையும் ஒழித்து, ஏற்றத்தாழ்வற்ற உன்னதமான ஒரு சமூக அமைப்பை உருவாக்க இலக்கியம் படைக்கப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டது. சாதிக்கொடுமை, சமூக ஏற்றத்தாழ்வு, வறுமை, இனவொடுக்குமுறை, சீதனக் கொடுமை, பெண்ணடிமைத்தனம் முதலான சமூக அநீதிகளுக்கு எதிராகச் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்ட காலம் இதுவாகும். மரபு

வாதம், அதனை அடுத்து மார்க்சிய எழுத்தாளர்கள் சாகித்ய மண்டல விழாவைக் கூழ் முட்டை எறிந்து குழம்பிய இலக்கிய அயோக்கியத்தனம், மார்க்சிய முற்போக்குவாதம் இடது சாரி எதிர்க்கருத்துவாதம் தமிழ்த்தேசிய வாதம் ஆகியன இக்காலகட்டத்தில் முதன்மை பெற்றிருந்தன. எனவே முற்போக்குக் காலத்தைத் தெளிவாக அப்பத்தாண்டுகளில் அடையாளம் காணலாம். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் இதனைச் சேர்த்துக் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. முற்போக்குக் கால கட்டத்தின் அப்பத்தாண்டுகள் அடுத்து வரும் புத்தெழுச்சிக் காலத்துக்கு அடிகோலாக அமைந்தன. அக்காலத்தில் தான் கருத்தியல் வடிவங்களாகவிருந்த முற்போக்குக்காலச் சிறுகதைகள் கலையழகோடு வெளிவரத் தொடங்கின.

தங்களுடைய படைப்புக்களை ஜனரஞ்சக எழுத்துக்கள் எனச் சிலர் கூறுகின்றார்களே?

இது ஒரு நல்ல கேள்வி. ஜனரஞ்சக எழுத்துக்கள் என்பதற்குப் பல விளக்கங்கள் உள்ளன. நிறைய வாசகர்களால் வாசிக்கப்படுகின்ற எழுத்துக்கள். Readable படைப்புக்கள். வாசகர்களின் மலிமமான உணர்வுகளுக்கு அதாவது செக்ஸ், கிரைம், கிளிகிளாப்பு போன்றவற்றிற்குத் தீனிபோடுகின்ற எழுத்துக்கள். குழுதத்தில் வருகின்றவைபோன்ற ஒருபக்கக் கதைகள், விகடனில் வருகின்றவை மாதிரி நிமிடக்கதைகள் இவை அனைத்தும் ஜனரஞ்சக வகைக்குள் அடங்கும். ஈழத்தில் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் வாசகனின் விருப்பிற்குத் தீனி போடுகின்ற வர்களல்லர். பணத்திற்காக எழுதுகின்றவர்களல்லர். ஆரம்பத்திலிருந்தே இலக்கியம் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு. நான் யாருக்காக எழுதுகின்றேனோ அவர்களை அவை இலகுவில் சென்றடைந்து விடுகின்றன. பத்துப்பன்றிரண்டு பேருக்காக எழுதுபவன் நானல்லன். என்னுடைய நாவல்களினதும் ஏனைய படைப்புக்களினதும் விற்பனை அளவைக்கண்ட ஒரு சில மதிப்பீட்டாளர்கள் செங்கை ஆழியனின் எழுத்துக்கள் ஜனரஞ்சகப் படைப்புக்கள் எனக் கூறிவிடுகின்றனர். இந்த மாயை நேற்று இன்று ஏற்பட்டதன்று. செங்கை ஆழியானுக்கு மட்டும் ஏற்பட்டதன்று. மார்க்சிய அணியைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை இவை யாருக்காக எழுதப்பட்டனவோ அவர்களில் ஒரு சிலரைக் கூட அடையாவிட்டாலும், தம் அணியைச் சேர்ந்தவர்களின் எழுத்துக்கள், எண்ணிக்கையில் குறைவான எழுத்துக்கள், தாம் கருதுகின்ற மிகச்சிறிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த எழுத்துக்கள், தம் பார்வைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவை என்பதால் அவற்றினை இலக்கியத்தரமானவையாக ஏற்றுக்கொண்ட மனப்பான்மை கைலாசபதியிலிருந்து சிவத்தம்பி உட்பட, முற்போக்கு எழுத்தாளர் எனக் கூறிக்கொண்டு இன்று எழுத்திலிருந்து ஒதுங்கி பழைய தம் படைப்புக்களை இரைமீட்கும் ஒரு சிலரின் பார்வையில் ஈழத்தின் எழுத்தாளர் பலரும் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர் தாம். இவர்கள் தம் அணியைச் சாராதவர்கள் எவரின் படைப்புக்களையும் வாசிப்பதில்லை எனத்திடமாகக் கூறுவேன். நான் எழுதிய செருப்பு, கஞ்சித்தொட்டி, ஷெல்லும் ஏழு இஞ்சிச்சன்னங்களும்கூட என்பன ஜனரஞ்சக எழுத்துக்களா? கணையாழியில் பரிசு பெற்ற குறுநாவல் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமம் ஒன்று, கணையாழியில் வெளிவந்த இன்னொரு குறுநாவல் சாம்பவி, கலைமகள் பரிசுக் குறுநாவல் மீண்டும்

ஒரு சீதை என்பவற்றினை இவர்கள் படித்திருப்பார்களா? எனது காட்டாறு, மரணங்கள் மலிந்த பூமி, ஓஅந்த பழைய அழகிய உலகம் போன்றன சாதாரண படைப்புக்களா? நான் நிறைய எழுதுகின்றேன் என்பதால் வாசகனால் வாசிக்கப்படுகிறேன் என்பதால் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளன் என்றால் எண்ணிக்கையில் தமிழகப்படைப்பாளிகளான ஜெயகாந்தன், நா. பார்த்தசாரதி, கல்கி, இந்துமதி, நீலபத்மநாதன் முதலானோரின் எண்ணிக்கையில் நான் 50 சதவீதத்திக் கூடத் தொடவில்லை. ஈழத்தில் நான் தொடர்ந்து இன்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். இறைக்க இறைக்கத்தான் கிணறு ஊறும். கற்பனை வறண்டு, காலத்திற்குப் பயந்து தம் பேனாக்களின் மூடிகளைத் திறக்காதவர்கள், அவர்களின் வார்த்தையாடல்கள் இவையாகத்தான் இருக்கும். இலக்கியத்தின் தரத்தினை நிர்ணயிக்கும் ஆற்றல் என் போன்ற மூத்த எழுத்தாளர்களுக்கேயுண்டு. எனக்கு இப்போது அறுபத்தாறு வயது. தொடர்ந்து உத்தியோகம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். மாதத்திற்கு ஒரு தடவை யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கொழும்பிற்கும் பயணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் அபிதி விரிவுரையாளராக இருக்கிறேன். படைப்பிலக்கியம், ஆய்வு நூலாக்கம், தொகுப்பாக்கம், பாடநூலாக்கம் எனப் பலபரிமாண முயற்சிகளில் ஓயாது ஈடுபட்டுழைக்கிறேன். இந்த இலக்கினை அடைவதற்கு நான் செலுத்திய அயராத உழைப்பு சொற்பமல்ல. சந்தர்ப்பம் எனக்கு மட்டுமுடையதன்று. அனைவருக்கும் உரியதே. எவரும் அதற்குத் தடையாகவில்லை. இன்றைய உலகின் சவால் கல்விப் புலமையே. நேரத்தின் பெறுமதியை அறிந்தவன் நான். அதனால் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் வசதியாக இருப்பவன் ஆதலால் பலரின் கண்ணடிக்கு உட்பட்டுள்ளேன். செங்கை ஆழியனின் படைப்புக்களைக் கொச்சைப்படுத்த அந்த வாக்கியம் அவர்களுக்கு உதவுகின்றது. இலக்கியம் வாசிக்கப்பட வேண்டும்.

தங்களின் சிறுகதை முயற்சிகளை நான்கு கட்டங்களாக வகுக்கிறேன். முதலில் தங்களது ஆரம்பகாலச்சிறுகதைகள் தொடக்கம்- வளர்ச்சி- முடிவு என்ற ரீதியில் உருவ உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டிருந்தன. அவ்வாறான சிறுகதைகளைப் பற்றிக் கூறுங்கள்.

நல்லதொரு கணிப்பீடு. எனது சிறுகதைகள் மட்டுமல்ல ஏனைய ஆரம்பச் சிறுகதைகளும் பொதுவாக தொடக்கம் வளர்ச்சி முடிவு என்ற கட்டமைப்பினைக் கொண்டிருந்தன. ஓர் இடத்திலிருந்து அல்லது ஒரு சம்பவத்திலிருந்து தொடங்கி வளர்ந்து ஒரு வியப்பான அல்லது எதிர்பார்க்காத முடிவினைக் கொண்டமைவனவாக இருந்தன. பொதுவாக நல்ல சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கத்தை நோக்கும்போது அவற்றின் தொடக்கமும் வளர்ச்சியும் முடிவும் வாசகனைக் கவர்ந்து விடுவனவாகவுள்ளன. ஆனந்தனின் தண்ணீர்த்தாகம், இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப்பாதசரம், கனக செந்திரநாதனின் ஒரு பிடி சோறு என்பன வாசகனை அப்படியே கதையோடு ஊன்ற வைத்து கதையின் இறுதியில் வாசகனை நிமிர்ந்து அமரவைத்துவிடும். இப்பாணியில் என்னால் எழுதப்பட்ட அனைத்துச் சிறுகதைகளிலும் சிலவற்றினை எடுத்துக்கொள்வோம். எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான இதயமே அமைதி கொள் எல்லுள்ள அனைத்துச்

சிறுகதைகளும் இத்தகையவை. 'கேவலம் நாங்கள்' என்றொரு சிறுகதை இத்தொகுதியிலுள்ளது.

மைத்துனர்கள் இருவர் சச்சரவுபட்டுக் கொள்கிறார்கள். கதையின் முடிவில், வழக்கமாகச் சண்டையிடும் அயல் வீட்டு நாங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து தம் ஆள்புலத்துள் பிரவேசித்த பிறிதொரு நாயைக் கடித்து விரட்டுகின்றன. அதனைப் பார்த்த மைத்துனர்களின் மனம் மாறுவதாகக் கதை முடிகின்றது. மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட மகனைத் தன் மரணத்தின் பின்னர் யார் பாதுகாக்க, எவருமில்லை என்று துயருறும் ஒரு வயோதிபுத் தாய்க்கு இயற்கையில் நிகழும் ஒரு சம்பவம் தெளிவைக்கொடுக்கின்றது. இறகு ஓடிந்து நிலத்தில் விழுந்த காகம் ஒன்றை ஏனைய காகங்கள் கூடிக் கொத்திச் சாகடிக்கின்றன. 'இயற்கையின் கர்ப்பத்'தில் இந்த உள்ளடக்கத்தை சித்தரித்துள்ளேன். பலரின் மனங்களைக் கவர்ந்த சிறுகதை. வயோதிபர்களின் துயரங்களை முன்னிறுத்தி நான்கு சிறுகதைகள் என்னால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை திக்விஜயம், சிற்பியும் முத்தும், யாககுண்டம், கங்குமட்டை என்பனவாம். மனைவி இறந்ததும் தன் இறுதிக்காலத்தைத் தம் மூன்று பிள்ளைகளுடன் மாறி மாறி வாழ்ந்து கழிக்கலாம் என்று திக்விஜயம் மேற்கொள்ளும் கனகசபை மாஸ்தர் ஏமாற்றத்தோடு இறுதியில் தனித்து வாழத் தன்வீட்டிற்கே திரும்பி வருகிறார் என்பதைத் திக்விஜயம் கூறுகின்றது. எல்லா வகையிலும் தன் மனைவியே உயர்ந்தவர் என்றெண்ணிப் பெருமையுடன் வாழும் சின்னத்தம்பியார் ஒரு கட்டத்தில் தன் மகள் ஞானத்தின் உயர்ந்த மனப்பான்மையை உணர்கின்றார். சின்னத்தம்பியருக்கு இன்னொரு பெண்ணுடன் தொடர்புள்ளது என்று பிறர் கூறக்கேட்ட அவன் மனைவி அன்னம் கதறிக் குமுறி நடந்து கொண்டமுறைக்கும், அவ்வாறான ஒரு நிலை ஏற்பட்டபோது அவர் மகள் ஞானம் அதனை நம்பாது, 'எனக்கு அவரைத் தெரியும்' என்று அலட்சியமாக ஒதுக்கிவிடும் தன்மையையும் காண்கின்றார். அன்னத்தைச் சிப்பியாகவும் ஞானத்தை முத்தாகவும் அச்சிறுகதையில் சித்தரித்திருந்தேன்.

அன்புமணியின் மலரில் நான் எழுதிய நல்லதொரு சிறுகதை 'யாக குண்டம்' என்பதாகும். பிள்ளைகளால் சரிவரப் போஷிக்கப்படாத சாம்புத்தாத்தா முதியோர் இல்லமொன்றில் அடைக்கலம் புகுகிறார். நினைவோடை உத்தியில் இக்கதை வளர்கின்றது. கதையின் நிறைவில் தன் சடலத்தைக் கூடப்பிள்ளைகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டாமெனச் சாம்புத்தாத்தா கேட்டுக் கொள்கின்றார். இச்சிறுகதையை மிக விதந்து மூத்த எழுத்தாளர் சு. இராஜநாயகன் மலரில் விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். 'இச்சிறுகதையை எங்காவது ஓர் ஒதுக்குப்பறத்தில் இருக்கும் வயோதிபர் இல்லத்தில் அங்குள்ள எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து வாசித்துக் காட்டுங்கள். யாராவது ஒரு வயோதிபர், அவர் மலடு ஆகவிருந்தால் கூட, கண்ணீர் விடவில்லை என்றால் செங்கை ஆழியான் மட்டுமல்ல அவரை ஒத்த மற்றையோரும் எழுதுவதை நிறுத்திக் கொள்ளட்டும்' என்று முடித்திருந்தார். இச்சிறுகதை 1970 இல் மலரில் வெளிவந்தது. இச்சிறுகதையை பற்றி இன்னொரு சுவாரஸ்யமான தகவலையும் இவ்விடத்தில் நான் தெரிவிக்க வேண்டும். ஈழத்துச் சிறுகதைகளைத் தமிழ் நாட்டவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் நிச்சயம் அடிக்குறிப்புத் தேவை என்ற கருத்தினைக் கலைமகள் ஆசிரியர் கி. வா. ஜகந்நாதன் தெரிவித்திருந்தார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதன் பின்னர் நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது. பூமிப்பந்தெங்கும்

யாழ்ப்பாண மக்கள் பரவிவிட்டார்கள். அவர்களின் பரந்த சந்தை வாய்ப்பிற்காகத் தமிழகப் பத்திரிகைகள் ஈழத்தெழுத் தாளர்களின் படைப்புக்களை விரும்பிக் கேட்டுப் பிரசுரித்து வருகின்றன. நாங்கள் அகதிகளாகக் கொட்டும் மழையில் தென்மராட்சிக்கு இடம்பெயர்ந்த காலத்தில் கலைமகள் எனக்கொரு கடிதம் அனுப்பியிருந்தது. அதில் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் எழுதிய சிறுகதை அவ்வாண்டுத் தீபாவளி மலரில் வெளியிடத் தேவை எனவும் கேட்டிருந்தது. இக்கடிதம் எனக்கு இரண்டுமாதக் கழிவின் பின்னரே கிடைத்தது. சிறுகதை அனுப்பச் சாத்தியமற்றுப் போனது. ஆனால் அதிசயம் என்னவென்றால் நான் 1972களில் கலைமகளுக்கு அனுப்பி வைத்திருந்த யாககுண்டத்தை எப்படியோ தேடி எடுத்து, 1992 தீபாவளி இதழில் வெளியிட்டிருந்தார்கள். அதனைப் பார்த்து நான் அசந்து போனேன். அதன் பின்னர் என் சிறுகதைகள் கலைமகளில் சில வெளிவந்துள்ளன. கலைமகளின் குறுநாவல் போட்டியில் மீண்டும் ஒரு சீதை என்ற குறுநாவல் முதற் பரிசும் பெற்றது.

ஈழநாடு பத்தாண்டு நிறைவுச்சிறுகதைப் போட்டியில் எனது 'கங்கு மட்டை' முதலாம் பரிசினைப் பெற்றது. அதுவும் ஒரு வயோதிபரின் மனத்துயரங்களை சித்தரிப்பதாக அமைந்தது. ஆனால் அதனை நான் எழுதிய உத்தியும் எடுத்துக் கொண்ட பரந்த களமும் விரிந்த காலமும் (ஒரு சம்பவம் அன்று, முழு வாழ்க்கை) வித்தியாசமான உருவ உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டது. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறுகின்றேன். தொடக்கம் வளர்ச்சி முடிவு என்ற வகையில் இதயமே அமைதி கொள் என்ற தொகுதியில் உச்சிப்பொழுது, விளைபூமி, ராசாத்தி, வேள்வித் தீ முதலான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளேன். தகுந்த மாப்பிள்ளை கிடைக்கவில்லை எனக் கன்னிப் பருவத்தில் எவ்வகையான மாப்பிள்ளையாயினும் சரியென ஒப்புக்கொள்கின்ற மனநிலையை உச்சிப் பொழுதில் சித்தரித்தேன். விளைபூமி ஒரு சிக்கலான சமூக விமர்சனம். சாதியத்தால் சமூகத்தில் தாழ்வாகக் கருதப்படுபவை கல்வி உயர்வால் தகர்க்கப்படும் என்பதை வேள்வித் தீ சுட்டுகின்றது. இறுதியில் வாசகனை நிமிர்ந்து உட்கார வைக்கும் முடிவுகள் கொண்ட சிறுகதைகள் அதாவது திடீர் திருப்பங்களுடன் முடிவுறும் சிறுகதைகளை ஒஹென்றி பாணிச்சிறுகதைகள் என்பர்.

7. அதன் பின்னர் தங்களின் சிறுகதைகள் யாழ்ப்பாண மக்களின் பல்வேறு துயரங்களையும் பண்பாடுகளையும் பேசுவனவாக அமைந்தன எனக் கருதுகின்றேன்.

ஒரு படைப்பாளி தான் வாழ்கின்ற சமூகத்தைவிட்டுத் தன் படைப்புக்களை எழுதிவிட முடியாது. கற்பனை என்று கூறிக்கொண்டாலும் அல்லற்படும் மக்களின் துயரங்களும் தான் வாழும் சமூகத்தின் கலாசார மாற்றங்களும் யதார்த்தமாக அவன் படைப்புக்களில் வந்துவிடும். தன் மனதில் அழுத்திக் கொண்டிருக்கும் சம்பவங்களை அவற்றிற்கான விடைகளுடன் இறக்கி வைக்கும் இடமாக எழுத்து அமைந்து விடுகின்றது. என் சிறுகதைத் தொகுதிகள் இதுவரை ஐந்து வெளிவந்துள்ளன. அவை இதயமே அமைதிக்கொள், யாழ்ப்பாண இராத்திரிகள், இரவு நேரப்பயணிகள், கூடல்லாத நத்தைகளும் ஓடல்லாத ஆமைகளும், குந்தியிருக்க ஒரு குடிநிலம் என்பனவாம். இன்னொரு தொகுதி வெளிவரவுள்ளது. யாழ்ப்பாண இராத்திரிகளிலுள்ள

பெரும்பாலான சிறுகதைகள் நீங்கள் சொன்னமாதிரி யாழ்ப்பாண மக்களின் துயரங்களைப் பேசுவன. யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கையை எனது சிறுகதைகள் பேசும்போது போராட்ட காலத்தில் அவர்களின் நிலைமைகளையும் அதனை அவர்கள் எதிர் கொள்கின்ற சவால்களையும் சேர்த்தே நோக்கவேண்டியுள்ளது. மண்ணில் சரியும் விழுமியங்கள், கங்குமட்டை, நிம்மதியாகச் சாகவாவது விடுங்கள், விடியாத இரவும் ஒரு மனிதனும், கறுப்பியைக் காணவில்லை முதலான சிறுகதைகள் அத்தகையன. அவமாகச் செத்துப்போவதால் நடட்டி கிடைக்கும் என்பதால் எமது விழுமியங்களையே தூக்கியெறியும் யாழ்ப்பாணத்துக் குடும்பங்கள் சில மண்ணில் சரியும் விழுமியங்களில் சித்திரிக்கப்படுகின்றது.

சிறுகதை என்பது ஒரு அரை மணி ஒரு மணி நேரத்துக்குள் வாசித்து முடிக்கப்பட வேண்டும் என்பார் எட்கார்ட் அலன்போ. சிறுகதை என்பது ஒரு சாளரத்தின் ஊடாகப் பார்க்கும் பார்வை போன்றது என்பார் புதுமைப்பித்தன். ஒரு சம்பவத்தை அல்லது ஒரு கவையைச் சித்தரிப்பது சிறுகதை என்பார். ஒரு சம்பவத்தை மட்டும் சித்தரிப்பது சிறுகதை என்பாரும் அதேவேளை ஒரு முழுவாழ்க்கையையும் கூட ஒரு சிறுகதையில் சித்திரித்துவிட முடியும் என்பாருமுள்ளார். முழுவாழ்க்கையையும் ஒரு மைய உள்ளடக்கத்தின் ஊடாக நனவோடையில் ஒரு ஒரு சிறுகதையாகச் சித்தரித்து வெற்றி கண்டவர் உள்ளார். அவ்விடத்தில் சிறுகதை பெயருக்கேற்ப சிறிய வடிவமாக இருக்க வேண்டும் என்ற விதியைக் கடந்து விடுகின்றது. ஹெமிங்வேயினுடைய கடலும் கிழவனும் என்ற நோபல் பரிசு பெற்ற நாவல் ஒரு நீண்ட சிறுகதையே. வாஷிங்டன் இர்வின் என்பாரின் றிப்வான் விங்கில் ஒருவனுடைய முழு வரலாற்றையும் விபரிக்கும் சிறுகதையாகும். அவ்வாறே எனது கங்குமட்டை என்ற சிறுகதை அமைந்துள்ளது. சின்னாச்சிக் கிழவரின் நனவோடையூடாக அவரினதும் அவர் தங்கையுடையதுமான முழு வாழ்க்கை இச்சிறுகதையில் கூறப்படுகின்றது. தந்தைக்கு, மனைவிக்கு, தங்கைக்கு, பிள்ளைகளுக்கு அடங்கி வாழ்ந்து பழகிவிட்ட சின்னாச்சிக்கிழவர் ஒரு கட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் தூக்கி வீசிவிடுவதை மையக்கருவாக இச்சிறுகதை கொண்டுள்ளது. ஈழநாட்டு பத்தாண்டு நிறைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதலாம் பரிசில் பெற்ற சிறுகதைகளில் ஒன்று. ஈழநாடு தொகுதியாக வெளியிட்ட பரிசுக்கதைகளில் இடம் பிடித்துக் கொண்டது. செ. யோகநாதன் தொகுத்து தமிழ்நாட்டில் வெளியிட்ட வெள்ளிப்பாதசரம் என்ற பெரும் சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம் பிடித்துக் கொண்டது.

யாழ்ப்பாண இராத்திரிகள் என்ற சிறுகதை பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு குலசிங்கம் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தாய் சகோதரங்களைக் காணவருகிறான். யாழ்ப்பாணத்தின் போர்க்காலச் சூழலில் வறுமையோடு வாழ்கின்ற குடும்பங்களில் ஒன்று. யாழ்ப்பாணத்தில் துயரங்களோடும் கஷ்டங்களோடும் வாழ்கின்ற பெற்றாரையும் சகோதரங்களையும் கவனியாது வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்ற பிள்ளைகளில் குலசிங்கம் ஒருவன். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருவதற்கு கிளாலியில் தங்கி நிற்பவர்களில் ஒருவனாகக் குலசிங்கம் இருக்கின்றான். மச்சாளை மணம் செய்து கொண்டு திரும்பும் சுயநலத்தோடு யாழ்ப்பாணம் வருகின்றான். யாழ்ப்பாணத்து நிலமை தெளிவாகின்றது. வள்ளம் ஏறிக் கடலைக்கடந்து வீட்டிற்கு வருகின்றான்.

“அம்மா பத்து வரியத்துக்குப் பிறகு வந்திருக்கிறன்”

அம்மா எதுவும் பேசவில்லை.

“எங்க ஒருத்தரையும் காணவில்லை?”

“ஆரைக்கேக்கிராய் தம்பி?”

“தம்பிமாரை தங்கச்சிமாரை...”

“அவர்கள் எவருமிங்கில்லை. வயிறு ஒன்றிருக்கிறதே? மூத்தவனை ஒருத்தன் விரும்பிக் கேட்டான். சோத்தைக் குடுத்துவிட்டன். பொடியன் இப்ப சயிக்கிளில் விறகு இழுத்துச் சீவிக்கிறான். மூத்த தங்கச்சி அநாதை மடத்தில் தொண்டு செய்து வயித்தைக் கழுவுகிறான். தம்பி ஒருத்தன் வீட்டை விட்டு ஓடிப்போய்விட்டான். எங்கெண்டு தெரியாது. கடைசித்தம்பி ஷெல் பட்டு எப்பவோ செத்துப் போனான். நான் இங்கை இருக்கிறன்.”

குலசிங்கம் துடித்துப்போய் எழுந்திருந்தான்.

“அம்மா ஏன் இதையெல்லாம் எழுதவில்லை?”

“உனக்கெழுதி என்ன புண்ணியம் தம்பி? உனக்குக் கடிதம் எழுத முத்திரைக்குக் காசிருந்தால் ரெண்டு றாத்தல் பாண் வாங்கி ஒரு நேரம் சமாளிச்சிடுவம்.”

“அம்மா பத்து வரியத்துக்குப் பிறகு வந்திருக்கிறன்...”

“சரி.. ரெண்டு நாள் இருந்திட்டுப் போ..” என்றாள் அம்மா.

யாழ்ப்பாணத்து இராத்திரிகள் சிறுகதை வீரகேசரியில் வந்தபோது, இப்படியும் பிள்ளைகள் உள்ளனரா எனப் பலர் கேட்டனர். பெற்றாரும் சகோதரர்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் இடரோடு வாழ வெளிநாட்டில் குடி வெறியோடு வாழ்கின்ற பிள்ளைகளை அடையாளம் காட்ட நேர்ந்தது. கடும் பிரச்சினையான காலத்தில் பணம் அனுப்பினால் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வராது போய் விடும் என்று தம்மைத் தாமே ஏமாற்றிக் கொண்டு வாழ்ந்த இளைஞர் பலரை எனக்குத் தெரியும். இப்ப காசு அனுப்பினால் வீணாகச் செலவழித்து விடுவீர்கள். தங்கச்சிமாருக்கு பாங்கில போட்டு வாறன். கலியாணத்துக்கு அனுப்புறன் என்று ஏமாற்றிய தம்பிமாரையும் எனக்குத் தெரியும். யாழ்ப்பாணத்தின் துயரங்களை வைத்து நிறையவே எழுதியிருக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்களை எனது சில சிறுகதைகள் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. குந்தி இருக்க ஒரு குடிநிலம் என்ற எனது சிறுகதைத் தொகுதியில் அவ்வாறான சிறுகதைகள் சில இடம் பிடித்துள்ளன. வெளிச்சம் சஞ்சிகையில் யாழ்ப்பாணம் பாரீர் என்ற தலைப்பில் இச்சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. ஆடுகால் துலா, ஆவுரோஞ்சிக்கல், வேலிப்பொட்டு என்பன அவையாம். நமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் ஆடுகால் துலா மிக முக்கியமானது. கிணற்றில் வாளியால் அள்ளிக் குளிக்கின்ற சுகம் தனி என்பார்கள். பழையமைய விரும்பிப் புதுமையை ஏற்க மறுக்கும் வயோதிபர் ஒருவரின் மனவுணர்வை ஆடுகால் துலா விபரிக்கின்றது. தலைமுறை இடைவெளி வேறுபாட்டினை இச்சிறுகதை சித்திரிக்கின்றது. அதேபோல நமது கலாசாரத்தில் உறவுகளின் மிக நெருக்கமான உறவையும் இணைப்பையும் காட்டும் அடையாளம் வேலிப்பொட்டு ஆகும். அக்காலத்தில் வேலிப்பொட்டு வகித்த பிணைப்பை இச்சிறுகதை அலசுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து வீதியோரங்களில் இன்று சிதிலமடைந்து காணப்படும் துரவுகளும் ஆவுரோஞ்சிக் கற்களும் நாம் இழந்து கொண்டிருக்கின்ற எங்களது பெருமைகளைக் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறான ஒரு துரவையும் ஆவுரோஞ்சிக் கல்லையும் காப்பாற்ற ஒரு முதியவர் படும் அவஸ்தையை ஆவுரோஞ்சிக்கல்லில் விபரித்துள்ளேன்.

(தொடரும்)

ஆனை அறுகின் அடர்த்தி,
அடி மடிக்குள்
தேனீக்கள்
பூவில் திரண்ட மகரந்தம்
காலுண்ட கோலம்
கரைந்த பனித்துளிகள்;
சாலுள் தலை சாய்த்துச்
சாய்ந்த கதிர்கள்
விளைஞ்ச வயலுக்குள்
நுழைஞ்சவன் போகானாம்
பயிர் செய்யும் நஞ்சை
பிடிச்சார் அடாத்தாய்;
உயர் பாதுகாப்பு என்றே
ஒப்புக்குச் சொல்கின்றார்
காவல் என நினைக்க
சாவில் அது வேர் கொள்ளும்
பூனைக்கு முன்னால் நாய்,
நாயும் நகராதாம்;
பூனையும் ஓடாதாம்;
வாலைச் சிலிர்த்தபடி
நாய் உறுமப் பூனை
கால் நகத்தை நீட்டி
வெளிக்காட்டி வால் சுழற்றும்

சாப்பிட வழியில்லாமல்
சனம் படுற பாட்டுக்குள்
ஈப்பிணிப் பட்டாளம்
இருக்க விடுகுதில்லை
எங்கெங்கு பார்த்தாலும்
இருப்பதற்கு நேரமற்றுப்
பஞ்சாய்,
பறந்த சனங்கள்
தவம் கிடக்கும்,
சங்கக், கடைப்படியும்
சவச்சாலை வாசலுமாய்;

பனங்கிழங்குப் பாத்தியைப்
பன்றி இடறிச்
சனங்களின்றை சீவியத்தில்,
சாப்பாட்டில்
கொள்ளிவைக்கும்

கவலை அவல் மென்றூ)
அறியார் நம்
காவலர்? ஆம், இங்கே
அவரவற்றை சங்கை
அவர் அவரே ஊதுகினம்
அவர் அவற்றை சங்கை

மேட்டூர் மயலு வித-ஆ-கவி

செய்தல்
கவிதைகள்

ஆளாளே
ஊதுகினம்
பாஞ்ச சன்னியத்தையே
கேட்ட பழக்கம்
அற்றோர்
பவுண்டரம் “தேவதத்தம்”
பற்றியெல்லாம்
யார் அறிவார்
அவரவற்றை சங்கை
ஆளாளே ஊதி
கவலை வளர்க்கும் கலையில்
சிலபேர்;
கலங்குகிறார் பல பேர்;
புலம் பெயர மாட்டாமல்

அவரவற்றை சங்கை
ஆளாளே ஊத
நாய்களும் கூட
ஊளையிடுகிறது

அநந்த விஜயத்தைத்
தருமர்
ஏன் ஊதுகிறார்?
மனந் தளராமல்
இருந்தவர்கள்;
அச்சத்தில்!
அச்சத்திலா காயம்
பூமி அனைத்தையும்
பிச்செறியும்
குண்டு-முழக்கம்
அச் சூத்திரர்

ஊரெல்லாம் போய்
ஏதோ சொல்லித்
திரிகின்றார்
சாத்திரத்தில்
கிரகநிலை
சரியில்லை
என்கின்றார்.
குருஷேத்திரத்தில்!
குழப்ப நிலை கொண்டு ஆட்டம்
பண்ணுக்கு வீசியில்லை
மண்ணுக்கு
அலைகின்றார்
திண்ணை வெறிச்சோடி!
தெருவில் சடலங்கள்

அந்நிய நாய்
வந்து
அடுக்களைக்குள்
உள் நுழைஞ்ச
அந்நியனாய் வந்தார்?
அடுப்படிக்குள்
குழி தோண்டி
அந்நியராய் நாங்கள்!

பாஞ்சசன்னியம் - பாஞ்சஜந்யம் - ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானின் சங்கு
பவுண்டரம் - மொண்டரம் - பீமசேனனின் சங்கு
தேவ தத்தம் - அர்ஜுனனின் சங்கு
அநந்தவிஜயம் - அளந்தவிசயம் - தருமரின் சங்கு

புலம்பெயர்வால் புலம்பெயரும்

தமிழ்ப் பெயர்கள்

ஞா. பாலச்சந்திரன், கெ. சர்வேஸ்வரன்

கணினித் துறை, இயந்திரவியல் பீடம், மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகம்,

(மலேசியாவில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை)

1.0 அறிமுகம்

மனிதர்களுக்கு பெயர் என்பது மிகவும் முக்கியமானதொன்று. ஒரு நபருக்கு இருப்பைக்கொடுக்கும் பெயர்கள் அவருக்கு அவரது தாய்மொழி அடையாளத்தையும் கொடுக்கத் தவறுவதில்லை. உதாரணமாக பூங்குழலி எனும்போது, பெயருக்குரியவர் தமிழர் என்பது வெளிப்படை. அதேபோல் தொம்சன் எனும்போது பெயருக்குச் சொந்தக்காரர் வேற்றுமொழிக்காரர் என்பதும் வெளிப்படை. ஆனால் வேற்றுமொழிகளின் ஆதிக்கத்தினாலும் சமயங்களின் பாதிப்பாலும் தமிழ்ப்பெயர்கள் தனித்துவமிழக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றன. சமயத்தின் மூலம் தெய்வங்களின் பெயர்களும், சமய நூல்களில் உள்ள பெயர்களும் வழக்குக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

வேற்றுமொழிகளின் ஆதிக்கத்தினால் தமிழர்கள், தங்கள் இருப்பை வேற்றுநாடுகளில் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள, அம்மொழிகளின் கலப்பைத் தமிழ்ப் பெயர்களில் உள்வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஆளாகின்றார்கள். அவுஸ்திரேலியா, பிரித்தானியா, கனடா போன்ற ஆங்கிலேய நாடுகளில் எவ்வாறு ஆங்கில மொழியாதிக்கம் தமிழ்ப் பெயர்களைப் பாதிக்கின்றது என்பதைக் கோட்டுக் காட்டுவதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

இக்கட்டுரையில் தமிழர், தமிழர் புலம்பெயர்வு, தமிழ் மொழி எழுத்துக்கள், ஆங்கில மொழி எழுத்துக்கள், ஆகியன சம்பந்தமான அறிமுகம் முதலில் தரப்பட்டுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் ஆங்கில, கலப்பு, கலப்பினால் ஏற்படும் ஒலியியல் பிரச்சினைகள், அதனால் எவ்வாறு தமிழ்ப் பெயர்கள் தனித்துவமிழக்கின்றன ஆகிய விடயங்கள் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு தமிழ்ப் பெயர்களில் ஏற்படும் இம்மாற்றம் தவிர்க்கப்படவேண்டியதா? தவிர்க்கப்படக் கூடியதா? என்பதை அலகவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமன்று.

2.0 தமிழர்

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் முக்கிய மொழிகளில் ஒன்றானதும் செம்மொழியுமான தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். தென்னிந்தியாவில் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் அதிக அளவில் தமிழர்கள் வாழும் அதே தருணம் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற பல நாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பரந்து வாழ்கின்றனர். 1996ம் ஆண்டு புள்ளி விவரப்படி உலகம் முழுவதிலும் 74 மில்லியன் தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்றனர்.(01)

3.0 தமிழர் புலம்பெயர்வு

தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு பல காலகட்டத்தில், பல காரணங்களால் நடைபெற்றும் நடந்தும் வருகின்றது. பிரித்தானியப் பேரரசின் ஆட்சியில் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகவும், கீழ்நிலை அரசுப் பணியாளர்களாகவும் நடைபெற்ற புலம்பெயர்வு, மிக அண்மைக்காலங்களில், பெரும்பாலும் இலங்கையின் இன முரண்பாடுகள் காரணமாக நடைபெற்ற – நடைபெறும் புலம்பெயர்வு, பொருளாதாரக் காரணங்களுக்கான புலம்பெயர்வு, உயர்கல்வி தகைமை அடிப்படையில் சுயசூழியேற்றவாசிகளாக புலம்பெயர்வு எனத் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வை வகைப்படுத்தலாம்.

இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த இடங்களில் தமிழ் பேசும் சமுதாயங்கள் உருவாகின. இவர்களின் வழிவந்தவர்கள் இன்று சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொரீஷியஸ் போன்ற நாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அத்துடன் தமிழர்கள் ஆவுஸ்திரேலியா, கனடா, ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் பெரும்பாலான ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தவர்களில், பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்மொழியை பேசி எழுதக்கூடிய திறனுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் பெரும்பாலான இளைய தலைமுறையினர் தமிழ்மொழியில் ஆர்வமற்றவர்களாகவும், தமிழ்மொழியை வாசிக்க இயலாதவர்களாகவும், தமிழிசையை ஆங்கில எழுத்துக்கள் கொண்டே எழுதுபவர்களாகவும் வளர்ந்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சில தலைமுறைகளுக்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்து, தென்னாபிரிக்கா, குயானா, பிஜி, சுரினாம் மற்றும் ட்ரினிடாட்டும் டொபாகோவும் போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் தமிழ் மொழி தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.(01)

4.0 தமிழ் மொழி எழுத்துக்கள்

“தமிழ்ப் பெயர்களில் பாவிக்கப்படுகின்ற தமிழ் மொழி எழுத்துக்கள் எத்தனை?” என்ற வினா எழுப்பப்படுமாயின், வினாவிற்கு விடையளிப்பதற்கு முன்னதாக பிறியதொரு வினாவை இக்கேள்வியைச் சார்ந்து எழுப்பலாம். “தமிழ் மொழியில் எத்தனை எழுத்துகள் இருக்கின்றன? என்பதே அந்த இரண்டாவது வினாவாகும்.

தமிழில் 12 உயிரெழுத்துகளும் 18 மெய்யெழுத்துகளும் உள்ளன. ஒவ்வொரு உயிரெழுத்தும் 18 மெய்யெழுத்துகளோடும் சேர்வதால் 216 உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் பிறக்கின்றன. இவற்றோடு ஆய்த எழுத்தும் சேர்த்து மொத்தம்

247 ஆகும். இந்த 247 எழுத்துக்களைக் கொண்டு நாம்
பாலச்சந்திரன்
என்ற பெயரை சிரமமின்றி எழுதிவிடலாம். அதே வேளை
சர்வேஸ்வரன்

என்று எம்மத்தியில் புழக்கத்தில் உள்ள பெயரை
எழுதமுடியாது. காரணம் 'ஸ்' என்ற கிரந்த எழுத்து இந்த
247 எழுத்துக்களுக்குள் அடங்கவில்லை. அதேவேளை நாம்
சர்வேஸ்வரன் என்று எழுதவும் தயாராக இல்லை.

இந்நிலையில் 'ஐ', 'ஷ்', 'ஸ்', 'ஹ்', 'க்ஷ்' எனும் 5 கிரந்த
மெய்யெழுத்துகள் உள்வாங்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு
உயிரெழுத்தும் 5 கிரந்த மெய்யெழுத்துகளோடும் சேர்வதால்
60 கிரந்த உயிர்மெய்யெழுத்துகளும் பிறக்கின்றன.
இவற்றுடன் 'ஹ்' எழுத்தையும் சேர்த்தால் ஆகமொத்தம்
(247 + 5 + 60 + 1) 313 எழுத்துக்கள். இக்கட்டுரையின் களமான
தமிழ் பெயர்கள் என்பதற்காக இவ் 313 எண்ணிக்கை
பெறப்பட்டதேயொழிய, தமிழ் மொழியியல் சார்ந்தோ தமிழ்
எழுத்தியல் சார்ந்தோ பெறப்பட்ட எண்ணிக்கை அன்று. இந்த
313 எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தற்பொழுது
வழக்கிலுள்ள தமிழ் மொழிப் பெயர்கள் எழுதப்பட்டு
வருகின்றன.

இந்த 313 எழுத்துக்களும் தமிழ் பெயர்களை
உருவாக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. 'ங்', 'ஞ்', 'ஐ', 'ஷ்',
'ஸ்', 'ஹ்', 'க்ஷ்' போன்ற வரிகளில் அதிகப்படியான எழுத்துக்கள்
பெயருருவாக்கத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அத்துடன்
மெய்யெழுத்துக்கள் 'ஔ' உயிரெழுத்துடன் சாரும்போது
பெறப்படும் எழுத்துக்களில் அதிகப்படியான எழுத்துக்களும்
பெயரை உருவாக்குவதில் பயன்படுத்துவதில்லை. இவை
போன்ற எழுத்துக்கள் நீங்கலாக 313 எழுத்துக்களில் 180ற்கும்
220ற்கும் இடைப்பட்ட எழுத்துக்களே தமிழ்
பெயருருவாக்கத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

5.0 ஆங்கில மொழி எழுத்துக்கள்

ஏறக்குறைய 380 மில்லியன் மக்களுக்கு
மேற்பட்டோரின் தாய்மொழியானதும், 300-600 மில்லியன்
மக்களின் இரண்டாம் மொழியானதுமான ஆங்கில மொழி,
புலம்பெயர் தமிழர்களின் பெயர்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தும்
ஒரு முக்கிய மொழியாக விளங்குகின்றது. இதனால் தமிழர்
பல்வேறுபட்ட வேற்று மொழிக் கலாசாரங்களுக்குள்
புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்ற போதும் இக்கட்டுரையில்
ஆங்கில மொழி மாத்திரமே கருத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கில மொழியிலும் வரலாற்று அடிப்படையில் பல
நிலைகள் காணப்பட்டபோதும் 16ஆம் நூற்றாண்டில் 'J', 'U'
ஆகிய எழுத்துக்களின் உள்ளீட்டுடன் அறிமுகமான 26
எழுத்துக்களே தற்போது வழக்கத்திலுள்ளன. இவற்றில் 'A',
'E', 'I', 'O', 'U' ஆகிய 5ம் உயிரெழுத்துகளும் ஏனையவை 21ம்
மெய்யெழுத்துகளும் ஆகும். (02)

6.0 தமிழ் மொழி - ஆங்கில மொழி கலப்பு

இரண்டு மொழிகள் சந்திக்கும்போது, சமூகச்
சூழ்நிலையின் காரணமாக ஒரு மொழி நிச்சயமாக மேலாதிக்க
இடத்தைப் பெற்றிருக்கும். அது ஆள்பவர் மொழியாக

இருக்கலாம் அல்லது பெரும்பான்மை மக்கள் பேசுகின்ற
மொழியாக இருக்கலாம். இரு மொழிகள் சமமான
சூழ்நிலையில் சந்திப்பது மிக அபூர்வம்.(03)

நடைமுறையில் ஆங்கிலேய நாடுகளில் தமிழர்களின்
மேலாதிக்க மொழியாக ஆங்கிலம் வந்துவிடுகிறது. சற்று
மேலாக தமிழர்களின் தாய்மொழியாகக்கூட ஆங்கிலம்
மாறிவிடுகிறது.

ஏன் மொழிகளின் எழுத்துகளின் எண்ணிக்கைக்கு
இக்கட்டுரையில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
என்று அடுத்த பகுதியில் விவரிக்கப்படும்.

7.0 மொழி ஒலியியல் - (Phonetics)

ஒலியியல் என்பது பேச்சொலியை ஆராயும் ஓர்
அறிவியல் துறை. ஒவ்வொரு மொழியையும் பேசும்போது பற்பல
ஒலிகள் தோன்றுகின்றன. ஒரே மொழியில் எல்லா ஒலிகளும்
இருப்பதில்லை. சிலமொழிகள் அம்மொழிக்கே உரித்தான
தனித்துவமான சில ஒலிகளைத் தம்பாற் கொண்டுள்ளன.

மொழிகளின் தோற்றப் பாதையில் முன்னர்
ஒலிவடிவமும் பின்னர் அவ்வொலிவடிவத்தைக் குறிக்கும்
எழுத்து வடிவமும் தோன்றியிருக்கின்றன. இதன்
அடிப்படையில், ஒப்பீட்டளவில் இன்று 313 எழுத்துக்களைக்
கொண்ட தமிழ் மொழியில் அதிக ஒலிகளும் 26
எழுத்துக்களைக் கொண்ட ஆங்கில மொழியில் குறைந்த
ஒலிகளும் காணப்படுகின்றன. 300-600 மில்லியன் மக்கள்
தமது இரண்டாம் மொழியாக ஆங்கில மொழி
கொண்டுள்ளதிற்கும் இதுவே காரணமாகும். ஆங்கில
மொழியில் காணப்படும் ஒலிகளில் அனேகமானவை ஏனைய
மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன; ஆகவே கற்பது எளிது.
தமிழில் "F" ஒலியின்மை கிரேக்க மொழியில் "V" ஒலியின்மை
போன்ற விதிவிலக்குகளும் இல்லாமல் இல்லை. அதனால்
ஆங்கிலேயர்கள் ஒப்பீட்டளவில் நிறைய ஒலிகளைக்கொண்ட
வேற்றுமொழிகளைப் பேசுவது என்பது தமிழர்கள் ஆங்கிலம்
பேசுவதைவிடக் கடினமானது.

இந்த ஆங்கிலமொழி ஒலியியல் குறைவினால்
புலம்பெயர்ந்த மக்களின் தமிழ்ப்பெயர்களை ஆங்கிலேயர்கள்
உச்சரிப்பதற்கு மிகுந்த சிரமம் கொள்கின்றனர். ஆங்கில
மொழியில் உள்ள குறைந்த மொழி ஒலிகளால் தமிழ் மொழி
பெயர்களை அவர்கள் உச்சரிக்கும் போது தமிழ் மொழிப்
பெயர்கள் தனித்துவம் இழந்து நிற்கின்றன.

அடுத்தக்கட்ட பிரச்சினையாக இருப்பது ஆங்கில
மொழியில் தமிழ் மொழிப் பெயர்களை எழுதுவதும் அதை
ஆங்கிலேயர்கள் ஆங்கில மொழியடிப்படையில் வாசித்து
உச்சரிக்க முயலுவதும் ஆகும். உதாரணமாக நாதன் (Nathan)
எனும் பெயரை அவர்கள் நேதன் என்றுதான் உச்சரித்து
வருகின்றார்கள். Nail, Native போன்ற சொற்களை உச்சரித்துப்
பார்த்தால் ஆங்கிலேயர்கள் ஏன் நாதனை நேதனாக
மாற்றிவிடுகிறார்கள் என்று புரியும்.

மேலும்

சாரதா எனும் பெயரை Saradha என்றும்

சரவணன் எனும் பெயரை Saravanan என்றும்

ஆங்கிலத்தில் எழுதுவோம். இவ்விதம் பெயர்களில்
வரும் 'சார' பெயர்பகுதியும் 'சர' பெயர்பகுதியும் 'Sa' என்றே

எழுதப்படுவதால் ஆங்கிலேயர்களால் சரிவர தமிழர் பெயர்களை கூற முடிவதில்லை.

8.0 புலம்பெயர் நாடுகளில் தமிழ்ப் பெயர்கள்

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் இந்தப் பிரச்சினை காரணமாக தமது பெயர்களை தாம் புலம்பெயர்ந்திருக்கும் நாட்டு மக்கள் இலகுவாக அழைப்பதற்காக மாற்றங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இந்த மாற்றங்கள் இரண்டு வகைக்குள் அடக்கலாம். அவையாவன புதிய இலகு உச்சரிப்பு பெயர்களை சூட்டல், வழக்கிலுள்ள தமிழ்ப் பெயர்களை திரிப்புடுத்தல் என்பனவாகும்.

8.1 இலகு 'தமிழ்' பெயர்

இன்று புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில், குறிப்பாக ஆங்கிலத்தைப் பெரும்பான்மை மொழியாகக் கொண்ட நாடுகளில், தமிழ்க் குழந்தைகளுக்குச் சூட்டும் பெயர்களில் பெரும்பாலும் ஆங்கில ஆதிக்கத்தைக் காணலாம். இதனால் பெயர்களில் தமிழுக்கே உரித்தான ஓசைகள் தவிர்க்கப்படுவதுடன் ஆங்கிலத்தில் மொழியில் சரியாக உச்சரிக்கக்கூடிய பெயர்கள் வழக்குக்கு வருகின்றன.

உதாரணமாக தமிழவன் - Thamizhavan என்ற பெயரை ஆங்கிலத்தில் உச்சரிப்பது கடினம். மெய்யெழுத்துக்களில் ஒன்றான முகரம் தரும் ஒலி தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மட்டுமே உள்ளது என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவே முகரம் கொண்ட பெயர்களை வைப்பதையே தவிர்த்துவிடுகிறார்கள்.

மற்றுமொரு உதாரணம், 'Ananthan' என்பதைத் தமிழர்கள் இலகுவாக 'ஆனந்தன்' என்று வாசித்து விடுவார்கள். ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் 'அன் அன் தன்' என்றே பெரும்பாலும் வாசிப்பார்கள்.

இதன்காரணமாக
சூர்யா - Soorya
ஹரினி - Harini
ஹரி - Hari

போன்ற பெயர்கள் வழக்குக்கு வருகின்றன. நீண்ட பெயர்களாக இல்லாமலும் ஆங்கிலேயர்களால் உச்சரிக்கக்கூடிய பெயர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என எண்ணுகிறார்கள். தமிழ்ப் பண்பான தாத்தாவின் பெயரையோ பெயரடியையோ பேரனுக்கு வைக்கும் பண்பாடு கைவிடப்பட்டு வருகின்றது. இந்த இலகு 'தமிழ்' பெயர்களின் தாக்கம் இன்று தாயகங்களிலும் பரவலதைக் காணமுடிகிறது.

8.2 தமிழ்ப் பெயர் திரிப்பு

புலம்பெயரும் பெரியவர்கள்கூட நாளடைவில் தமது தமிழ்ப் பெயர்களை ஆங்கிலேயர்கள் உச்சரிப்பதற்கு ஏற்றாற்போல் மாற்றிக்கொள்வதையும் காணலாம்.

உதாரணமாக, மருதபாண்டியன் என்ற பெயருடையவர், ஆங்கிலேய சகாக்களுக்காக மார்க் (Mark) என்று தனது பெயருடன் சேர்த்து எழுதிக்கொண்டுவந்தார். பல்கலைக் கழகத்திலும் விரிவுரையாளர்கள் மருதபாண்டியனின் பெயரை வாசிக்கும்போது 'Ma... Maru... Who is this? I don't know!' என்று விசாரிப்பார்களாம். மருதபாண்டியனும் ஒவ்வொரு முறையும் 'I

am Maruthapandiyan, Call me Mark' என்பாராம். நாளடைவில் தனது பெயரையே மார்க் என்றே மாற்றிக்கொண்டார்.

அதேபோல் ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் 'திவாகரன் பிரணதார்திகரன்' எனும் பெயர்கொண்ட நண்பரொருவர். தன்னை 'TIBI' என்றே ஆங்கிலேயர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வருகிறார். அவர் பெயரின் முதல் எழுத்துக்களைச் சுருதினால் கூட 'TIPI' என்றுதான் அமைப்பேண்டும். ஆங்கிலேயர்களுக்கு 'TIPI விட TIBI' தான் இலகுவானதாம். இப்பெயர் அவரது நிரந்தர அடையாளப் பெயராக மாறிவிட்டது. அவரின் மின்னஞ்சல் முகவரிகூட 'TIBI'யை அடியாகக் கொண்டுதான் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறாக

ராஜேஸ்வரன் என்பவர் ராஜ் ஆகவும்
அரவிந்தன் என்பவர் அரவிந் ஆகவும்
ஆதித்தன் என்பவர் ஆதி ஆகவும்
செந்தூரன் என்பவர் செந்தூ ஆகவும்
நிஷாதரன் என்பவர் நிஷா ஆகவும்
சமூக மட்டத்தில் தம்மை மாற்றிக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

9.0 முடிவுரை

புதிய ஆங்கிலம் உள்வாங்கப்பட்ட 'தமிழ்' பெயர்களின் அறிமுகத்திற்கும் தமிழ்ப் பெயர் திரிப்புகளுக்கும் ஆங்கில மொழியின் ஓசை வறட்சியே காரணமாக அமைகிறது. இதனால் புலம்பெயர் தமிழர்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் தங்களைத் தெளிவாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள ஆங்கிலேயர்களால் உச்சரிக்க இலகுவான பெயர்களைச் செருக வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டியதா? தவிர்க்கப்படக்கூடியதா? என்பதை அலசுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமன்று.

இதன்தாக்கம் எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகரிக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் அதிகம். ஏனென்றால், இப்போது அங்கே பிறக்கும் குழந்தைகளும் ஆங்கிலேயக் காற்றைச் சுவாசிப்பதால் அவர்களும் எதிர்காலத்தில் தமிழ்ப்பெயர்களை இயல்பாக, இலகுவாக உச்சரிக்க முடியாதவர்களாகவே வளர்வர்.

10.0 உசாத்துணை

- (1.) Wikipedia, Wikimedia Foundation, Inc., Tamil language, (last Modified 11 June 2007). http://en.wikipedia.org/wiki/Tamil_language (viewed 12/06/2007).
- (2.) Wikipedia, Wikimedia Foundation, Inc., English alphabet, (last modified 13 June 2007). http://en.wikipedia.org/wiki/English_letters (viewed 13/06/2007).
- (3.) கலாநிதி முத்துச்சண்முகன் (2005) இக்கால மொழியியல். 2ஆம் பதிப்பு. முல்லை நிலையம், பக்கம் 257

வாழ்க்கையின் கடைசிக் காலத்திலாவது காசி, ராமேஸ்வரம் போய் வர வேண்டும் என்று சைவாபிமானிகள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். எனது அறுபத்து மூன்றாவது அகவையில் ராமேஸ்வரம் சென்று அத்திருத் தலத்தையும், தனுஷ்கோடி போன்ற பகுதிகளையும் தரிசித்து வரும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

எனக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தந்தவர் 'ராமேஸ்வரம்' பட இயக்குனர் செல்வம் அவர்கள். திருத்தலங்களைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு இவன் என்ன சினிமாவைப் பற்றி ஏதோ கூற வருகின்றானே என்று நீங்கள் யோசிக்கலாம். ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்பார்களே. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அது தான் அங்கு நடைபெற்றது.

மே மாதம் 2ஆம் திகதி முதல் 29ஆம் திகதி வரையான காலப் பகுதியில் 'ராமேஸ்வரம்' பகுதியில் நான் வாழ்ந்த அந்த நாட்கள் மறக்க முடியாத நாட்களே!

'ஆச்சாரியா' படத்தைத் தயாரித்த 'இட்டா' (ITA) ஃபிலிம்ஸின் சார்பில் எஸ். என். ராஜா தயாரித்துள்ள 'ராமேஸ்வரம்' படத்தில் நடிப்பதற்காகவே நான் அங்கு சென்றிருந்தேன். சென்ற வருடம் நான் தமிழகம் சென்றிருந்த போது எமது ஈழத்துத் தயாரிப்பான 'மண்' திரைப்படம் அங்கு திரையிடப்பட்டு நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பாராட்டின. விமர்சகர்கள் பாராட்டி எழுதினார்கள். 'மண்' படத்தில் நானும் பங்கேற்று நடித்திருந்த காரணத்தினால் அங்குள்ள சினிமாத்துறை சார்ந்தவர்களுடன் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 'மண்' திரைப்படத்தின் ஒளிப்பதிவாளர் ராஜ்குமார்—'ராமேஸ்வரம்' என்ற பெயரில் ஈழத்து அகதிகளின் கதை கூறும் படம் ஒன்றினை செல்வம் என்பவர் இயக்க இருப்பதாகவும், அவரோடு தொடர்பு கொள்ளும் படியும் கூறி இயக்குனரின் தொலைபேசி இலக்கத்தையும் என்னிடம் கொடுத்தார்.

80-90 காலப்பகுதிகளில் முழுவதுமாக நான் தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்த பொழுதிலும் இரண்டு நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியுள்ளேனே தவிர 'கோடம்பாக்கம்' பக்கம் தலை வைத்தும் படுக்காதவன் நான். 90களில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து விட்ட பிறகு மேடை நாடகம், சின்னத்திரை என என் பங்களிப்புகள் ஆரம்பமாகின. எழுபதுகளின் பின் கொழும்பைப் பொறுத்தவரையில் 2002இல் அரசு தமிழ் நாடக விழாவில் அரங்கேறிய 'முரண்பாடுகளும்

ராமேஸ்வரம்

யாழ்ப்பாணத்தின்ருந்து 36 மைல்

(திரைப்படத்தில் ஓர் இலங்கை

நடிகனின் அனுபவப் பகர்வு)

-தங்கவேலாயுதம்-

முற்றுப்புள்ளிகளும்' நாடகத்தில் நடித்ததோடு எனது கலைப்பயணம் மீண்டும் ஆரம்பித்தது. 2004ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் தேசிய நாடக சபையில் ஒரு அங்கத்தவனாக தெரிவு செய்யப்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்ற வேளையிலேயே 'மண்' திரைப்படத்தில் பங்கேற்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

'ராமேஸ்வரம்' பட இயக்குனர் செல்வத்துடன் நான் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்ட போது தங்கள் அலுவலக முகவரியைத் தெரிவித்து நேரில் வந்து தன்னைச் சந்திக்குமாறு அவர் கேட்டுக் கொண்டார். சாலிக்கிராமம் வேலாயுதம் காலனியில் அமைந்துள்ள 'இட்டா' ஃபிலிம்ஸ் அலுவலகத்திற்குச் சென்ற போது ஈழத்துக் கலைஞனான என்னை அன்போடு வரவேற்று உபசரித்து சிலமணிநேரங்கள் உரையாடினார் இயக்குனர் செல்வம். இயக்குனரோடு உரையாடிய போது தான் ஓர் உண்மையை நான் அறிந்து கொண்டேன். தமிழ்நாடு புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த செல்வம் அவர்கள் 87 காலகட்டப்பகுதியில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்கள் யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பளைப் பகுதியில் தான் வாழ்ந்திருந்ததையும், தமிழ் மக்கள் யுத்தத்தினால் பட்ட அவதிகளையும் துன்ப துயரங்களையும் எமது மக்களோடு சேர்ந்திருந்து தானும் அனுபவித்தமை பற்றியும் கூறினார். தான்நேரில் கண்டு கேட்டு அனுபவித்த அந்த உணர்வுகளை படமாக்க வேண்டும் என்ற உந்துதல் தனக்கு ஏற்பட்டதாகவும் இந்தக் கதையை படமாக்குவதற்காக 20 வருடங்கள் காத்திருந்ததாகவும் கூறினார். என்னையும் 'ராமேஸ்வரம்' படத்தில் நடிக்க வேண்டும் என்றும், ஈழத்துப்பேச்சு வழக்கு உரையாடல்களில் உதவி செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். 'மண்' திரைப்படத்தில் நடித்த மற்றும் ஓரிரு இளைஞர்களையும் அழைக்க இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். ஆனால் துர் அதிஸ்டவசமாக அவர் குறிப்பிட்டவர்களில் இரு இளைஞர்கள் அந்த வாய்ப்பைத் தவறவிட்டுவிட்டார்கள். 'மிதுன்' என்கிற இளைஞன் தற்போது படப்பிடிப்புக்காக சென்றுள்ளார். 'மிதுன்', இலங்கை நாதன், நான் ஆகிய மூவருமே பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஈழத்து நடிகர்கள். மற்றும் பல நூற்றுக்கணக்கில் அகதிகள்

பங்கேற்கும் காட்சிகளில் யுத்த அவலங்களின் காரணமாக உடமைகளை இழந்து, உயிர்களைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு படகுகளில் கடல் கடந்து சென்று மண்டபம் முகாமில் அவல வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் எம்மவர்கள் பங்கேற்றுள்ளனர்.

இதில் பிரதான பாத்திரத்தில் 'ராம்', 'ஈ', 'பொறி' ஆகிய படங்களில் நடித்துள்ளதோடு தற்போது தமிழ்திரையுலகில் வேகமாக வளர்ந்து வரும் இளம் கதாநாயகன் ஜீவா நடித்துள்ளார். ஜீவா இதில் நடித்துள்ளார் என்பதைவிட ஈழத்து அகதிகளில் ஒருவராக வாழ்ந்திருக்கின்றார் என்பதே உண்மை. யுத்தத்தின் கொடுமையினால் நாம் அனுபவித்துவரும் வலிகளை - வேதனைகளை - துன்பங்களை அவர் உள்வாங்கி உண்மையிலேயே எம்மில் ஒருவராக அவர் உருமாறியுள்ளார் என்பதை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். இயக்குநரும் நடிகரும் எமது மக்களின் பிரச்சினைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவருமான மணிவண்ணன் அவர்கள் ஜீவாவின் தாத்தாவாக நடித்துள்ளார். யுத்தத்தின் கொடுமையினால் தனது குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரையும் பறிகொடுத்துவிட்டு தனது ஒரே ஒரு பேரனான ஜீவாவையாவது காப்பாற்றிவிட வேண்டும் என்ற நோக்கில் கடல்கடந்து செல்லும் இளைப்பாறிய தமிழ்ப்பேராசிரியராக மணிவண்ணன் தோன்றுகிறார். மண்டபம் முகாமில் தங்கியுள்ள அகதிகளைப் பார்வையிட வரும் பணக்கார பெண்ணான பாவனா, அகதிகள் மீது மிகுந்த அக்கறை கொள்வதோடு அனல்கக்கும் பார்வையுடன் அகதியாக வலம் வரும் ஜீவாவையும் காதலிக்க ஆரம்பிக்கிறார். ஆரம்பத்தில் பாவனாவின் காதலை உதறித்தள்ளும் ஜீவா இறுதியில் காதல் வசப்படுகின்றார். அந்த இருவர்க்குமிடையிலான காதலில் வழக்கம்போல ஒரு வில்லன். அந்த வில்லனால் ஜீவா மட்டுமல்ல அவனது அகதி நண்பர்களும் கொடுமைப்படுத்தப் படுகின்றார்கள். பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டராக உள்ள பாவனாவின் மாமன் கைக்குண்டுகள், வெடிபொருட்கள் வைத்திருந்ததாக ஜீவாவையும் நண்பர்களையும் கைதுசெய்கிறான். பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டராக 'மெட்டிஒளி' சீரியலின் மூலம் அறிமுகமாகி 'கலைமாமணி' விருது பெற்றவரும் 'ஈரநிலம்', 'கண்ணம்மா', 'தலைநகரம்', 'சிவாஜி' என பல படங்களில் நடித்துள்ள போஸ் வெங்கட் தோன்றி அட்டகாசம் பண்ணுகிறார். பாவனாவின் தந்தையாக மலையாளத்தின் முன்னனி நடிகர் லால் நடித்துள்ளார். பாட்டியாக 'வெண்ணிற ஆடை' நிர்மலா பங்கேற்றுள்ளார். இவர்களோடு சம்பத், சேரன், கலை, வெங்கட்,

சிவா, சரவணன், முருகேசு என்ற இளைஞர்களும் ஜீவாவின் நண்பர்களாக நடித்துள்ளனர்.

மெட்டிஒளி சீரியலின் ஆரம்ப பாடல் காட்சியை எம்மவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அந்தப் பாடல் காட்சியில் நடுவில் மெலிந்து உயர்ந்த தோற்றத்துடன் அழகாக சேலைகட்டி வளைந்து நெளிந்து ஓயிலாக ஆடும் அந்த அழகு மயிலை ரசிக்கர்கள் இலகுவில் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். டான்ஸ் மாஸ்டர் சாந்தி தான் அவர். லக்ஷணியா என தற்போது தன் பெயரை மாற்றிக் கொண்டுள்ள அவர் இப்படத்தின் நடன டைரக்டராக பணிபுரிந்துள்ளதோடு துடிப்புடன் கூடிய ஈழத்து அகதிப் பெண்ணாகவும் தோன்றியுள்ளார்.

'ராமேஸ்வரம்' தனுஷ்கோடி, தாவாங்காடு கடற்கரை, ராமர் பாதம், மண்டபம் பிரிட்டிஷ் கப்பல்கட்டும் துறைமுகம் பகுதி, பாண்டிச்சேரி என பல இடங்களில் படப்பிடிப்புக்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. 'ராமேஸ்வரம்' அகதிகள் முகாம்' என்ற பெயரில் மண்டபம் பகுதியில் செட்கள் போடப்பட்டு படப்பிடிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தாவாங்காடு கடல்கரையில் இருந்து ஆயிரக் கணக்கான அகதிகள் நனைந்து தோய்ந்த கோலங்களுடன் தலைகளில் கமைகளுடன் கரையிறங்கி நடந்து வருகின்ற காட்சி நிச்சயமாக மக்களைக் கலங்கவைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

'இயற்கை', 'ஈ', 'பொறி' ஆகிய படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவு செய்த என். கே. ஏகாம்பரம் இப்படத்தின் ஒளிப்பதிவாளராகவும் செற்றி, தமிழ்வாணன் ஆகியோர் உதவி ஒளிப்பதிவாளர்களாகவும் பணிபுரிந்துள்ளனர்.

'கலாபக்காதல்' என்ற படத்திற்கு இசையமைத்த 'நிரு' என்கிற நிர்மலன் இந்தப் படத்திற்கு இசையமைத்திருக்கிறார். யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் யுத்தத்தின் பாதிப்பினால் சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸுக்குச் சென்று குடியேறியவர். இவர் இசையமைத்துள்ள பாடல்களிலும் எம் மக்களின் சோகம் இழையோடியிருப்பதைக் காணமுடியும். குறிப்பாக கபிலன் எழுதியுள்ள 'எங்கள் எல்லோரையும் ஏற்றிப்போக கப்பல் வருமா?' என்ற பாடல் உலகெங்கும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்களின் நெஞ்சங்களில் குடிபுகுந்து வாய்களில் உச்சரிக்கப்படப்போவது நிச்சயமான உண்மை.

நல்லூர் வீதியில் நாயனம் ஊதிடும் நாள்வருமா? பனைமரநிழலில் பகிடுகள் பேசிடும் காலம் வருமா? ரீகல் தியேட்டரில் இங்கிலீஸ் படங்கள் பார்ப்போமா? போன்ற பழைய சம்பவங்களை இரமைட்டு பாத்திரங்கள் பாடும் அந்தப்பாடலும், அதற்கான காட்சிகளும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் இந்தப்படம் அனைத்துத் தரப்பு ரசிக்காளையும் கவரப்போகும் படமாகவும், காலம் கடந்து பேசப்படும் ஒரு படமாகவும் அமையப் போகின்றது. செப்டெம்பர் - ஒக்டோபர் மாதங்களில் திரைக்கு வரும் என எதிர்பார்க்கப்படும் 'ராமேஸ்வரம்' ஈழத்துக் கலைஞனான என்னை தென்னிந்திய திரையுலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் ஒரு படமாகவும் அமையும் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஈட்டுதல் கருதி நானும்
 ஈன்ற தாய் நாட்டை விட்டே
 சேட் புலம் சென்று பின்னர்த்
 திரும்பினேன் பார்த்தகாலை
 நாட்டினிற் பலவாம் மாற்றம்
 நடந்தன கண்டேன் மெல்லக்
 கேட்டனன் இருந்தோர் யாவும்
 கிளர்ந்தனர் அதிர்ந்தேன் நெஞ்சம்

“கன்னல் நேர் மொழியும் நல்ல
 கயல் நிகர் விழியும் மற்றும்
 மின்னல் நேர் இடையும் முத்தாம்
 விளங்கிடும் பற்களோடும்
 இன்னல் செய்தனமும் திங்கள்
 எனத்திகழ் முகமும் கொண்ட
 பொன்மணி எங்கே?” என்றேன்
 “போயினன் அங்கே !” என்றார்

அரசனின் மண்டபம் போல்
 அழகிய பெரிய வீடும்
 புருஷனைத் தெய்வமாகப்
 போற்றிடும் துணையும் மற்றும்
 உரையினை மதித்தே கேட்கும்
 உத்தமச் சேயர் தாமும்
 அறிதினிற் பெற்ற பொன்னார்
 எங்கென்றேன் அங்கே என்றார்.

அமைச்சரைப் பிடிப்பார் எண்ணும்
 அனைத்துமே முடிப்பார் யாதும்
 இமைக்குமுன் புரிவார் ஆற்றல்
 எனும் சொற்குப் பொருளும் ஆவார்
 தமைப் பிறர் வியக்க வாழ்ந்த
 “தம்பையர் எங்கே ?” என்றேன்
 “அமைப்பினை யாரோ வெல்வார்
 அவரும் தான் அங்கே!” என்றார்.

அங்கென அவர்கள் சொன்ன
 அத்திசை நோக்கல் உற்றேன்
 தங்கிய பெருந்தீ இந்தத்
 தரையினர் தம்மை நானும்
 பொங்கிய வாயினாலே
 பொசுக்கிடும் இடத்தைக் கண்டேன்
 அங்குளோர் சுடுகாடென்றார்
 “அது சொந்தம் எனக்கும்!” என்றேன்

உடல்விட்டு உயிர்போன பின்னால்
 உள்கையில் சேருகின்ற உடலை
 படுத்துகின்ற பாடுகளை நோக்கின்
 பரிதாபம் பரிதாபம் ஐயோ!
 கடைவைத்துத் தொழில்நடத்தும் எவனோ
 கண்டபடி கூறிட்டு உடலின்
 குடலோடு வேறுசில நீக்கிக்
 குப்பையிலே சேர்த்திடுவான் பின்னர் ...

வெறுமையற்ற உடற்பகுதி தன்னுள்
 வேண்டாத கழிவுகளைச் சேர்த்து
 மறுபடியும் மூடித்தைத் திடுவான்
 முன்போல பிணத்தை பின் நாற்றச்
 செறிவுகளை பதனிடுவ தாகத்
 துளைத்துடலுட் புகுத்திடுவான் ஒன்றும்
 அறியாத சொந்தங்கள் அங்கு
 ஆவதனைக் கண்ணுற்றால் தாங்கார்.

உயிரோடு இருக்குங்கால் பெண்ணை
 உற்றார்கள் பெற்றோர்கள் தம்மின்
 உயிரென்று நேசித்த புருசன்
 உற்றெவரும் நோக்குவதும் சகியார்
 உயிர்போன பின்னால்தம் உறவும்
 உடன்போன நிலைபோல யாரோ
 வயங்கொள்ளத் தருவதுஏன் வேற்றான்
 விழிகொள்ளல் பாவம் இதை ஓர்வீர்.

பெண்ணியம் பேசுகின்ற பெண்டிர்
 புறப்படட்டும் இதுகொடுமை என்றே
 பெண்ணுடலில் உயிர்போன பின்னர்
 புதைத்துவிட வேண்டுமெனச் செல்வீர்
 அன்னியவோர் ஆணிடத்தில் தம்மை
 அளிப்பதனைத் தடுத்திடுங்கள் ஆண்கள்
 பெண்ணின்வழி வந்தவர்கள் அந்தப்
 புனிதத்தை போற்றப்பறை அறிவீர்.

பிணத்தை உடனே புதைத்துவிட்டு
 மூடிக்கொடுக்க

- ஐயினாவம்

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மாதாந்தம் ஒரு நால் இலவச
 வெளியீட்டுத் திட்டம்

தொடர்பு முகவரி:

தேர்வுக் குழு,

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு - 14.

தொ.பே. 0724803508 ; 0785318503

அத்தர் பாதம்

திருவள்ளூர் கவிஞர்

அமர்ந்துகொள்வதற்கு ஆசனம் கிடைத்துவிட்டால் காலை ஒன்பது மணிவரையில் பஸ் பிரயாணம் ரம்மியமானது தான்.

மெல்லிய காற்றின் புத்துணர்ச்சியும் விசேடமாக காரியாலங்களுக்குச் செல்லும் இளம் பெண்களின் விதவிதமான கொலோன் வாசனையும் மனதுக்கு குதூகலம் தரும்.

பஸ் நிரம்பி வழியவில்லை. சனம் குறைவென்று சொல்லவும் இயலாது. ஏறுவதும் இறங்குவதும் சமநிலையான ஒழுங்கில் நடந்துகொண்டிருந்தது. பதினைந்து இருபது கிலோமீற்றர் குறுந்தூரப் பயணம்தான்.

“ரிங்...”

பஸ் மெல்லமெல்ல ஊர்ந்து அடுத்த ஹோட்டில் தரித்தது. இரண்டுமூன்றுபேர் இறங்குகிறார்கள். இரண்டு மூன்று பேர் ஏறுகிறார்கள்.

பஸ் மீண்டும் புறப்பட்டது.

குப்பென்று முகத்திலறைந்தாற் போல் அத்தர் வாசம் பரவியது. மிகவும் காரமான ஒரு வித நறுமணம். எனக்கு சற்றும் ஒத்துக்கொள்வதில்லை தலை சுற்றுவதுபோல் ஒருவித உணர்வு நெஞ்சுக்குள் ஏதோ செய்வது போலவுமிருந்தது.

எனக்கு அத்தர் பிடிக்காது என்பதல்ல எதுவும் அளவுக்கு மீறக்கூடாது தானே. இதை பாவிப்பவர்களல்லவா புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இருந்திருந்துவிட்டு எனக்கும் அத்தர் வாங்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டுவதுண்டு. ஜெஸ்மின் அத்தர்தான் கேட்டுவாங்குவேன். மல்லிகை மணம் எவருக்கும் சங்கடம் கொடுப்பதில்லையே.

எங்கிருந்து இந்த அத்தர் வாசம் பரவுகிறதென்று பார்த்தபோது, அப்பொழுதுதான் ஏறியிருக்கவேண்டும் முன் ஆசனமொன்றில் அமர்ந்திருந்தார் அவர். தொப்பி - தாடி - ஜம்பார் சகிதம் ஒரு தாயி. நடுத்தர வயது. ஸுன்னத்துக்களை அணுஅணுவாகப் பின்பற்றும் ஒருவர் போல் தெரிந்தது.

என்னதான் திண்டாடானாலும் மீண்டும் மீண்டும் இந்தக் காரமான அத்தர்மணம் என் முகத்தில் வந்துவந்து மோதியது. கைப் பையிலிருந்த சித்தாலேப ரூபகம் வந்தது. தொட்ெடுத்து மூக்கடியில் தடவிக் கொண்டபோது சற்று மாற்றமாக இருந்தது.

பஸ் ஆங்காங்கே நிற்பதும் போவதுமாக...

அந்த மனிதன் கண்ணில் படாமலிருந்தால் நல்லதுபோலிருந்தது எனக்கு. பஸ்ஸின் இருபக்க ஸீட்களுக்கும் மத்தியில் சனம் ஏறி நெருக்கமாக நின்றால் தெரியாது. எதிர்பார்த்த என்னதான் நடக்கிறது?

‘அத்தர் பூசியது நல்ல விஷயந்தான். அதுக்கு இப்பிடிக்குளிச்சுக் கொண்டு வரோணுமா’ - என் மனம் எனக்குள் கேள்விமேல் கேள்வி எழுப்பியது.

எங்கள் வாப்பாவும் இப்படித்தான். அத்தர் பாவிப்பவர்தான். ஒரு நாள் உம்மாவுக்கும் வாப்பாவுக்குமிடையே அத்தர் சண்டை வந்துவிட்டது. உம்மா விட்டுக் கொடுக்காத பொம்பிளை.

வாப்பா வெள்ளிக் கிழமைகளில் ஜம்மாவுக்குப்போகும் போது வெள்ளை சள்ளை உடுத்திக் கொள்வார். அத்தர் கமகமக்கத்தான் புறப்படுவார். மற்றும் படி வியாபாரத்துக்குப் போகும் போது பூசிக் கொள்வார். நிதானத்தோடுதான்.

உம்மா வீட்டைவிட்டு செல்வ தென்றால் கல்யாணம் - நிய்யத்து - ஆஸரா என்றுதான் போவார்.

உம்மாவுடைய முகம் எப்பொழுதும் பிரகாசமாகவிருக்கும் எனினும் பெளடர் பூசிக்கொள்வது வழக்கம். அத்தர் குப்பி கண்ணுக்குத் தெரிந்தால் கொஞ்சம் எடுத்துப் பூசிக் கொள்வார்.

அன்று நிய்யத்து வீட்டுக்குப் போகப் புறப்பட்டுக் கொண்டு அத்தர் பூசியதை வாப்பா கண்டுவிட்டார்.

“கொணுவார கொணுவார அத்தர் குப்பியெல்லாம் டக்கெண்டு முடித...ம்... இப்பதான் வெளங்கிய” வாப்பா சிரித்துச் சிரித்துச் சொன்னார்.

உம்மாவுக்கு ஒன்றும் கோபம் வரவில்லை.

“பொம்பளையன் அத்தர் பூசப்படாது. ரோட்டால் பொகச் செல்லே அந்தமணத்துக்கு ஆம்பிளயன் திரும்பிப்பாத்தபாவமேன்”

புதிய ஒழுக்கமொன்றைச் சொல்லிக்கொடுத்து பாவ காரியத்தி லிருந்து தடுப்பது போன்ற உணர்வு அவருக்கு.

“மெய்யா... ஆம்பளையன் பூசிக்கொண்டு பொகச் செல்ல அந்த மணத்துக்கு பொம்பளையன் திரும்பிப் பாத்தா அது பாவமில்லயா”

வாப்பா எதிர்பார்க்கவில்லை. பதில் தயார் நிலையிலிருக்கவுமில்லை. அவர் தனக்குள் பதில் தேடித் தடுமாறினார்.

“அப்ப பெளடர் பூசப்படாது. மணக்கிய செளக்காரம் பூசப்படாது. வேருக்க வேருக்க அவிஞ்ச விஞ்சி நாத்தத்தோட நிக்கோணும்”

உம்மாவின் இரண்டாவது கேள்விக் கணை வாப்பாவை இன்னுமொருபடி உசுப்பியது.

“போதும் போதும் வாயப் பொத்துங்கொ” என்று சொல்லிவிட்டு வீட்டிலிருந்து வெளியிறங்கிச் சென்றார்.

வாப்பா பாவம்தான்.

என்னதான் யாவாரம் தொழில் செய்தாலும் அவர் ஐந்தாம் வகுப்புக்குமேல் படித்தவரல்ல. உம்மா சோதினை எடுத்து

கணக்குப் பாடத்தோடு நாலுபாடம் பாஸ் பண்ணியவரென்றால் கொஞ்சம் விஷயம் இருக்கத்தானே வேண்டும்.

“ஓக்.....ஓக்.....”

சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தேன். நான் மாத்திரமல்ல.

மறுபுறம் பின்பக்கமாக அமர்ந்திருந்த ஓர் இளம் பெண் ஓக்காளமிட்டுக் கொண்டிருந்தாள். கூர்ந்து பார்த்தேன். மூன்று மாதக் கர்ப்பிணிபோல் தெரிந்தது. அவளது தாயாக இருக்கவேண்டும். அருகே இருந்தவள். சொப்பிங் பாக்கொன்றைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

“ஓக்...ஓக்...”

முகத்தை உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதுமாக அவதிப்பட்டாள். முகம் வியர்த்து வேதனை படர்ந்திருந்தது.

வாந்தி வரவில்லை. டவலொன்றால் மூக்கை மூடி அழுத்திக்கொண்டிருந்தாள்.

அவசர உதவி தேவையா? என்று கேட்டதுபோல் எல்லோரும் தாயையும் மகளையும் பார்த்தபடியிருந்தனர்.

“ஏத்தியோ மணமொண்டடிக்கிய அது இவளுக்குப் புடிக்கல்ல. தலக்குத்தெண்டு செல்லிச் செல்லி நின்ட்” தாய்க்காரி சிங்களத்தில் சொன்னாள்.

“ஓ..ஓ.. அது நிக்கிய...” என்று அடுத்த சீட்டில் நின்றவன், அந்த மனிதனைக் கைநீட்டிக் காட்டினான் அடுத்தவர்களுக்கு.

என்னதான் செய்ய முடியும்! ஆளை இறக்கிவிடலாமா? எனக்கென்னவோ பிடித்து வெளியே தள்ளினாலும் பாவமில்லைபோல் பட்டது.

அவருக்கு இதுபற்றி எதுவுமே தெரியவில்லை. பயண வேளையிலும் கூட தன்பாட்டுக்கு தல்பை மணிகளை உருட்டி நன்மை தேடிக்கொண்டிருந்தார்.

பஸ் ஓக்க்கொண்டிருந்தது. டவுனை அடைய இன்னும் இரண்டொரு கிலோமீற்றர் அளவில் தானிருந்தது.

“இந்த மனிசன் எறங்கட்டும். உடப்படாது. ஆளப் புடிச்சி கொளோணும்” என்று நினைத்த படயே கூர்ந்து பார்த்தேன்.

இறங்கும் நேரம் நெருங்கிவிட்ட தென்பதாலோ என்னவோ, சாக்குக்குள் கையை நுழைத்து அத்தர் குப்பியை வெளியே எடுத்தார். திறந்து குமிழ்முனையை உள்ளங்கையில் உருட்டினார். பின்னர் இரு உள்ளங்கைகளையும் தேய்த்து இருபக்க தாடியையும் மேலிருந்து கீழாக நாலைந்து தடவை அழுத்தித் தடவினார். நாடிக்கு அடியில் விரல்களைவிட்டு தாடியை சில தடவை உருவினார். விட்டாரா? இரு கைகளையும் மாறிமாறி தோளிலிருந்து கீழ்ப்புயம்வரை தேய்த்துத் திருப்தி கண்டார்.

காரமான அத்தர் வாசம் பஸ்ஸினுள் பரவிச்சென்றது.

“ஓக்...ஓக்...” மீண்டும் கர்ப்பிணிப் பெண்.

“சரி சரி ஸ்டாண்டுக்கு வந்திட்ட”

அவர்களுக்கு பெரிய ஆறுதலாக அமைந்துவிட்டது. அத்தர்க்காரன் எந்தப் பொறுமையும்ல்லாமல் முண்டியடித்துக் கொண்டு முன்பக்கத்தால் இறங்கினார். நான் அவரை நோட்டம் விட்டுக் கொண்டு பின்பக்கத்தால் இறங்கினேன்.

“அஸ்ஸலாமலைக்கும்”

பரஸ்பரம் தெரியவில்லை.

“வாலைக்குமுஸ்ஸலாம்” என்றார் ஏதோ எதிர்பார்ப்புடன்.

“ஓங்களுக்குத் தேவயெண்டா அத்தரில குளிச்சிக்கொண்டு ஊடுவாசல்ல... பள்ளியள்ல நிலலுங்கோ... பஸ்ஸியள்ல நாலு மனிசரும் போறவார நோயாளியள... சின்னப்பிள்ளையள...ஆ.. எல்லாருக்கும் ஒத்துக்கொள்ளியல்ல இது” நிதானமாகப் பேசவேண்டுமென்று நினைத்தபோதும் வார்த்தைகள் கொஞ்சம் காட்டமாகவே வந்தன.

“அத்தர் பூசியது சுன்னத்தான அமலெண்டு ஓங்களுக்குத் தெரியவா” புதிதாக ஏதோ எனக்குச் சொல்லித்தருவதுபோல் நினைப்பு அவருக்கு.

“அத்தர் பூசியது சுன்னத்துதான். இப்பிடியான எடங்கள்ல மத்த மனிசரைப் பத்தி யோசனை பண்ணிதான் நடந்துகொள்கியதும் ஸுன்னத்தான வழிமொறதான். தெரியாட்டி தெரிஞ்சவங்களுக்கிட்ட கேட்டுக்கோங்கொ...”

அதற்குமேல் அவரொன்றும் பேச முனையவில்லை. உற்று உற்றுப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி நடந்தார்.

இரண்டொரு அடிதான் வைத்திப்பார். ஜப்பா பொக்கற்றுக்குள் கையைவிட்டுத் தேடினார். வேறென்ன அத்தர் குப்பியைத்தான், போலும்.

வினாக்கள் விடைகள்

தெனியான்

நான் பள்ளிக்குப் போனேன். சிறிசிலே போயிருக்கவேணும். வயதுக்குமுந்தி. வாத்தியார் அப்ப பிள்ளை பிடிக்காரர். தனக்குரிய பிள்ளைச் சராசரி காட்ட வேணும். இல்லை என்றால் ஆளைநிற்பாட்டிப் போடுவார்கள். நான் அந்தப் பிள்ளை பிடிக்காரரிடம் அகப்பட்டுப் போனேன். தாயோடு குட்டிபோல அண்ணையோடு இழுபட்டேன்.

காலை எழுந்த உடன் குளிப்பு, பின்பு சாப்பாடு எண்ணைய் வைத்து தலை இழுப்பு. உச்சி புறிக்க கனநேரம் எடுக்கும், குப்பை மயிர் புறிக்கப் புறிக்க குழம்பும். ஒரு மாதிரி அம்மா புறிச்சப்போடுவா. பூசல் மா பூசிவிடுவா. சிலேற்று புத்தகம் எடுத்துக்கொண்டு போவேன்.

படிப்பில் எனக்கும் கவனம் இருக்காது. எப்ப படிப்பு முடியும்? வீட்டுக்குப்போக, வாத்தியார் நல்லவர். அடிக்க மாட்டார். கற்கண்டு தருவார். படம்காட்டுவார். விளையாட்டுக் காட்டுவார். நாய் வால் ஆட்டுகிறது போல பின்புக்கு தடி வைத்து ஆட்டிக் காட்டுவார். வள் வள் என்று குலைத்துக்காட்டுவார். சோக்கான வாத்தியார் சின்னமுதல்வாத்தியார். ஆனால் எனக்கு வீட்டுக்குப்போகிற அந்தரம்.

நான் போக அம்மா அம்மியில் அரைத்துக்கொண்டிருப்பா. நான் போய் முன்தானையை அவிழ்ப்பேன். பால்குடிக்கத் துடங்கி விடுவேன். “எடே குத்தியாவிட்டா விட்டா பள்ளிக்குடம் போகத்துடங்கி விட்டாய். இப்பவும் பால் தவனம்” என்பா. சொன்னால் நான் கேட்டால் தானே! சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்தா நான் கேட்கவில்லை. கடைசியாக, பிள்ளைக் கத்தானை முறித்து பூசிப்போட்டு இருப்பா. நான் ஓடிவந்து குடிப்பேன். ஒரே கைப்பு காறித்துப்புவேன். வயிற்றைப் புரட்டும். பிறகு குடிக்காமல் விட்டுவிட்டேன்.

நான் படித்தது சைவப்பள்ளிக்கூடம். அது தாண்டி அங்கால போனால் ஒரு வேதப்பள்ளிக்கூடம். இரண்டுக்கும் போட்டி, பிள்ளை பிடிக்க. பிள்ளைகளுக்கு என்ன போட்டி தெரியாது. வழிக்குவழி சண்டை பிடிப்பார்கள். வேதப்பள்ளிக்கு ஒரு பெரியார் போகிறவர், படிக்க எல்லாரும் அவரோடு சேட்டை விடுவோம், சேட் போடமாட்டார். நாலு முழம் கட்டி இருப்பார். வேட்டியில் பிடித்து இழுப்போம். ஹி..... ஹி..... என்று சிரிப்பார். அப்பவும் கோபம் வராது. எங்களுக்கு நல்ல முசுப்பாத்தி.

சைவப்பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு வாத்தியார் இருந்தார். அவர் வேதப்பள்ளிக்கூடத்து ஆள். அங்கே ஏதோ பிரச்சினை தன்னுடைய சராசரியைக் கூட்டிக்கொண்டு இங்கே வந்திட்டார். சராசரி காட்டினால் எங்கேயும் இடம் குடுப்பினம். அவர் பெரிய முதல் வாத்தியார். நெடுகப் பெரிய முதல்தான் படிப்பித்தவர். பெரிய முதல் பாடம் அவருக்கு நல்ல வாலாயம் போல. முதலாம் வகுப்பு இரண்டு வருஷம். சின்னமுதல் முதலாம் வருஷம் மற்றவருஷம் பெரிய முதல். பிறகு இரண்டாம் வகுப்பு.

நான் பெரியமுதல் படிக்கிறபோது பள்ளிக்குப்போக விருப்பமில்லை, வாத்தியாருக்குச் சரியான பயம். நல்ல கறுப்பு உயரம், தடிச்ச உடம்பு, சின்ன வண்டி, பாக்குக் குடும்பி, தோளில் சால்லை, சிலநேரம் நஸனல். ஏறு நெற்றி. கம்பிக் கண்ணாடி, காதில் மாட்டி, நெற்றியில் ஏறிநிற்கும். வாசிக்க கண்ணுக்கு

நேரே இறக்கி விடுவார். உடம்பு வேர்க்கும் பார்த்தால் எண்ணைய் ஒழுகும். நல்லெண்ணைய்க் கறுவல்.

வகுப்பில் இடையிடை ஆண்பிள்ளைகள் பக்கம் வருவார். பின்னுக்குப் பிடித்துப் பார்ப்பார். எல்லாரும் கோவணம் கட்டி இருக்க வேணும். திரணையாக வைத்திருப்போம். அவருக்கு திருப்தியாக இருக்கும். இல்லாது விட்டால் உறைப்பாக அடிவியும். கட்ட மறந்தால் சீலைத்துண்டு எடுத்து, அரைநாண் கொடியில் கட்டி இருப்போம். பிடித்துப் பார்த்து ஏமாந்து போவார். நாங்கள் தப்பி விடுவோம்.

றோட்டோரம் வகுப்பு, காலையில் றோட்டை றோட்டைப் பார்ப்பார். மீன்காரியைக் கண்டு விடுவார். “எனேய்.....! நில் வாறன்” ஓடிப்போவார். விலைபேசி வாங்கி வீட்டுக்கு அனுப்புவார். சிலநேரம் கொண்டு போவார். வீடு பக்கத்தில் தமிழ் நெடுங்கணக்குப் படிப்பிக்கிறதில் வலுகெட்டிக்காரன். கரும்பலகை அணியில் நெடுங்கணக்கு படத்தைத் தொங்கவிடுவார். கையில் ஒரு கம்பு பிடித்து நாங்கள் தொட்டுத் தொட்டுச் சொல்ல வேணும். நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க அவர் தூங்கி விடுவார். திடீரெனக் கண்விழித்து தலையில் ஒரு குட்டு.

வகுப்பறை நிலத்துக்கு அப்ப சிமெந்து போடவில்லை. வட்டமாக மணலில் இருப்போம். கையில் பிடித்து விரலில் தோல் கிழிய மணலில் எழுதுவார்.

அவருக்கு அலுப்புத் தட்டினால் பாட்டு வகுப்புத் துடங்கி விடும். அவருக்கு வாலாயமான ஒரு மாணவி இருந்தாள். அவளைக் கூப்பிட்டு விடுவார். அவள் பாடத்துடங்குவாள். இடம் வலமாகத் தலையை ஆட்டி ஆட்டி, முன்னும் பின்னும் கைகளை வீசிப்பாடுவாள். “சாய்ஞ்சாடம்மா..... சாய்ஞ்சாடு..... சாயிலிமயிலே சாய்ஞ்சாடு..... சாய்ஞ்சாடம்மா.....” சாவி கொடுத்தபொம்மை போல இருப்பாள். சொற்ப நேரத்தில் அவர் ஆடத்துடங்கி விடுவார். இடையில் கண்விழித்து “படியங்கோடா” என்பார். என்ன படிக்கச் சொல்கிறார்? பாடமா? இந்தப் பாட்டா? நாங்கள் விழிப்போம். மத்தியான வெயில் வெக்கை அவரைக் கண்விழிக்க விடாது. அவர் தூங்கி ஆடுவார். நாங்கள் அவளுக்குப் பிற்பாட்டுப்பாடுவோம். ஒரே சத்தமாக இருக்கும்.

தடிஎடுத்து முன்வரிசைக்காரருக்கு இரண்டு விளாக விளாகவார். எல்லோரும் கப்பிப் அடங்கிவிடுவோம். அவள் பாடுவாள். “சாய்ஞ்சாடம்மா..... சாய்ஞ்.....”

தமிழ் நெடுங்கணக்கு அப்பவே எனக்கு கரையல் பாடம். ஒரு அட்சரம் பிசகாமல் பாடம் பண்ணுவித்தார். சில எழுத்துக்கள் பாடம் பண்ணினதோடு சரி. பிறகு பயன்படவே இல்லை. ஏன் பாடம் பண்ணினேன் தெரியா? உயிர் எழுத்துப் பன்னிரண்டு என்றார். ஒப்புவிக்கிறபோது ஆயத்ததையும் சேர்த்து பதின்மூன்று சொல்ல வைத்தார். ஏனென்றுதான் விளங்கவில்லை, அவர் பழைய தலைமுறை. அவர் அப்படித்தான் இப்பவும் அவரில் நான் நல்ல பயபக்தி.

மத்தியானம் வகுப்பு விட்டுப்போகிற போதும் அந்தப் பயம் என்னோடு கூட வந்தது.

எனக்குப் பக்கத்து வீட்டுக்காரன் சின்ன முதலில் இருந்து பெரிய முதலுக்குப் போனான். என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகிறதாக்காக மூன்று வருஷம் அங்கே இருந்து விட்டான். மத்தியானம் அவனோடு கூடிப்போவேன். கொஞ்சத் தூரம் போனால் பெரிய ஒரு வெட்டைவெளி அவன் நடக்க மாட்டான். ஓர் ஓர் என்று கார் ஓடித்திரிவான். வாயாலே துமிபறக்கும். அவன் நாலுமுடி வேட்டி கட்டி இருப்பான். களிசான் போட்டது நான் பார்க்கவில்லை. வெட்டை துடங்க வேட்டியை உரிவான். தோளில் போடுவான். கோவணத்தோடு ஓர் ஓர்.... என்று கார் புறப்பட்டு விடும். நான் அழுது கொண்டு ஓடுவேன். வேறு ஆரும் வந்தால் கூட்டிக்கொண்டு போவார்கள். போய் அம்மாவுக்குச் சினுங்குவேன். அந்த ஒரு வருஷமும் எனக்கு ஒரே சினுக்கந்தான்.

நான் அழுதால் ஆத்தைக்கு மனம் பொறுக்காது. ஆத்தை நல்ல வாரப்பாடு. ஆத்தைக்கு ஐயா கடைசித்தம்பி எங்களுக்கு மாமி. பாட்டி மாதிரி நாங்கள் ஆத்தை என்று கூப்பிடுவோம். பேரப்பிள்ளைகள் இல்லாத வீடு ஆத்தைக்கு நாங்கள் பேரப்பிள்ளைகள் போல. ஆத்தை பொல்லாத ராங்கிக்காரி. எல்லாரும் பயம். எங்களுக்கு மேலே ஆரும் தொட்டால் போதும் வீடு தேடிப்போய் விடுவா, சண்டைக்கு. ஆத்தையின் எண்ணத்தில் நாங்கள் ராசகுமாரர்கள்.

ஆத்தை நல்ல துப்பரவு, தினமும் குளிப்பா. தலைக்கு எண்ணெய் வைப்பா. அடிக்கடி சுடுதண்ணி வைத்துக் குளிப்பா. எந்த நேரமும் நெற்றியில் திருநீறு, விளக்குமாறு பிடித்து எல்லா இடமும் கூட்டுவா. வீட்டுக்கு வெளியிலே எங்களுடைய கிணறு. பொதுக்கிணறுமாதிரி, கிணற்றடி கூட்டுவா. ஆத்தை நிற்கிறபோது ஒருவரும் தண்ணீருக்கு வருவதில்லை. “சூத்தை அங்கேவை இஞ்சைவை துப்பாதே” ஏதாவது சொல்லுவா, ஏன் வீண்சோலி என்று விலகிடுவார்கள். ஆத்தைக்கு சீனியப்பம், வாழைப்பழம், என்றால் நல்ல விருப்பம். சீனியப்பம், பணிஸ், காலைச்சாப்பாடு சீனியப்பந்தான். வெள்ளையாக இருக்கும். சீனியப்பக்காரன் காலையில் வருவார். தேயிலைப்பெட்டிக்கு கூம்பு போல மூடிபோட்டு தலையில் சுமந்து வருவார். கோயிலில் குரன் வருகிறது போல இருக்கும். சீனியப்பக்காரர் வருகிறார் என்றால் நான் அம்புலோதிப்படுவேன், ஆத்தை உடனே வாங்கித்தருவா. பள்ளிக்கூடம் வெளிக்கிட்டால் ஆத்தையிட்டைக் காசு கேட்போம். ஐந்துசதம் போது பல்லிமுட்டாசி, கறுவாய்ப்பட்டை, வெள்ளைச் சக்கரை, றப்பர்முட்டாசி எல்லாம் வாங்கலாம். பள்ளிக்கூடத்துக்குப் பக்கத்தில் தும்புக்கட்டையின் கடை. தும்புக்கட்டைக்கு பெரியமீசை. சின்னக்குடும்பி, லொக்கு லொக்கென்று இருமுவார்.

அன்றைக்கு ஆத்தை முற்றத்து நிழலில் இருந்தா. முன்தானைச் சீலையாலே போர்த்திருந்தா. ஒரு கிழமைக்கு மேலே காய்ச்சல் இப்பதான் விட்டது. பள்ளிக்குப் போகிற நேரம் அண்ணா காசு கேட்டார். ஆத்தையிடம் காசு இல்லைப்போல “பிறகு வா தாரன்” என்றா. “இல்லை இப்பதா” வில்லங்கமாக நிற்கிறார். “கொத்தான் வரட்டுக்கும் வாங்கித்தாரன்” தவணை சொல்லக் கோபம் வருகிறது. அடிக்க ஓங்கிவிட்டு நடக்கிறார். நான் இழுப்புகிறேன்.

பள்ளிவிட்டு வருகிறோம். ஆத்தைக்குச் சுகமில்லை, படுத்திருக்கிறா. தலை கொதிக்கிறது என்று எண்ணெய் வைத்தா. பிறகு காய்ச்சல். மகன் வந்தான். கடதாசி எடுத்து பேசிப் பேசித் துடைக்கிறார். எண்ணெய் கழன்றால்தானே! கடதாசி எண்ணெய் குடிக்கிறது. மாலைக்குள்ளே வயிற்றாலே

போகத் துடங்கியது. பரியாரிமார் வந்து பார்த்தார்கள். மருந்துக்குக் கட்டுப் படுகிறதாக இல்லை. சொந்தக்காரர் அறிந்து வந்தார்கள். அயலில் உள்ளவர்கள் வந்தார்கள். யார் வந்தும் என்ன? போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

நான் படுத்து விட்டேன். விடியப்புறம் எல்லாரும் குழறி அழுகிறார்கள். திடுக்கிட்டுப்போனேன். கண்விழிச்சிட்டேன். ஆத்தை செத்துப்போன. எனக்கு அழுகை வருகிறது. அம்மாவிடம் போய் அழுகிறேன். பந்தல் போட்டார்கள். வெள்ளை கட்டுவிந்தார்கள். ஆட்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிறைய வந்துவிட்டார்கள். பெண்டுகள் ஒப்பாரி சொல்லி அழுதார்கள். கொஞ்சஞ் செல்ல உறுமி மேளம் வந்தது. பந்தலுக்குள்ளே வட்டமாக நின்று சுற்றிச் சுற்றி ஆடினார்கள். ஆத்தை செத்தது நான் மறந்து போனேன். அந்த மேளம் நான் ஒரு இடமும் பார்க்கவில்லை.

தோளில் தூங்குகிற மேளத்தில் வளைந்த கம்பாலே உரோஞ்ச, உரோஞ்ச, அது உறுமுகிறது. சின்னக் குழல் பீப்பீ..... என்று ஊதுகிறது. மத்தளம், தாளம் எல்லாம் ஒரே சத்தம். எல்லாரும் ஆகிறார்கள். கள்ளுக் குடித்திருக்க வேணும் மணக்கிறது. நல்லபுளுகமாக ஆடுகிறார்கள். ஆத்தை செத்தது புளுகம்போல. எனக்குக் கோபம் வருகிறது. பலலைக் கடித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

தேர்போல ஒரு பாடல். அதுக்குள்ளே ஒரு கதிரை, கதிரையிலே சமாதிருத்தி ஆத்தையைக் கொண்டுப் போனார்கள். அவர்கள் நடக்க நடக்க ஆத்தையின் தலை ஆடிக் கொண்டிருந்தது. பார்க்க எனக்குப் பாவமாக இருந்தது. உறுமிமேளக் காரர் ஆடிக் கொண்டு முன்னுக்குப் போனார்கள். எனக்குப் பொறுக்கவில்லை “ஆத்தை ஆத்தை.....” என்று அழுதேன். பிறகு ஒரு காலமும் நான் ஆத்தையையும் காணவில்லை. உறுமிமேளத்தையும் காணவில்லை.

ஆத்தையை மறந்து போனார்கள். உறுமிமேளம் பிடித்ததும் சமாதிருத்திக் கொண்டுபோனதும்தான் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் ஆத்தையை மறக்கவில்லை ஆத்தை என்னிலே வலு வாரப்பாடு.

மூன்றாம் வகுப்புக்கு வந்துவிட்டேன். நான் பொம்மை இல்லை. சின்னச் சின்னக் குழப்படிகள். வயதுக்குரியது செய்வேன். ஒரு நாள் வாத்தியார் கனக்க வேலைதந்தார். “நான் திரும்பிவர இவ்வளவும் செய்து முடித்திருக்க வேணும்” கட்டளை போட்டுப் போனார். கனநேரம் அவரைக் காணவில்லை. நாங்கள் சும்மாயா இருப்போம். குழப்படி துடங்கிவிட்டோம். அவர் திரும்பி வந்தார் பின்பக்கத்தால். எதிர்பார்த்ததுபோல வகுப்பு அமைதியாக இல்லை. சத்தம் போட்டு கதைத்தோம். நான் எழுந்தேன். முன்வரிசைக்காரன் புத்தகத்தைப் பிடித்து இழுத்தேன். பளார் என்று ஓர் அடி. பிருஷ்டத்தில் விழுந்தது. நான் துடித்துப்போனேன். இரத்தம் பீறிடுகிறது. மண்நிறக்களிசான். நனைந்து வழிகிறது. ஆசிரியர் திகைத்துப் போனார். அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒரு அடிக்கு இவ்வளவு இரத்தமா? ஆனால் அவர் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை. தோளில் பிடித்து ஆதரவாக கேட்கிறார். “இரத்தம் ஏன் வருகிறது?” “கட்டு லோர்” என்கிறேன். “எட மொக்கா! எனக்கேன் சொல்லியில்லை?” கேட்கிறார். “ஆசிரியரின் சாதாரியம் அப்ப எனக்கு விளங்கவில்லை” “சொல்லிப்போட்டேன். அடிக்கயில்லை?” என்று நான் கேட்க வில்லை ஆசிரியரிடம் கேட்கமாட்டேன். வீட்டுக்குப் போனேன்.

அம்மா பதறிப்போனா. ஐயா பார்த்தார். முகம் சுண்டிப்போச்சு ஆனால் ஆசிரியர் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவரிடம் கேட்கவும்லை. ஆசிரியரை அப்படி மதித்தார்கள்!

சின்னனிலே நான் சினிமாவுக்குப் போனேன். அது நல்ல முசுபாத்தி. ஊரில் ஒரு பல சரக்குக்கடை ஊருக்கெல்லாம் அது ஒன்றுதான். கடைகாரன் ஒருவண்டில் வைத்திருந்தார். ஒன்றைத் திருக்கல் வண்டில். கூடாரம் போட்டது. பக்கத்துப்பட்டினத்தில் கடைச்சாமான் வாங்கி வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டு வருவார். அவர் எங்களுடைய ஐயா வழியில் சொந்தம். ஐயாவின் மருமகன், அத்தானோடு நல்ல சிநேகிதம். அப்ப வாசனை வசதிகள் இல்லாத காலம், எல்லாரும் நடைதான். இரண்டுபேரும் கிட்டயுள்ள பட்டினத்துக்குப் படம் பார்க்கப் போவார்கள்.

திருக்கல் வண்டியைப் பூட்டுவார்கள். நான், அண்ணா, கடைகாரன் மகன் மூன்று பேரையும் ஏற்றிவிடுவார்கள். அவர்கள் முன்னுக்கு நடப்பார்கள். மாடு அசைந்து அசைந்து மெல்லப் போகும். மாறி மாறி நாங்கள் நாணயம் பிடிப்போம். வீதியில் வாசனம் அதிகம் வராது. வந்தால் அவர்களில் ஒருவர் நுகத்தில் பிடித்து மாட்டை அணைத்துக்கொண்டு வருவார்.

பின்னர் விட்டுவிடுவார். நாங்கள் ஓட்டிக்கொண்டு போவோம். வண்டில் விடுகிறதுதான் எங்களுக்கு நல்ல சந்தோஷம். தியேட்டர் வளவுக்குள்ளே மாட்டை அவிழ்த்துக் கட்டுவார்கள். இங்கே வண்டில்கள் வேறு வந்திருக்கும்.

படம் முடிந்த பிறகு வண்டியைப் பூட்டுவார்கள். எங்களுக்கு வடைவாங்கித்தருவார்கள். சுருட்டு வாங்கிப் பற்றிக் கொள்ளுவார்கள். கடைக்காரன் முன் ஆசனத்தில் இருந்து நாணயம் பிடிப்பார். அத்தான் பின்னே இருப்பார். நாங்கள் நடுவில் இரண்டு பேரும். படம்பற்றிக் கதைப்பார்கள். எங்களுக்கொன்றும் விளங்காது. நாங்கள் தூங்கி விழுவோம். போன சந்தோஷம் திரும்ப இருக்காது. வண்டில் சவாரி நல்ல குசி. மனதில் நிற்கிறது. படத்தில் ஒரு பெண் சுளகில் புடைத்தாள். வேறுஒருடத்தில் புறா ஒருத்தி பறக்கவிட்டாள். அந்தக்காட்சிகளும் வண்டில் சவாரியுந்தான் பிஞ்சு நெஞ்சில் மிஞ்சிக்கிடக்கிறது. வயதுக்கேற்ற அனுபவந்தான் வாழ்க்கையில் மிஞ்சுமோ!

(இன்னும் சொல்லுவேன்)

நீர்
எந்த நாட்டவர்.....?

நான்
இலங்கைத் தமிழன்...

அங்கு
எந்தப் பகுதி...?

வடக்கே
தீவுப்பகுதி...

அதிக விடயங்கள்
எழுதியுள்ளீர்...
உடலில்
காயங்கள் உண்டா..?

ஆமாம்
அதிகம் உண்டு....

இது என்ன...
தலையில் பெரிய வடு..?

இராணுவம்
வைத்த குறி....

நீர்
வன்முறையாளனா...?

இல்லை..
தர்மத்திற்கு எதிரான
வன்முறையை
விரும்பாதவன்...

உமக்கு
இடது கைப்பழக்கமா...?

இல்லை...
கொஞ்சக் காலமாகத்தான்..!

வலது கைக்கு
என்ன நடந்தது..?

அதனால்...
எழுத முடியாது...
அன்று...
அது
எம் எட்டப்பர்
தந்த பரிசு...

பெற்றோர்
நலமே இருக்கிறார்களா...?

படைநகர்வொன்றின்போது
அவர்கள் வீட்டோடு
“ஜோதி” யில் கலந்தார்கள்....

சகோதரங்கள்...?

ஒரே ஒரு அண்ணன்...
பாசத்தோடு தான்
பழகி வந்தேன்...

வன்முறை, கொலை
மலிந்தபூமி வேண்டாமென
ஈழத்தைவிட்டுப் போனவர்..

இன்றுவரை
சேதியில்லை,

அங்கு
உமக்கென்ன பிரச்சினை...?

அங்கு
எந்தப் பக்கத்திலும்
என்னால் இருக்க முடியாது...

நீத்தமும்
துப்பாக்கி அர்ச்சனை..

தெருவோரம்
மனித உடல்கள்
சருகுகள் போல...

மனிதாபிமானம்
மருந்துக்குக்கூட
தேடவேண்டியுள்ளது...

நீம்மதியைத் தொலைத்து...
பிணங்களாக

அதிகாரி
புன்சிரிப்போடு
விசாரணையை
முடித்துக் கொண்டார்..!

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இரட்டை விருதளிப்பு விழா

ஆ. குணநாதன்
பத்தாங் பெர்கந்தை

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 45ஆவது பொதுக் கூட்டமும், தங்கப் பதக்க விருதளிப்பு விழாவும் அண்மையில் கோலாலம்பூரில் உள்ள டான்மூர் சோமா அரங்கத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

நிகழ்வில் முதல் அங்கமாக சான்றோர்களின் நினைவாக தங்கப் பதக்கம் மற்றும் முன்னாள் அமைச்சர் டான்மூர் ஆதிநாகப்பன் நினைவாக நான்கு மூத்த மற்றும் நான்கு இளைய தலைமுறை படைப்பாளிகளுக்கு ரொக்கப் பணமுடிப்பு வழங்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

அமரர் டான்மூர் ஆதிநாகப்பன் மலேசியாவின் முன்னாள் சட்டத்துறை அமைச்சர். அவர் நினைவாக அவரது மகன் ஆதி ஈஸ்வரர் ஈராண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பரிசுப்பணம் மற்றும் அன்றைய விழாவிிற்கான செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

அமரர் ஆதிநாகப்பன் பற்றிய நினைவுகளை விழாவிிற்குத் தலைமையேற்ற முன்னாள் துணையமைச்சர் மக்கள் தலைவர் டத்தோ சுப்பிரமணியம் பகிர்ந்து கொண்டார். மூத்த எழுத்தாளர்களான கவிஞர் இ. அன்பானந்தம் (கவிதை), சை. பீர் முகம்மது (கதை), கவிஞர் முரசு நெடுமாறன் (கட்டுரை), இயக்குநர் சுகன் பஞ்சாட்சரம் (நாடகம்) மற்றும் இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களான இராம. சரஸ்வதி (கவிதை), இ. இ. உதயகுமாரி (கதை), இ. அருண் (கட்டுரை), ஜெயசுதா

(நாடகம்) ஆகியோர்களுக்கு பணமுடிப்பு, சான்றிதழ், மாலை, பொன்னாடை வழங்கப்பட்டது.

எழுத்தாளர் சங்கம் ஆண்டுதோறும் ஐந்து தமிழ்ச் சான்றோர்கள் நினைவாக வழங்கி வரும் தங்க விருதுகள் இம்முறை கவிஞர் முத்துப்பாண்டி (கோ. சாரங்கபாணி விருது), கவிஞர் ஜோசப் செல்வம் (தனிநாயக அடிகளார் விருது) கவிஞர் பங்கா அண்ணாமலை (முருகு சுப்பிரமணியன் விருது) திரு. க. பூபாலன் (சி. வி. குப்புசாமி விருது), திருமதி. நிர்மலா பெருமாள் (சமூகக் கலைமணி சா. ஆ. அன்பானந்தன் விருது) ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த விருதுகளை தொழிலதிபர் தமிழ் நெஞ்சர் ஓம்ஸ் குழும தலைவர் தியாகராஜன் வழங்கினார்.

அடுத்து நடைபெற்ற ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டத்தில் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவராக பெ. ராஜேந்திரன் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தொடர்ந்து டாக்டர் ரெ. கார்த்திகேசு (துணைத்தலைவர்), இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் வே. சபாபதி (உதவித்தலைவர்) ஆ. குணநாதன் (உதவித் தலைவர்), வழக்கறிஞர் வ. முனியன் (செயலாளர்), குமாரி லொவிஷீனா (துணைச்செயலாளர்) கவிஞர் அமுத இளம்பரிதி (பொருளாளர்) ஆகியோர் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS Jewellers

DESIGNERS AND MANUFACTURERS OF 22KT.

SOVEREIGN GOLD QUALITY JEWELLERY

101, Colombo Street, Kandy.

Tel 081 - 2232545

என்களுடன் பயணித்துவ

தமிழ்நாடு

கையில் இருந்த ஐயாயிரத்து ஐநூறு ரூபா என்ற ஒன்றை முழுக்கவும் செலவு செய்து விடாமல் பயணத்துக்கான இருபத்தைந்து ரூபாவாகிய ஏழை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு பொருட்களை கொள்வனவு செய்தேன். - எனக்குரிய நேரத்தை கடந்து விழித்திருக்கவும், தூக்கத்தைக் கலைத்து விரட்டக் கூடியதுமாகிய மருந்துகளும் அதனுள் இருந்தன. - பாரம் நிறைந்திருந்த பையைத் தூக்கிக் கொண்டு பூச்சியமாகி இருந்த வண்டியினுள் வசதியான இருக்கையைத் தெரிவு செய்து அமரும் போது, வீட்டை விட்டு வெளியே வந்து மூன்றை விரயமாக்கி இருந்தேன் - மணித்தியாலங்களை.

பூச்சியத்துக்கு அதிக சக்தி இருந்தது. அது எதனுடனும் சேரும். தனியே வெறுமனே சக்தியற்றுக் கிடக்கையில் அர்த்தமற்றதாகி இருப்பினும் அதை எந்த இலக்கமும் செலுத்தலாம். - ஆனால் அந்த இடத்தில் அமரக்கூடிய அனுமதிப் பத்திரம் அந்த எண்ணுக்கு தேவைப்படும். எத்தனை இலக்கங்கள் அடங்கிய எண்ணையும் அது எடுத்துச் செல்லும். - பெறுமதியானதாக்கும் காலத்தை கடக்கும் சக்தியை அதனால் தான் வழங்க முடிந்தது. இலக்கங்கள் பின்னால் நின்று அதைத் தள்ளச் செய்தால் பயனற்றதாகத் தான் இருக்கும்.

காற்றை உள்ளிழுத்து நூறாயிரல் நிரப்பி - வெளிவிட்டு களைப்பில் இருந்து சமநிலைக்கு வர எடுத்த பத்து நிமிடங்கள் வரை நான் தான். ஒன்றாய் இருந்தேன். - யாரும் ஏறவில்லை.

நான் எப்போதும் ஒன்று தான் என்பதில் நிறைந்த மகிழ்ச்சி அம்மாவுக்குத் தான். வகுப்பில் நடக்கும் தேர்வில், ஒட்டப்போட்டியில், கவிதை எழுதுவதில் என நீளும் இன்ன பிற எல்லாவற்றிலும், அதற்கு என்னுள் நிரம்பி இருக்கும் ஒன்றுக்கள் நிரம்பிய ஒன்றுக்களின் தொகுதி தான் காரணம். நான் பிறந்தது பத்தாம் திகதி (1 + 0 = 1) அது பிறப்பெண், பிறந்த வருடம், மாதம், திகதி கூட்டி வரும் கூட்டெண் (1 + 9 + 7 + 0 + 0 + 1 + 1 + 0 = 19 / 1 + 9 = 10 / 1 + 0 = 1) பெயரெண் என் வீட்டு இலக்கம் இருபத்தெட்டு (2 + 8 = 10 / 1 + 0 = 1) இவையெல்லாம் ஒன்றுக்களால் நிரம்பி இருந்ததால் குணமும் அதைப் போலவே பிடிவாதமாய் இருந்தது. எதிலும் நான் வர வேண்டும், என் இருப்பைக் காட்ட வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தினேன். ஒன்று என்பதால் சூரியன் போல சுயமான இயக்கமும் சுறுசுறுப்பும் வேகமும், துல்லியமான செயலுடனும் ஒளி முதலாய் இருப்பேன். என்னும் அப்பா - நரம்பு சக்தியை ஊக்குவித்து தூக்கம் - சோம்பேறித்தனத்தை போக்கக் கூடியதும் தொடு உணர்வுகளை வலுப்படுத்தக் கூடியதுமான மாணிக்கம் போல கதிர்களை வீசி பிரகாசிப்பேன் என்றும் புகழ்வார். முதன்மையுள் முதலாவதாய் இருந்த நான் கால ஒட்டத்துள் அங்கிருந்து நீக்கப்பட்டாலும் - ஒற்றையாய் - முதலாவதாகத் தான் இருந்தேன்.

சில நிமிடங்களில் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஆண் ஒருவனும், அவனது மனைவியும் இரு சிறிய பைகளுடன்

பூச்சியத்துள் ஏறினார்கள். குழந்தை பெண்ணின் சாயலில் இருந்தது. அவன் கலவி கொண்டு பிரிந்த போது அவளிடம் எஞ்சியதாக அக்குழந்தை இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனபடியால் அவன் இரட்டை எண்ணாகவும், அவள் ஒற்றை எண்ணாகவும் இருந்திருக்க வேண்டும். - அதிலும் அவனை விட அவள் மூப்புற்றிருந்தாள்.

யன்னலோரத்தில் அவளும், அடுத்து அவனும் அமர்ந்து கொண்டாலும் தன் இருக்கை வசதியற்றதைப் போல அவன் நெளிந்து கொண்டிருந்தான். அவனது முகம் ஏற்கனவே பதியப்பட்ட உணர்வு எனக்குள் சுழன்றடித்து, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியொன்றில் பாடலொன்றுக்கு குரல் கொடுத்த ஞாபகத்தைக் கொண்டு வந்து பிரபலப்படுத்தப்பட்ட போது அவன் நான்காம் இலக்ககாரன் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். எனக்குரித்தான சில இயல்புகளையும் அவன் கொண்டிருந்ததையும் அவதானித்தேன்.

அவனருகில் அமர்ந்திருந்தவன் கைக்கடிகாரத்தை அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டு சலிப்புற்று இருந்ததுடன், கணவனிடம் புறப்படும் நேரத்தைக் கேட்ட வண்ணமும் இருந்தான். அடிக்கடி தன்னை மறந்து தீவிர சிந்தனைக்குள் நுழைந்து - மீண்டும் கணவன் இருக்கையுள் நெளியும் இரகசியம் உணர்ந்தும், மடியில் கிடத்தப்பட்டு உறங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தை வசதி போதாமல் முகத்தைச் சுருக்கி அசௌகரியப்பட்ட போதும் தன் உடலை மூலைக்குள் நகர்த்தி இடப்பரப்பை கணவனுக்கு ஏற்படுத்தி, அவனின் மடி மீது குழந்தையின் காலை நீட்டச் செய்து, தன் குளிர் அங்கியை சுருட்டி தலைக்கு அணை கொடுத்து படுக்கச் செய்தாள். இதையெல்லாம் பார்த்து - தொகுத்து - ஒப்பிட்டு, அவள் ஐந்தைச் சேர்ந்திருப்பதை அறிந்தேன்.

இவன் என்னைப் போல அடுத்த நிறைவாக்கக்காரன். இரட்டை எண்ணுக்குரித்தான சாந்த இயல்பு அவனது வட்ட முகப்பரப்பில் இழைவிட்டோடி இருந்தது. மற்றைய எல்லோரையும் சேர்த்தும் பார்க்கும் சேர்த்தி எண் தன்மையை கொண்டிருந்தாலும் அவள் - அதுதான் ஐந்து. முதன்மைத் தன்மையுடன் தனித்துவமாகவே இருந்தாள். ஆனாலும் தன்னுள் எழும் எண்ணங்களை பரிமாறிக் கொள்வதற்காகவேனும் வார்த்தையில் ஜாலங் காட்டி இழுத்துக் கொள்வாள்.

நான்குக்கும், ஐந்துக்கும் பின்னிருந்த இருக்கையின் யன்னல் பக்கம் அமர்ந்து கொண்ட ஏழானவனிடம், ஐந்து தன் நட்பும் - இனிமையும் கலந்த உரையாடலை ஆரம்பித்திருந்தாள். இந்த உரையாடலுக்குத் தான் ஏழானவனுடன் ஏறிய எந்த இலக்கத்தையும் பார்வை பின் தொடராமல் இங்கே லயித்திருந்தது. அதுவே தான் அவன் ஏழு தான் என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்தியது.

உலகம் போலியானது என்பதையும் சுயசிந்தனையற்று இயங்கிக் கொண்டு இருப்பதையும் வார்த்தைகளாய் விட்டான்.

யாருக்கு கீழும் அடங்கி இராமல் உலகை தட்டி நிமிர்த்தும் அவனது கதை சுவாரசியமாக நகர்ந்ததுடன் ஏழின் மனக் கொதிப்பை வார்த்தை களாக்கியது. அந்த நிறுத்தப் படாத உரையாடலும், ஏழின் மனப் போராட்டமும் ஐந்தையும் – இடையிடையே நான்கையும் மறைமுகமாக ஒன்றாகிய என்னையும் உலுக்கிக் கொண்டே வந்தது.

பூச்சியத்துள் இருந்த அத்தனை இருக்கைகளும் இலக்கங்களால் நிறைந்து போயின. அதைவிடவும் இருக்கையற்ற ஒன்றிரண்டு இலக்கங்கள் மேல் நீண்டிருந்த கைபிடிக் கம்பியில் தொங்கிக் கொண்டு வந்தன.

எனக்கு முன்னிருந்த இரண்டானவன் எழுந்து, மூதாட்டி ஒருத்திக்கு இருக்கையை கையளித்து கம்பியில் தொங்கினான். இரண்டு எப்போதும் இப்படித்தான். பிறருக்கு தன் இடத்தை கொடுத்து தவித்துத் திரிந்தாலும் காலம் கூடி வருகையில் முதன்மையின் முதலிடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும்.

பயணத்துக்கான வாடகை பெற்றுக் கொண்டு வந்த எட்டு என்னருகில் இருந்த இலக்கத்திடம் ஒரு ரூபாய் குறைந்த போதும், பின் இருக்கையின் யன்னலோரத்து இலக்கத்திடம் இரண்டு ரூபாய்கள் குறைந்த போதும் சிரிப்புடன் வாங்கி சென்றதுடன் பயிற்சி கொப்பிகளுடன் அல்லது புத்தகப் பைகளுடன் நின்ற இலக்கங்கள் கொடுத்தவற்றை கணக்கிடாமல் பெற்றுக் கொண்டு புன்னகைத்திருக்க எட்டினால் மட்டும் தான் முடியும். எட்டு எப்போதுமே எல்லா இலக்கத்தையும் தன்னுள் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் இயல்பானது. கணிக்கருவியின் எட்டு எட்டுக்களின் தொகுதியே சகல இலக்கங்களையும் உருப்படுத்தி எண்களாக்கி நின்றன.

பின் இருக்கையான மறு மூலைக்காரன் – ஆறு. வெளியில் பின்னோக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்ததும், உள் இருந்த – தொங்கிய எல்லா இலக்கங்களையும் ரசித்து வியந்தான். அவனது மனம் கற்பனைக்குள்ளாலேயே அழகுணர்வுடன் புன்னகைத்து வந்தது.

இலக்கங்களெல்லாம் தனித்தனியே இயல்பை வெளிப்படுத்தி வந்தாலும் எனக்கருகில் இருந்த இன்னுமொரு எட்டும், ஒன்பதும் தங்கள் வளையத்துள் எனை மாட்டிக் கொண்டு குலுங்கிக் குலுங்கி சிரித்தன. அப்போதிருந்தே – இலக்கங்களின் பிணைப்பு மகிமை நிறைந்த – உணர்ச்சிகரமான கவிதை உலகை தோற்றுவிக்குமென அறியத் தொடங்கினேன்.

ஒவ்வொரு இலக்கமும் தன்னியல்புக்கு ஒத்த இலக்கத்துடன் இணையும் போது சாதனைக்குரித்தான எண்களை உருவாக்கும் – அப்போது பத்திலோ ஆயிரம் – மில்லியன் ஏதோ ஒரு இடத்தில் – இடங்களில் கூட்டுச்சேரும், பிணைப்பு இலக்கங்களும், பூச்சியமும் நிரம்பி அதை மதிப்பு மிக்கதாகும். இதன்படி தான் உலகம் போராட்டம் நிறைந்ததாக – அமைதி நிரம்பியதாக இருப்பது மூன்றரை பாகையில் சுழன்றது.

சாதனையும், சோதனையும் நிறைந்ததான ஒன்பது யாரும் அமராத தனித்துவமான தன் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டு பூச்சியத்தைச் செலுத்தத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

சுத்தமாய் இருந்த இலக்கங்களெல்லாம் இன்னொன்றுடன் தொடர்பு கொண்டு மற்றையதன் குணத்துடன் உறவு கொள்ளத் தொடங்கி இருந்தன. ஆனாலும், மூன்றும் ஐந்தும் தனக்குள் மூழ்கிக் கிடந்தன. உஷ்ணமும் குளிர்ச்சியும் கலப்புற்று வெதுவெதுப்பான வாடை பூச்சியத்துள் நிறைந்தது.

இருந்தும் தொங்கியும் இலக்கங்களால் நிறைந்து போன பூச்சியம் மெதுமெதுவாய் உருளத் தொடங்கிய போது ஒன்பது இலக்க குணங்களும் எனக்குள் நுழைந்து கொண்டு உறுத்தின.

உலகம் இலக்கங்களின் இயல்பிலேயே சுழன்றது.

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நூல் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நூல் மதிப்புரைக்கு நூல்களை அனுப்புவார்கள் இரண்டு

பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

ஒரு வருடத்திற்குள் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மட்டுமே

மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் விமர்சனத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

ஒரு மறு பார்வை தேவை
(ஒரு மலேசிய இலக்கியவாதியின் உள்ளக் குமுறல்)

சை. பீர்முகம்மது

சென்னையில் நடந்த இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாடு குறித்த கட்டுரையை ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் எழுதியதைக் கண்டேன்.

முதல் மாநாட்டிற்கும் இந்த ஏழாவது மாநாட்டிற்கும் இடையில் நடந்துள்ள குளறுபடிகளை ஒரு தராசுப் பார்வையில் வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது எனக்கு ஏகப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகள் தெரிகின்றன.

முதல் மாநாட்டின் வதி பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் அவர்களின் பெருமுயற்சியால் இதுவரை தமிழகம் அறிந்திராத அரிய நூல்களும் 'அரபுத் தமிழ்' என்ற வடிவங்களும், வரலாற்றுப் பார்வையும் நமக்குக் கிடைத்தன.

இந்த ஏழாவது மாநாடும் சரி 2002ல் கொழும்பில் நடந்த மாநாடும் சரி இஸ்லாமிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கோ ஒருங்கிணைந்த எதிர்காலத் திட்டங்களுக்கோ எந்த வகையிலும் உதவவில்லை.

அரசியல்வாதிகளை அழைப்பதையும் அவர்கள் முன் "ஆர்ப்பாட்டமான கோரிக்கைகள்" வைப்பதையும் ஏன் என்பது நமக்குப் புரிந்தாலும் நாமும் கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்பவர்களாகவே இருந்துள்ளோம்.

2002ம் ஆண்டு கொழும்பில் நடந்த மாநாட்டில் மலேசிய பேராளர்களில் ஒருவனாகக் கலந்து கொண்டு நான் மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்த மலேசியப் பேராளர்கள் அனைவருமே மனம் குமைந்துபோனோம்.

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் கூற்றுப்படி நாங்கள் மனம் வெந்தே நாடு திரும்பினோம்.

ஒரு மாநாடு என்பது உணவு - நட்சத்திர ஓட்டலில் தங்க வைப்பது மட்டுமா?

அப்படிப்பட்டதால் கொழும்பு மாநாடு மிகச் சிறந்த மாநாடே! நாங்கள் அனுப்பிய ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை கூட மாநாட்டு மலரிலோ ஒட்டு மொத்த தொகுப்பிலோ இடம் பெறவில்லை.

மலேசிய தமிழ் முஸ்லீம்களின் இலக்கியப்பணி இதுவரையில் இந்த மாநாடுகளில் ஒரு வரி கூட பதிவாகவில்லை என்பது தானே உண்மை.

மாநாடு "அரசியல் முரசு" கொட்டுவதில் செலுத்திய கவனத்தை ஆய்வரங்குகளில் செலுத்தப்படவேயில்லை

கொழும்பு மாநாட்டிற்கு நான் அனுப்பிய 'மலேசிய முஸ்லீம்களின் இலக்கியப் பணி' என்ற கட்டுரை எனது ஆறுமாதகால நீண்ட தேடல்களின் உழைப்பாகும். அந்த கட்டுரையின் நகல் கூட என்னிடம் இல்லாமல் அவசர அவசரமாக இறுதி நாளுக்குள் கொழும்பு மாநாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. கட்டுரையே கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள் - இணையவழி அனுப்பிய மற்றவர்களின் ஆக்கங்களும் கொழும்பு மாநாட்டில் பிரசுரமாகவில்லை.

மூன்றுமாதம் கழித்து கட்டுரையைப் பெற்றுக் கொள்ள ஆளில்லை என்று எனக்கே திரும்பி வந்தது.

உண்மையான உழைப்பை இறைவன் மதிக்கிறானென்று இதன்வழி அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

கிடப்பில் கிடந்த கட்டுரையை ஏழாவது மாநாட்டிற்காக இங்கே மலேசியாவுக்கு வந்து அமைச்சர்களுக்கு அழைப்பிதழ் தந்த S.M. இதயத்துல்லாவிடம் நேரில் கொடுத்தேன்.

சென்னை ஏழாவது மாநாட்டில் முஸ்லீம் எழுத்தாளர் 'யார்', 'எவர்?' என்ற தொகுப்பு வெளிவரவிருப்பதாகவும் அனைத்து இலக்கிய வாதிகளின் விபரங்களை திரட்டி அனுப்புமாறும் வேண்டுகோளும் முன் வைக்கப்பட்டது. ஒரு படைப்பாளி தனது புகைப்படத்தால் அறிமுகமாவதைவிட தனது படைப்பால் அறிமுகமாவதே காலத்தை வெல்லுமென்ற எண்ணம் கொண்டவன் நான். என்றாலும் இங்கே மலேசிய ஏற்பட்டாளர்களின் வற்புறுத்தலின் பேரில் எனது விபரங்களைத் தந்தேன்.

மதிப்பிற்குரிய இதயத்துல்லா இங்கே அமைச்சர்களை சந்திக்கும் அவசரத்தில் எல்லா ஆக்கங்களையும் எங்கோ விட்டு விட்டாரென்றே நினைக்கிறேன். எனது கட்டுரை உட்பட எழுத்தாளர்களின் 'யார் ; எவர்?' என்ற விபரங்களும் ஏழாவது மாநாட்டில் வெளிவர வில்லை. உலக முழுதும் தமிழ் முஸ்லீம் எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்களென்று பரந்து விரிந்திருக்கிறார்கள். அரசியல், வியாபாரம், நிபுணத்துவம் தவிர்ந்த பொருளாதார பலன் தராத இலக்கியத்துறையில் தொடர்ந்து பணியாற்றுவவர்களை கௌரவப்படுத்துவது சமூகத்தின் கடமையாகும்.

ஓர் இனத்தின் கௌரவமும் அடையாளமும் இலக்கியவாதிகளால் மட்டுமே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இலக்கிய வாதிகளை மதிக்காத எந்த சமுதாயமும் வரலாற்றில் மதிக்கப்படுவதில்லை.

முதல் மாநாட்டையும் பிறகு நடந்துள்ள ஆறு மாநாடுகளையும் ஒப்பிட்டு ஒரு ஆய்வும் மறு பார்வையும் செய்தால் நமது தவறுகள் புலப்படும்.

இனி அரசியல் மாநாடுகளை தனியாகவும் இலக்கிய மாநாடுகளை தனித்தும் நடத்துவதே சாலச் சிறந்தது.

கொழும்பு மாநாடு கூட ஒரு அரசியல் மாநாடு தான்.

மலேசியப் பேராளர்கள் ஏகப்பட்ட புறக்கணிப்புகளுக்கு ஆளாக நேர்ந்தது.

வந்திருந்த இலக்கியவாதிகளுக்கு சிறப்பு செய்யப்படுமென்றும் மலேசிய இலக்கியவாதிகள் எட்டு பேருக்கும் அந்த கௌரவம் தரப்படுமென்றும் பெயர்களை வாங்கினார்கள். கடைசிவரை மலேசியப் பேராளர்களின்

பெயர்கள் அழைக்கப்படாமலேயே கொழும்பு மாநாடு முடிந்தது. இலங்கை இலக்கியவாதிகளுக்கு ஏதோ 'பொங்கல் மஞ்ச வெரட்டு' போல சால்வைகள் போர்த்தப்பட்டன.

மலேசிய பேராளர்களுக்குத் தலைமையேற்று வந்த டத்தோ இக்பால் அவர்களை ரணில் விக்கிரமசிங்கே கலந்து கொண்ட நிறைவு விழாவில் பேசுவதற்கு முன்பே அவரின் பேச்சை எழுத்து வடிவில் கேட்டிருந்தார்கள். இணையவழி அவரின் பேச்சும் அனுப்பப்பட்டது. பேசுவதற்கு அவரையும் கூப்பிட்டு மேடையில் அமர வைத்தார்கள். ஆனால் விழாமுடிந்து அனைவரும் விடைபெறும் வரையில் அவர் பேச அழைக்கப்படவேயில்லை. இது ஒட்டு மொத்த மலேசியர்களுக்கு ஏற்பட்ட அவமானமாகக் கருதுகிறேன்.

மாநாடு குறித்து இலங்கை இஸ்லாமிய ஒலிபரப்பாளர்கள் என்னை பேட்டி எடுத்தபொழுது எனது ஆதங்கத்தை மனந்திறந்து வெளியிட்டேன்.

எங்க வீட்டுக்காரும் சங்கீதக் கச்சேரிக்குப் போனார், என்பது போல நாங்களும் மாநாடு நடத்துகிறோமென்று வெறும் வாயை இவர்கள் இனிமேலும் மெல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

மலேசியாவில் முதல் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை கூட்டிய பொழுது தனிநாயக அடிகளார் எந்த வகையிலெல்லாம் கவனமாக இருந்தாரென்பதை நான் அம்மாநாட்டின் சுற்றுலாக்குழுவில் இருந்தவன் என்ற முறையில் நன்கறிந்தவன் - அரசியல் வாதிகளின் ஒத்துழைப்பு பெருமளவில் இருந்தது. மலேசிய அரசாங்கமும் அம் மாநாட்டிற்கு பெரிய அளவில் நிதியுதவி செய்தது. ஆனால் மாநாடு முழுக்க முழுக்க 'தமிழாராய்ச்சி' என்பதிலின்றும் சிறிதும் விலகவில்லை. அதன்பிறகு நடந்த மாநாடுகளை அரசியல் வாதிகள்

நடத்தியதால் அது முழுக்க முழுக்க 'கல்கலர்' மாநாடாகவே நடந்தது. இப்பொழுது அதுவும்நடைபெறுவதில்லை.

விருந்தோம்பல் மட்டுமே மாநாடல்ல. ஒரு மாநாட்டின் உண்மையான பலன் இஸ்லாமிய முதல் மாநாடு போல் அமைய வேண்டும்.

8வது மாநாட்டை மலேசியாவில் நடந்தும்படி கேட்டுள்ளார்கள். தமிழகத்தில் ஏகப்பட்ட 'லட்டர்பேட்' (Letter Pad) 'லீக்குகள்' இருப்பது போல் இங்கேயும் மலேசியாவில் அமைப்புகள் இருக்கின்றன. எங்கே தான் ஒட்டு மொத்தத் தமிழர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்துள்ளார்கள்? அப்படி இருந்திருந்தால் ஏற்கனவே 5வது அல்லது 6வது மாநாடு மலேசியாவில் நடந்திருக்க வேண்டும். 'நானா, நீயா?' என்பதில் அந்த மாநாடு இதுவரையில் மலேசியாவில் நடைபெறவில்லை.

தமிழ் இலக்கியம் புதிய திசைகளில் பயணிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. இளைஞர்கள் அவர்கள் எந்த மதம் சார்ந்திருந்தாலும் புதியதையே வரவேற்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். பழைய இலக்கியங்களை போற்றும் மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளர்கள் புதிய இலக்கியங்களிலும் கவனம் செலுத்தி இளைஞர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

நவீன இலக்கியச் சிந்தனைகளை புறம் தள்ளி விட்டு நடக்கும் எந்த மாநாடும் எதிர்கால இஸ்லாமிய இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்க்காது. இதை மாநாடு நடத்துபவர்கள் கவனத்தில் கொள்வது நல்லது.

அரசியல்வாதிகள் தொடங்கி வைக்கிறார்கள் முடித்து வைக்கிறார்கள் என்பதில் செலுத்தப்படும் கவனமும் விளம்பரமும் எந்த வகையில் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும்?

'ஞானம்' புதிய சந்தா விபரம்

உள்நாடு

- தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=
 அரை ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 300/=
 ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=
 ஐந்து ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 3000/=
 ஆயுள் சந்தா : ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதிகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
 உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, HNB - Wellawatte நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு

செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
 3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர வீகீதம்

- பின் அட்டை : ரூபா 7000/=
 முன் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=
 பின் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=
 உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 3000/=
 உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 1500/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AUS)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

ஆய்வுகள் அளித்தேக சேத்துச் புது மலர்

“தமிழ்க் கடலின் அலைகரையைத் தானும் பரந்துபட்ட வாசகர்களுக்கு, குறிப்பாக இளைய தலை முறையினருக்கும், சாமான்ய வாசகர்களுக்கும் கூட காட்சிப்படுத்தும் வகையில் ஞானம் சஞ்சிகையின் மே 2007 இதழ் பேராசிரியர் காத்திகேச சிவத்தம்பி அவர்களின் பவள இதழாக அதிக பக்கங்களுடனும், வழமையான இதழைவிட பெரிய அளவிலும் வெளிவந்திருக்கிறது. இவ் இதழில் தகைமைசார் அறிஞர்களும், பேராசிரியரோடு நெருங்கிப் பழகியவர்களும், இலக்கியத்துறை சார்ந்தவர்களும் பேராசிரியர் பற்றிய தமது பார்வையினையும், புலமையினையும், பணிகளையும் பற்றி கவைபட விபரமாக எழுதியுள்ளனர்.

நான் அறிந்தவரையில் இவ்வளவு காத்திரமான மலர் ஒன்றை, இதற்கு முன்னர் எந்தவொரு சஞ்சிகையும் ஒரு தமிழ் அறிஞருக்கோ அன்றி வேறு துறை சார்ந்தவர்களுக்கோ வெளியிட்டதில்லை. இவ்வாறான ஒரு சிறப்பு மலருக்கு முற்றிலும் தகுதியான தமிழறிஞர்தான் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. 64 பக்கங்களைக் கொண்ட A4 அளவிலமைந்த இச்சஞ்சிகையில் 50 பக்கங்களுக்கு மேல் பேராசிரியரின் சிறப்புகளைக் கூறி நிற்கின்ற போதிலும், இன்னமும் அவரைப்பற்றி நிறையவே எழுத முடியும் என்பதையும் மறுதலிக்க முடியாது.

16பேர் சிவத்தம்பி பற்றிய கட்டுரைகளை வரைந்துள்ளனர். இவர்களில் பேராசிரியர்களும், கலாநிதிகளும், எழுத்தாளர்களும் அவரது நண்பர்களும், மாணவர்களும் அடங்குவர். பேராசிரியர் பற்றி மேலோட்டமாக மாத்திரம் அறிந்திருந்தவர்கள், அன்னாரின் பன்முகச் சிறப்புகளை விபரமாக அறிந்து கொள்ள இம்மலர் பெரிதும் உதவுகிறது.

ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரனின் கட்டுரை தலையங்கமாக அமைந்துள்ளதுடன், பேராசிரியரின் ஆற்றல், ஆளுமைகள், பணிகள், விருதுகள், நூல்கள் என்பனவற்றை முடியுமான அளவு வாசகர்களுக்குத் திரட்டித் தந்துள்ளது. ‘அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில்’ என்ற தலைப்பில் மௌனகுரு எழுதிய கட்டுரை பேராசிரியரை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள வைக்கும் நீண்ட கட்டுரையாக நாம் அறியாத பல தகவல்களைச் செப்பி நிற்கிறது. தேடல் மிக்க இக்கட்டுரையின் ஆக்கத்தில் மௌனகுரு நிறையவே பாடுபட்டுள்ளார். பவளவிழா நாயகனின் கல்வித்தகைமை, ஆசானான கடமை, ஆய்வு விமர்சனம், கலை இலக்கியப் பங்களிப்பு, உலகளாவிய ரீதியிலான செயற்பாடுகள் என அனைத்தையுமே அலசியுள்ளார். பேராசிரியர் கடந்து வந்த பாதை, தழுவி நின்ற கோட்பாடுகள் என விபரங்கள் அடங்கிய செறிவான கட்டுரை இது. ‘எங்கள் பிதாமகர்’ என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் பற்றி சண்முகதாஸ் குறிப்பிடுகையில் அவரது பல்மொழிப்புலமை, பொதுவுடமை, கட்சி உறவு என்பன அவருக்கு மேலும் பலமளித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். ‘பேராசிரியர் சிவத்தம்பி சில புலமைசார் நினைவுகள்’ என்ற தலைப்பில் சந்திரசேகரன், ‘அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல்,

மானிடவியல்’ எனும் பல்வேறு புலமைசார் துறைகளின் பின்புலத்தில் நின்று தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கி, தமிழியல் ஆய்வைச் செம்மைப்படுத்தியதாகக் கூறுகிறார். தஞ்சாவூர்

பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த மாதையன், கலாநிதி சிவத்தம்பியின் இலக்கிய வரலாற்று நோக்கு என்ற தலைப்பில் சிவத்தம்பியின் சிறப்புக்களை ஆய்வுரீதியில் எடுத்துரைத்துள்ளார். நா. சுப்பிரமணியன் ‘தமிழியலின் தலைமைப் பேராசிரியர் கலாநிதி கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்கள்’ என்ற கட்டுரையில், பேராசிரியர் தமிழக ஆய்வோடு கொண்டிருந்த தொடர்பை சுட்டியுள்ளார்.

பேராசிரியரின் அறியப்படாத ஒரு முகம் பற்றி யோகராசா அறியத்தருகிறார். இலக்கியத்திற்கு அப்பால், தமிழ் இலக்கணத்தையும் மார்க்சிய நோக்கில் முதன் முதலாக அணுகிய ஆய்வாளர் சிவத்தம்பி என்பதை அறியக்கிடைக்கிறது. இரகுபரன் தனது பார்வையில் பேராசிரியரே தற்கால தமிழாய்வுகின் பீஷ்மர் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பேராசிரியருடன் கல்லூரியிலும், சர்வகலாசாலையிலும் ஒன்றாகப் படித்த முகமது சலீம், பேராசிரியருடனான தனது நட்பின் நினைவுகளினூடே பேராசிரியரின் திறமைகளை வெளிக்காட்டி ‘சிவத்தம்பியும் நானும் சில நினைவுகள்’ என்ற கட்டுரையை வரைந்துள்ளார். நீதிபதி விமலராஜா, பேராசிரியரும் தானும் கரவெட்டி விக் கினேஸ்வராக் கல்லூரியில் பயின்றதனை நினைவு கூர்ந்ததுடன், அன்னாரது ஆய்வுகள் சில பற்றிய விபரப்பட்டியலையும் தந்துள்ளார். தெனியான் ‘யாருக்கும் இல்லாத பெயர்’ என்ற தலைப்பில் பேராசிரியரின் பொதுவுடமை பண்புகள் பற்றியும், சாதீயத்திற்கு எதிரான போக்கு பற்றியும் கட்டுரை வடித்துள்ளார். ‘தமிழ் இலக்கியத்தின் முதுசொம்’ என்ற பேராசிரியர் செங்கை ஆழியான் பேராசிரியரின் ஆற்றல் ஆளுமைகளை விதந்துரைத் ததுடன், பேராசிரியரின் விமர்சனப் பார்வையில் சிலர் மட்டுப்படுத்தப்பட்டமை பற்றியும் கண்டுகொள்ளப்படாமை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ‘வாழும் பொக்கிஷம் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியும் நானும்’ என்ற கட்டுரையை மோசேஸ் எழுதியுள்ளார். தனது ஊடகம் தொடர்பான எண்ணங்கள் பேராசிரியரால் காத்திரமாக்கப்பட்டதாக பேராசிரியரைப்பற்றி விதந்து கூறுகின்றார். பேராசிரியர் பற்றி ‘பேராசான் கா. சிவத்தம்பி ஓர் அறிவாலயம்’ என்ற கட்டுரையில் அந்தனிஜீவா, நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காலத்திலேயே ஓர் அறிவாலயமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அறிவுலக மேதை என பேராசிரியர் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்.

பவளமலரில் வெளியாகியுள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரையும் எமக்கு பேராசிரியர் பற்றி பல தகவல்களைத் தருகிறது. அறிவுலகின் ஒரு மேதையை, தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் ஒரு ஜீவநதியை, அவர்வாழும் காலத்திலேயே கௌரவிக்கும் முகமாக ஞானம் ஒரு சிறப்பிதழை வெளியிட்டமைக்காக ஞானத்தை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பாராட்டலாம். இம்மலரை ஒருசில கட்டுரைகள் அடங்கிய மலராக வெளியிட்டு விட்டு பவளவிழா நூல் ஒன்றை வேறாக வெளியிட்டிருக்கலாமே என்ற கருத்தை நான் ஆசிரியரிடம்கூறியபோது, சஞ்சிகை என்பதால் அது பரவலாக விநியோகிக்கப்படவும், வாசிக்கப்படவும் அதிக வாய்ப்புள்ளதாக குறிப்பிட்டார்.

பேராசிரியரைக் கௌரவிக்கும் மலர் என்பதாலோ என்னவோ இவ்விதழ் முழுமையான ஒரு பாராட்டிதழ் போலவே அமைந்திருக்கின்றது. செங்கை ஆழியனின் கட்டுரையில் மாத்திரமே நேர் அம்சங்கள் மாத்திரமின்றி, சில மறை அம்சங்களும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியரின் விமர்சனம் குறிப்பாக - நவீன கலை இலக்கியங்களில் . மார்க்சிய படைப்பாளிகள் முன்னிலைப் படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் கலாரசனை மிக்க சில படைப்பாளிகள் அதிகம் கண்டு கொள்ளப்படாமையும் குறைபாடாகச் சிலர் கூறுவதுண்டு. மேலும் போர்க்கால படைப்புகள் பற்றி குறிப்பிட்ட சில படைப்பாளிகளையே மீளவும் பேராசிரியர் சுட்டிக்காட்டுவதாக சிலர் குறைபடுவதுண்டு. பேராசிரியரின் எழுத்து நடை மிகவும் கடினமாக இருப்பதாகவும் இன்னும் சிலர் கூறுவர். எனினும் தமிழ்ப்புலமை மிக்க ஒருவரின் எழுத்தில் கடினங்கள் போர்த்தி நிறற்றென்பது சாதாரணமே!

எனது பார்வையில் பேராசிரியரின் பல்வேறு சிறப்புக்களுடன் அவரது மனித நேயமும், மானிடப் பண்பும் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கூற்றை மலரிலுள்ள சில கட்டுரைகளிலும் தரிசிக்க முடிகிறது.

மொத்தத்தில் இம்மலர் பேராசிரியர் பற்றிய சிறந்த ஆவணம் மட்டுமன்றி, எதிர்கால ஆய்வுக்கும் பயன்படக்கூடிய இதழாகும்.

-ச. முருகானந்தன்

பவள மலர்

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்த காலத்தில், நானும் அதில் படித்தவன். அவரைப்போலவே ஆசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களில் நடித்தவன். எனவே உங்களது 'பவள மலரில்' சொல்லப்பட்ட சில விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்துவது எனது கடமை ஆகின்றது.

கலாநிதி குணராசா தனது கட்டுரையில் "பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாறு, பொருளியல், தமிழ் ஆகியவற்றைப் படிப்புகுரிய பாடங்களைச் செய்து, சாதாரண பட்டதாரியாக வெளிவந்தவர்....." என்கிறார். அது சரியானதே.

மேலும் அவர் "பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர்கள் கணபதிப்பிள்ளை, செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன் முதலானோர் அவரை நாடகத்துறையில் ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தனர்" என்கிறார்.

எங்களுக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மொழியில் நாவலுக்காக 'கமலாம்பாள் சரித்திரமும்' சிறுகதைக்காக, 'புதுமைப்பித்தன் கதைகளும்' கற்பிக்கப்பட்டன. நாடகம் கற்பிக்கப்படவே இல்லை!

இலங்கையில் முதன் முதலாக பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையே இலங்கை மண்வாசனை நாடகங்களை

எழுதினார் என்பதும், கலாநிதி வித்தியானந்தன் அவற்றைப் பல இடங்களிலும் அரங்கிட்டுக் காட்டினார் என்பதும் நாடக ஆர்வலர் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஏனோ தெரியவில்லை. அந்த இரு பேராசிரியர்களும் எங்களுக்கு நாடகம் கற்பிக்கவில்லை. பேராசிரியர் செல்வநாயகம் நாடகப் பக்கம் எட்டியும் பார்ப்பதில்லை.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலங்கை மண்வாசனை நாடகம் பற்றி அறிந்து கொண்ட நான், பின்பு ஆங்கில மொழியில் உள்ள நவீன நாடகங்களைத் தேடித் தேடிப் படித்தும், எழுதியுமே நாடகங்களை எழுதிக் குவித்தேன்.

பின்பு சிவத்தம்பி "இன்றைய பட்டப் படிப்பிற்கு நாடக அரங்கியலை ஒரு துறையாக அறிமுகப்படுத்தி வைத்தமையும் அதனாலேயே" என்கிறார் குணராசா. அந்தக் காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் "நாடகமும் அரங்கியலும்" என்ற பாடம் எந்த மொழியிலும் கற்பிக்கப்படவில்லை என்பதையும் இந்த இடத்தில் சுட்டிக் காட்டவேண்டும். பேராசிரியர் தமது அறிவு, அனுபவம், ஆராய்ச்சி என்பவற்றை துணைக்கொண்டே, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அந்தக் கற்கை நெறியைத் துவக்கி வைத்தனர்!

நீங்கள் கூட உங்களது தலையங்கத்தில் "அவர் மரபுவழி நாடகங்களையும் நவீன நாடகங்களையும் ஒருசேர வளர்த்தெடுத்தார்" என்கிறீர்கள்.

முதலில் நவீன நாடகம் (Modern Drama) என்றால் என்ன என்று அறிந்து கொள்வோம். நான் இது பற்றி இலங்கையின் எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறேன். இங்கே ஞானத்தின் வாசகர்களுக்காகச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன்: எங்களது சமகால வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பவையே நவீன நாடகங்களாகும். அதில் நம்மோடு சமூகத்தில் பேசிப் பழகுகின்ற மனிதர்களை பாத்திரங்களாக வந்து, தங்களது பிரச்சினைகளை தங்களுக்கே உரிய, இயல்பான பேச்சுவழக்கு மொழியில் அலசவேண்டும்.

இந்த நாடகம் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பிக்கப் படுவதில்லை. அங்கே கவிதை நாடகங்களையும் நாட்டுக்கூத்துகளையும் கற்பித்தார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இதை மறுக்கலாம். ஆனால் அவர்களது வினாப் பத்திரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், நவீன நாடகங்களில் ஒரு வினாகூடக் கேட்கப்படாதிருப்பதைக் காணலாம்.

பேராசிரியர் நல்ல நடிகன். நான் அவரது நடப்பை மேடையில் பார்த்திருக்கிறேன். வானொலியில் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் ஒரு நவீன நாடகத்தைக்கூட எழுதவில்லை. நாடகம் கற்பிப்பதற்காக அவரால் விரிவுரையாளர்களாக நியமிக்கப்பட்ட, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், க. சிதம்பரநாதன் பேராசிரியர் மௌனகுரு ஆகியோரும் ஒரு நவீன நாடகம்கூட எழுதவில்லை!

இன்று அவர்களது சீடர்களே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலும் 'நாடகமும் அரங்கியலும்' பாடம் கற்பிக்கிறார்கள். பாவம்! அவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? தங்கள் குரு வரைந்த பாடத்திட்டத்தை அப்படியே பின்பற்றி கவிதை நாடகங்களையும் நாட்டுக் கூத்துக்களையும் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

மௌனகுரு தனது கட்டுரையில் தாங்கள் ஒரு கூத்தில் திருத்தங்கள் செய்து ஆடியதாகவும், அது கூத்தா நாடகமா?

என்று சிலர் கேள்வி எழுப்பியதாகவும் தாங்கள் அதற்கு 'வடமோடி நாடகம்' எனப் பெயரிட்டு, கூத்து நாடகமாகிய வடிவம் என்று விளக்கம் சொன்னதாகவும் எழுதியிருக்கிறார். ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்பிக்கும் பேராசிரியருக்கு கூத்துக்கும் நாடகத்துக்கும் இடையில் மயக்கம் எழுந்தது என்று அறிய வியப்பாக இருக்கிறது; சிரிப்பும் வருகிறது. நான் இதுபற்றி 'வீரகேசரி' பத்திரிகையில் விளக்கமாக ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறேன் இங்கே கருக்கமாகச் சொல்கிறேன்.

கூத்து தொன்று தொட்டு ஆடப்பட்டுவருவது. அது யாரால் இயற்றப்பட்டது அதை யார் முதலில் ஆடினார்கள்? என்பவை பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. அவற்றின் கதை கருத்துக்கள் பாத்திரங்கள் எல்லாமே புராண இதிகாசங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை அவற்றின் கதை, கருத்துக்கள், பாத்திரங்கள் எல்லாமே ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டவை. அவற்றில் மாற்றங்கள் செய்யப் போனால், கூத்து பிழைக்கும்! இன்று கூத்தை ஆடுபவர்கள் குறைவு. அப்படி ஆடுபவர்களும் வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்தே ஆடுகின்றனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கூத்தில் பாட்டுக்கும் ஆட்டத்திற்கும் தான் முக்கியத்துவம்.

இலங்கையில் மட்டும் பல வகையான கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டன. அவற்றைப் பழக்குபவர்கள், 'அண்ணாவிமார்' என்ற கலைஞர்கள். எல்லா அண்ணாவிமாருக்கும் எல்லாக் கூத்துக்கும் தெரியாது. சிலருக்கு சிலது தெரியும். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் கூட சில அண்ணாவிமாரது உடவியுடன் தான் கூத்துகளை தயாரித்தார் என்று மெளனகுருவே தமது கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

நாடகம் ஒரு ஆசிரியரால் புதிதாக எழுதப்படுவது. அதில் கதை, கருத்துக்கள், பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள் எல்லாமே புதியவை. நாடகாசிரியனுக்குப் பூரண சுதந்திரம். அவன் தான் விரும்பிய வாரெல்லாம் நாடகம் எழுதலாம். நாடகத்தில் பேச்சுக்கும் நடப்பிற்கும் தான் முக்கியத்துவம், பாட்டுக்கும் ஆட்டத்திற்குமல்ல!

கூத்தை நாடகமாக்க முடியாது. அப்படி நாடகமாக்குவதனால், முதலில் அதில் வரும் பாட்டுக்களையும் ஆட்டங்களையும் நீக்கிவிட்டு, உரையாடலையும் நடப்பையும் புகுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அவை இன்று தமிழ் பேசும் பிள்ளைகள் நாடகம் கற்பதற்காக பாடப்படுத்தங்களில் போடப்பட்டுள்ள புராண இதிகாச நாடகங்கள் போல வரும். அவற்றைப் பிறகு கூத்து என்று அழைக்கலாமா என்று அண்ணாவிமாரிடம்தான் கேட்கவேண்டும்.

மெளனகுரு தனது மாணவர்களுக்கு நவீன நாடகம் கற்பிப்பதில்லை. அதனால் தான் அவருக்கு இந்த மயக்கம் வந்தது என்று நினைக்கிறேன். அவர் இனிமேலாவது தனது மாணவர்களுக்கு நவீன நாடகம் கற்பிப்பார் என்று நம்புகிறேன்! மாணவர்களுக்காகவே இதை எழுதினேன். மாணவர்கள் பாவமல்லவா?

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி செய்த இன்னும் சில சேவைகள்

1. தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக்கழகத்தின் தலைவராக இருந்து சேவை செய்த அதே காலத்தில், இலங்கை அரசாங்கத்தின் பாடநூல் சபையின் தலைவராகவும் இருந்து, தமிழ் மொழியை வளர்த்தார்!

2. அரசாங்கத்தின் சாகித்திய மண்டலக் குழுவில் இருந்து, அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் வழங்கும் பரிசுகளுக்கு, தமிழ் நூல்களை சிபார்சு செய்த பெருமையும் சிவத்தம்பியையே சாரும்!

3. அவர் சேவையே லட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். தம்மால் அசைய முடியாமல் வந்த பிறகும் சேவை செய்தவர்!

-கலாபூஷணம் அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் பவள மலர்

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி- உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் அவரது பவளவிழாவுக்குப் பொருத்தமாகவே, 'ஞானம்' பவளமலர் அமைந்துள்ளது.

கட்டுரைகள் ஒன்றை ஒன்று விஞ்சிநிற்கின்றன. அதன் காரணமாக பவளமலர் பட்டைதீட்டிய வைரமாக அமைந்துள்ளது.

இக்கட்டுரைகளுள் பேராசிரியர் மௌனகுரு எழுதியுள்ள 'அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில்...' ஒரு வித்தியாசமான முறையில்- அவரது அனுபவங்களை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் பாணியில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த காலங்களில் (பேராசிரியராக முன்னர்)நாடக உலகில் அவர் சக்கைபோடு போட்டது மறுக்க முடியாதபடி மனதில் பதிந்துள்ளது.

'விதானையார் வீடு' தொடர் வானொலி நாடகமாக பல வருடங்கள் ஒலிபரப்பானது. ஒவ்வொரு வாரமும் அந்த நிகழ்ச்சிக்காக வானொலிப் பெட்டியருகே காத்திருந்து, கேட்டு, சுவைத்து,- இரை மீட்டது இப்பொழுதும் ஞாபகம் வருகிறது.

அவருடைய யாழ்ப்பாண வசனப் பேச்சிலேயே வயிறு குலுங்கச் சிரிக்கவைப்பார்.

பல்கலைக்கழக மாணவராக அவர் நடத்த 'துரோகி' நாடகம் மட்டக்களப்பு நகரமண்டபத்தில் அரங்கேறியது. எள்போட்டால் எள் விழாத சனக்கூட்டம். ரசிகப் பெருமக்கள், மண்டபத்தின் இரு விறாந்தைகளிலும் நின்று முண்டியடித்துக் கொண்டு, எட்டி எட்டிப்பார்த்து ரசித்தனர். இந்நாடகத்தில் பேராசிரியர் கைலாசபதி, மற்றும் மட்டு நகரைச் சேர்ந்த கா. தியாகராசா, வித்துவான் கமலநாதன் ஆகியோரும் நடத்தினர். மட்டுநகர் நாடகரசிகர்களுக்கு அது ஒரு புது அனுபவம்.

இவையெல்லாம் தூரத்துப் பார்வை. பிற்காலத்தில் விபுலானந்த இசைநடனக் கல்லூரியை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைப்பது தொடர்பான கூட்டங்களில் நாங்கள் நெருக்கமாக உறவாடினோம்.

கலந்துரையாடலின்பின் இதற்கான ஒரு அறிக்கையை அவர் சமர்ப்பித்து, அது பல்கலைக்கழக மாணிய ஆணைக்குழுவிற் குச் சென்று, அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் விபுலானந்த இசைநடனக் கல்லூரி, கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. பலவருட முயற்சியின் பயனாகக் கிடைத்த பரிசு இது.

அந்நாட்களில், பேராசிரியர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வருகைப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார். அதனால் மட்டுநகர் பல்கலைக்கழக விருந்தினர் விடுதியில் (முகத்துவார வீதி) தங்கியிருந்தார்.

இலக்கியவாதிகள் பலர் அவரைச் சந்திக்கவும் உரையாடவும், சந்தேக விளக்கம் பெறவும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அனைவருடனும் அவர் சரளமாகப் பழகிய எளிமையை இலகுவில் மறக்கமுடியாது.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களே மட்டக்களப்பு கூத்துக்களை மெருகேற்றுவதில் பங்களிப்புச் செய்தார் என நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்.

ஆனால் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியும் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளார் என்பதை பேராசிரியர் சி. மௌனகுருவின் கட்டுரையைப் படித்தபின்பே முற்றுமுழுதாக அறிய முடிந்தது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கூத்துக்களான இராவணேசன், வாலிவதை, மட்டக்களப்பிலும் பலமுறை அரங்கேறின. வழமையான மட்டக்களப்புக் கூத்துகளைப் போலல்லாது, பல்கலைக்கழகப் பாணியில் அவை ஆடப்பட்டன. இந்த மெருகேற்றுகையில் சு.வி, சிவத்தம்பி, ஆகிய இருபேராசிரியர்களும், பின்னணியில் இருந்துள்ளனர் என்பதைப் பேராசிரியர் மௌனகுரு தனது கட்டுரையில் விளக்கியுள்ளார்.

பிற்காலத்தில், பாடசாலைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட கூத்துக்கள் இதேபாணியில் தயாரிக்கப்பட்டன. அந்தப் பல்கலைக்கழகப் பாணியின் பாதிப்பு இக்கூத்துக்களில் தவிர்க்கமுடியாதபடி படிந்துவிட்டது.

கூத்துக்கலையில் சிவத்தம்பியருக்கு இருந்த ஆர்வம் அலாதிமானது மட்டக்களப்பு அண்ணாவிமார்களையும் கூத்துக்கலைஞர்களையும் நேரில் சென்று சந்திப்பதில் அவர் மிகுந்த பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டார். கூத்துக்கலையின் முக்கியத்துவத்தை அவர் நன்குணர்ந்தவர். பேராசிரியர் முற்போக்குக் கொள்கை உடையவர். அதற்காக தனது சுயதர்மத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டு மார்க்ஸிஸ வாதிகளின் கொள்கைகளுக்கு அடிமையாக வேண்டும் என்று அவர் எண்ணவில்லை. அதன் பிரதிபலிப்பான ஒரு சம்பவம் ஞானம் 12ம் பக்கத்தில் காணப்படுகிறது.

அடிக்கடி 'முருகா முருகா' என்று பேராசிரியர் கூறுவதை கிண்டல் செய்யும் வகையில் பொ.வேலுசாமி கேட்ட கேள்விக்கு பேராசிரியர் கூறிய பதில்—

'எனக்கு வயிற்றுக்குள் குத்தினால் மார்க்ஸே என்று கத்தவா?' இது மார்க்ஸிஸ வாதிகளுக்கு ஒரு கண்திறப்பு. என்னதான் கொள்கைகளைப் புகுத்தினாலும் ஒருவருடைய இயல்பை மாற்ற முடியாது அல்லவா?

ஒருவரது சுதந்திரத்தை கோட்பாட்டுக்குள் அடக்கி வைக்க முடியாது என்பதற்கு மற்றொரு சிறந்த உதாரணம் பிரபல எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன்— 'ஜய ஜய சங்கரா' என்ற தொடரை எழுதியவுடன் மார்க்ஸிஸ்டுகள் அனைவரும் அவரைக் கைகழுவி விட்டனர். ஆனால் ஜெயகாந்தனோ மேலும் உறுதியுடன் வளர்ச்சி பெற்றார்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி 75 வயதில் தளர்ந்து விடவில்லை. இன்னமும் இளமைத்துடிப்புடன் செயற்படுகிறார். அவருடைய 'ஞானம்' நேர்காணல் தனி நூலாக வெளிவரும் எனக் காத்திருக்கும் வாசகர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் 'ஞானம் பவளமலர் வெளிவந்துள்ளது' ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரனுக்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

- அன்புமணி

ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தின் முக்கிய வாழ்வியல் ஆவணம்

84ம் இதழிலிருந்து புதிய வடிவமைப்பில் ஞானம் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது. தமிழகத்தின் கல்கி, கலைமகள் போன்ற சஞ்சிகைகளின் அளவில் ஞானமும் தன் இதழ்களை பெரிதாக்கியுள்ளமை இவ்விதழின் சிறப்பம்சமாகும். இவ்வாண்டில் தனது பவளவிழாவைக் கொண்டாடும் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்களின் சிறப்பிதழாக மே 2007க்குரிய ஞானம் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு அம்சமாகும்.

உலகத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் வரிசையில் மதிக்கப்பட்டு, இன்றும் எம்மிடையே வாழ்ந்துவரும் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்களின் 75ஆவது அகவைப்பூர்த்தியை நினைவுகூர்ந்து ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை, தனது மே மாத இதழை முழுமையாக அவருக்கு அர்ப்பணித்துள்ளமை மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டிய செயலாகும். இன்றுள்ள தமிழ் அறிஞர்களில் பல்புறைப் புலமையுடன் வாழ்ந்து உலகின் திசையெங்கும் தன் அறிவின் மணம்பரப்பிவரும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியத்தை மட்டுமல்லாது, நவீன இலக்கியம், மொழியியல், தமிழ் நாடகம், இலக்கிய வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம், தொடர்பாடல் ஆகிய பல்புறைகளிலும் ஆழக்கால் பதித்தவர். இன்று இவரது முன்னுரையைப் பெற்றுத் தம் நூல்களை வெளியிட்டுப் பெருமைகொள்ளவேண்டும் என்று ஆவலுடன் காத்திருக்கும் பல ஆய்வாளர்களை நான் அறிவேன். அவ்வளவு தூரம் இன்றைய புத்திஜீவிகளின் மனதில் இடம்பெற்றுக் கொண்டவர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள்.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஞானம் பவளவிழாச் சிறப்பிதழில் அமைந்துள்ள அனைத்துக் கட்டுரைகளும் அமைகின்றன. ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தின் முக்கிய வாழ்வியல் ஆவணமாக ஞானம் இதழின் மே மாத இதழ் அமைகின்றது. ஈழத்துப் பேராசிரியர்கள் சி. மௌனகுரு, அ. சண்முகதாஸ், எஸ். சந்திரசேகரன், கலாநிதிகளான நா. சுப்பிரமணியன், செ. யோகராசா, தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் பெ. மாதையன், ஒலுவில் தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் க. இரகுபரன், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் எஸ். மோசேஸ் ஆகியோருடன் இணைந்து ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய அறிஞர்களான அ. முகம்மது சமீம், வே. விமலராஜா, தெணியான், செங்கை ஆழியான், அந்தனி ஜீவா, லண்டனிலிருந்து அ. இரவி, ஆகியோர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியுடனான தத்தமது தொடர்புகளின் வழியான மனப்பதிவுகளை இவ்விதழில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இக்கட்டுரையினூடாக நாங்கள் பேராசான் சிவத்தம்பியைப் பற்றிய பல்நோக்குப் பார்வைப்பதிவை மாத்திரமல்லாது, அவர் வாழும் சமகாலத்து கலை, இலக்கிய, சமூக வாழ்வியலின் குறுக்குவெட்டுமுகத் தோற்றத்தையும் தரிசிக்க முடிகின்றது.

01-07-2007 இலண்டன் ஐ. பீ. சீ. உரையிஸ்
என். செல்வராஜா

மலையகக் கவிதைகள் தரங்குறைந்தவையா?

ஒருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைத் தொகுதி தொடர்பாக எழுப்பப்படும் பிரச்சனைக்கு தீர்வு

மேற்படி காத்திரமான ஒரு தொகுதியை வெளியிட்ட பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையத்தவர்களும், ஸ்ரீ பிரசாந்தனும் பாராட்டுக்கு உரியவர்களே. இந்தளவில் ஒரு சிறந்த தொகுதியை வெளிக் கொணர்வதில் அவர்கள் பட்ட சிரமத்தை, உழைப்பை உணர முடிகிறது. இது ஒரு புறமிருக்க, இத் தொகுதி பற்றிய எதிர்வினைகளில் சுட்டப்படும் குறைபாடுகளும் நியாயமானவையே என்பதில் இரண்டு கருத்துக்கு இடமில்லை. மல்லிகைச் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து செங்கை ஆழியான் வெளியிட்ட போதும் இவ்வாறான சர்ச்சை ஏற்பட்டது. எனினும் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் - தொகுதி II என்ற இன்னொரு தொகுதியை வெளியிட்டதன் மூலம் இக் குறைபாடு நிவர்த்திக்கப்பட்டது. இதுவே இக்கவிதைத்தொகுதி தொடர்பிலும் தீர்வாக இருக்க முடியும் என நம்புகிறேன்.

இரண்டாம் பதிப்பு வெளியிடும் போது மேலும் சில கவிதைகளைச் சேர்த்தல் என்பது சரியானதல்ல. ஏனெனில்

1. அதிக கவிதைகளை இணைக்க முடியாது
2. முதற் பதிப்பைப் படித்தவர்கள், இரண்டாம் பதிப்பில் வரும் கவிதைகளைப் படிக்கும் வாய்ப்பில்லை.
3. புத்தகம் இன்னும் பெருக்கும் போது விலை அதிகரிக்கும் பாரமும் அதிகரிக்கும் கையடக்க மற்றும் போகும்.

எனவே புதிதாக இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைத் தொகுதி - II என்ற நூலை வெளியிட பூபாலசிங்கம் புத்தகநிறுவனத்தினர் முன்வருவதே சாலச் சிறந்தது.

இத்தொகுதியில் பின்வரும் விடயங்கள் முக்கிய கவனத்தில் கொள்ளப்படலாம். சர்ச்சைகள் தேவையில்லை.

1. புத்தகவடிவில் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட முடியாமல் போனவர்களின் கவிதைகள்
2. 20 ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் எழுதி 21ம் நூற்றாண்டில் வெளியான தொகுதிகளிலுள்ள கவிதைகள்
3. 20ம் நூற்றாண்டு ஆரம்பகால, இடைக்கால கவிதைகள்
4. மலையக படைப்பாளிகளின் கவிதைகள்
5. இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் கவிதைகள்
6. மரபுக் கவிதைகள் (கூடுதல் கவனம் பெறவேண்டும்)
7. காத்திரமான இளம் படைப்பாளிகளின் கவிதைகள்
8. பெண் படைப்பாளிகளின் கவிதைகள்
9. கூடிய தேடலும், பிறர் ஆலோசனைகளும்
10. கூடியளவு சகல தரப்பினரின் ஒத்துழைப்பு
11. கூடிய விளம்பரப்படுத்தல் (செய்திகளாக) (பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சியூடாக)

12. ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டப்பட்ட குறைபாடு பற்றிய தேடலும், உள்வாங்கலும்

வண்ணேரி ஐயா

‘ஒருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் தமிழ்க் கவிதைகள்’ தொகுப்பும் அது தொடர்பான விவாதங்களும்

“இந்தத் தொகுப்புத்தான் 20ம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைகள் பற்றிய முடிந்த முடிவான தொகுப்பு என்று சொல்வதற்கில்லை. அதனை நோக்கிய ஒரு முயற்சி எனவே பொருந்தும். எனவே இப்பதிப்பில் காணப்படும் குறைபாடுகளைத் தயவுசெய்து தமிழ்க் கவிதையியலில் அக்கறை உடையவர்கள் எமக்கு அறிவித்து உதவுதல் கடன். அவ்வாறான வாசகர்களுடைய ஈடுபாடு இனிவரும் பதிப்புகளை மேலும் பூரணத்துவ முடையதாக்கும் என நம்புகின்றோம்.”

மேற் குறிப்பிட்ட வரிகள் “20ஆம் நூற்றாண்டின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் அதன் தொகுப்பாசிரியர் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் திரு. ஸ்ரீ. பிரசாந்தனால் அந்நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடப் பட்டவையாகும்.

இத்தொகுப்பு வெளிவந்த நாளிலிருந்து அதைப்பற்றிப் பல பத்திரிகைகளிலும் சாதக பாதகமான விமர்சனங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. கவிதைப் பரப்பில் நாற்பதுக்கும் அதிகமான ஆண்டு காலம் என்னை நான் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவன் என்பதாலும், என்னளவில் என்னாலியன்ற பங்களிப்பைச் செய்திருந்தும், இத்தொகுப்பில் எனது ஒரு வரியேனும் சேர்த்துக் கொள்ளப் படாதிருப்பதாலும், நான் இத்தொகுப்பு பற்றி பேசும் தகுதிபெறுகின்றேன்.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை தனது வைரவிழாவை முன்னிட்டு வரலாற்றுப் பதிவாக ஒருபணியைச் செய்ய முயன்றதன் விளைவுதான் இத்தொகுப்பு. குறுகிய காலத்துள் செய்து முடிக்கும் அவசியமும், அவசரமும் இருந்ததால் திரு. ஸ்ரீ. பிரசாந்தனின் உதவி வேண்டப்பட்டுள்ளது.

“எதனை எதனால் எவர்முடிப்பார் என்றாய்ந்து
அதனை அவர்கள் விடல்”

என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கு இணங்க பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அதிபர் ஸ்ரீதரசிங் மிகப் பொருத்தமானவர்கையில்தான் அந்தப் பொறுப்பைத் தந்திருந்தார். வயதில் இளையவரானாலும், பரீட்சைக்காக என்றில்லாது, வாழ்க்கையே தமிழென்று தமிழ் கற்ற பிரசாந்தன், ஒரு கவிஞருங்கூட. யாப்பறிந்து மரபுவழி கவிதை இயற்றும் ஆற்றலோடு, நவீன கவிதை எழுதுவதிலும் திறமை கொண்டவர் அவர்.

இத்தகுதி ஒன்று மட்டுமல்லாது கம்பனைக் கற்றாய்ந்ததால் கவிதையின்பத்தின் உச்சம் தொட்ட கம்பவாரிதியின் அரவணைப்புமிருப்பதால் தொகுப்பை சிறப்பாகத் தொகுக்க அவரால் இயலும் என ஸ்ரீதரசிங் எண்ணியது வீண்போகவில்லை.

தொகுக்க முன்னமே பத்திரிகைகளில் கவிதைகளை அனுப்பும்படி வேண்டுகோள் விடப்பெற்றது. அதனைப்படித்து பலரும் கவிதைகளை அனுப்பியுள்ளனர். நானும் அனுப்பி இருந்தேன். காலத்துள் அனுப்பப்பெற்ற கவிதைகள் பரிசீலிக்கப்பெற்று தகுதிவாய்ந்த மேலும்சில கவிஞர்களின் உதவியோடு கவிதைகள் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

இத் தொகுப்பின் முன்னுரையில்தான் நாம் ஆரம்பத்தில் சொன்ன வரிகள் தொகுப்பாசிரியரால் மொழியப் பெற்றுள்ளன. இந்த முன்னுரை வரிகளைப் படித்திருந்தால், பிரசாந்தனின் மீது பழிசொல்வதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். மற்றொன்று, தமது படைப்புக்களையோ, அன்றி தாம்சார்ந்தவர்களின் படைப்புக்களையோ அனுப்பி ஒரு நல்லமுயற்சிக்கு ஒத்துழைப்புச் செய்யாது தொகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை எனக் குற்றங் காண்பது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவாதமல்ல. தவிரவும் எதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், எதைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதைத் தீர்மானிப்பது தொகுப்பாளர்களைச் சார்ந்ததாகும்.

தவிரவும் தொகுப்பாசிரியர் பிரசாந்தன் சிலர் போன்று தன்னை ஒருசிறு வட்டத்துக்குள் புதைத்துக் கொண்டு, தம்மைச் சார்ந்தவர்களைத் தகுதிக்குமேல் தூக்கிப் பிடித்தும், தம்மைச் சாராதவரைக் கண்டு கொள்ளாமலும் இருப்பதுமான சிறுமைக்குட்பட்டவருமல்ல. எனவே தேர்வில் அவர் நடுவுநிலை தவறியிருக்க மாட்டார் என்பதில் ஐயமில்லை. சிலருடைய கவிதைகள் தவிர்க்கப்பட்டிருப்பின் அதற்கு நேர்மையான ஒரு காரணம் இருந்திருக்கும்.

இங்கு நானொன்றைக் குறிப்பிடுவது சாலப் பொருந்துமென எண்ணுகின்றேன்.

தொகுப்பின் வெளியீட்டு விழாவுக்கு நானும் போயிருந்தேன். ரூபா ஆயிரம் கொடுத்துப் பிரதியும் பெற்றேன். தொகுப்பிற்கு நான் கவிதை அனுப்பியது என் நினைவிலிருந்தது. பொருளடக்கத்தில் என் பெயர் இருக்கவில்லை. எனவே கவிதை பற்றிய தேடுதலற்று விழாவில் கருத்தானேன்.

சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமாரனின் ஆளுமைமிக்க நூல்நயம் வழமைபோல் இருந்தது. சிலாகித்துப் பேசியதோடு சிலரின் கவிதைகளும் சேர்க்கப் பட்டிருக்கலாம் என்றார். பேராசிரியர் தில்லைநாதனும் வேறு சிலரும் அந்தக் கருத்துக்கு ஒப்புச் சொல்லினர். மொத்தமாய் நூலைப்பற்றிய சிறப்பே மேலோங்கி நின்றன.

பதிலுரை சொன்ன பிரசாந்தன், தன் நிலைப்பாட்டை விளக்கினார். அதுவொன்றே இன்றைய விமர்சனங்கள் தோன்றாதிருக்கப் போதுமானதாக அமைந்தது. நான் என்னளவில் திருப்தி பெற்றேன்.

அவர் தன்னுரையில் என் பெயரை விழித்து என் கவிதை சேர்த்துக் கொள்ளப்படாமல்கான காரணம், அதன் நீளமே என்றார். 1983ம் ஆண்டின் ஜூலைக் கலவரம் நடந்த இரண்டாம் நாள் நான்கண்ட, கேட்ட அனுபவங்களை கவிதையாக்கியிருந்தேன். அது எனது இதயத்தின் சோகமான

வெளிப்பாடு. காலத்தின் பதிவு. ஜூலைக் கலவரத்தைப் பாடிய முதல்வனும் நானாகவே இருப்பேன்.

இருபத்து நான்கு விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டது அது. ஏற்கனவே அது எனது முதற் கவிதைத் தொகுதி “முத்துநகை”யில் பதிவாகியுள்ளது. அதனை இத் தொகுப்பில் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தால் அது தொகுப்பின் எட்டுப் பக்கங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டிருக்கும். வேறு எட்டுக்கவிதைகள் தவிர்க்கப் பட்டுமிருக்கும். இந்நிலையில் எனது கவிதையைத் தவிர்த்த பிரசாந்தனின் முடிவு சரியானதே. இது போன்று சில தவிர்க்கப்பட்டிருக்கக் கூடும். இதனைப் புரிந்துணர்வோடு ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் வந்தாக வேண்டும். தவிர்த்து ஒரு இளைஞனின் நல்லதொரு முயற்சிக்குக் களங்கங் கற்பிப்பது சரியல்ல. தொகுப்பில் பலமுத்த கவிஞர்களின் கவிதைகள் விடுபட்டுள்ளன என்ற குறை முன்வைக்கப்பட்டாலும், பல இளந் தலைமுறையினரது காத்திரமான வெளிப்பாடுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதை வரவேற்க வேண்டாமா?

ஒரு நூற்றாண்டு கழிந்து வருடங்கள் ஏழு கடந்தும் எவராலும் சிந்திக்கப்படாத ஒரு கைங்கரியம் அரங்கேறி இருக்கின்றது. இது ஒரு பெருஞ் சாதனையாகுமல்லவா? ஒன்றைச் செய்யவும் மாட்டோம். செய்பவருக்கும் உதவவும் மாட்டோம். மற்றவர் செய்துவிட்டால் அதனைக் கண்டபடி விமர்சிப்போம். இது எந்த விதத்தில் நியாயத்தின்பாற்படும்.

பிரசாந்தனின் தேடுதல், தொகுத்தல் இத்தோடு முற்றுப்பெற்றதாக ஏன் எண்ண வேண்டும். தொடர்ந்தும் அவர் முயற்சிக்கும் நாம் ஏன் ஊக்கமளிக்கக் கூடாது? விடுபட்ட கவிஞர்களின், விடுபட்ட காத்திரமான கவிதைகளை சேர்த்தளித்தால் மற்றுமொரு தொகுதி வெளிவரலாமல்லவா. எனவே இத்துடன் இந்த வாதப் பிரதிவாதங்களைத் தவிர்த்து இந்த நல்ல முயற்சியை வரவேற்போம்.

குணம்நாடி குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

குண்டுச்சப்டிக்குள் குதிரையோட்டம்

20^{ம்} நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைகள் – ஒருதரப்பாகவும் அந்தனி ஜீவா, ர. நித்தியானந்தனின் வாதங்களையும் இரண்டாம் தரப்பாகவும் கொண்டால் இது மூன்றாம் தரப்பு சார் கருத்தாகவே இருக்கும் என்பதைக் கவனத்திற் கொள்க.

ஒரு தொகுப்பில் மலையகம் தொடர்பான தரவுகள் கூறப்படவில்லை என வாதாடும் நாம் – அதன் காரணத்தை எதிர் குறுங்குழுவட்டச்சதியாக மட்டுமே கருதுகின்றோம். அது குறித்த உண்மைக்காரணத்தை அறிய மறுக்கின்றோம்.

சி. வியின் ஆளுமை, குறிஞ்சித் தென்னவனின் மரபுசார் முயற்சிகள், சு.முரளிதரன் ஏற்படுத்திய சிறு அசைவு முயற்சி இவற்றை நீக்கி விட்டு 60களில் தொடங்கி இன்று வரை

என்ன பண்புசார் மாற்றங்களை எவ்வகை உருவ மாற்றங்களை என்ன புதிய போக்குகளை எத்தகைய சோதனை முயற்சிகளை என்ன உடைப்புக்களை செய்துள்ளோம்

எங்களது வாழ்வின் அழுத்தமான கூறுகளை எவ்வகையில் ஆழப்படுத்துள்ளோம். கேட்டால் எளிமையாக - வாசகருக்கு-புரிய. . . என்ற பதில்கள் மட்டும் முளை விட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

வெற்று உள்வாங்கல் - சிந்தனை உறுத்தல்களை ஏற்படுத்துவதில்லை. கவிதைக்கான தனிமொழியை எத்தனை பேர் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதில்லை பிரச்சினை. இறுதிக்கட்டத்திலாவது கண்டடைந்திருக்கிறார்கள். கவிதைக்கான சிந்தனா மொழியில் எவரெவர் எழுதுகிறார்கள். இதனால் தான் எங்களிடமுள்ள வளமான சிந்தனையும் சரியானதொரு சமூக அசைவை ஏற்படுத்த வில்லையோவென எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

சரியான உள்ளீடும், சரியான வழங்கல் முறையும் அவசியமானது தான். (இனிப்புக்கள்(Toffee) உற்பத்தி வளர்ச்சி, விளம்பரங்கள் கொண்டு அவதானிக்க)

கவிதைகளின் வளர் முறையை இரு வகையில் நோக்குவோம்.

1. புதிதாக வருபவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளல் - உத்வேகமளித்தல்- சிறந்த படைப்புக்களை இனங்காட்டல்.
2. எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்கள் கடக்க வேண்டியவையும், செய்ய வேண்டிய எத்தனங்களும்.

இதில் முதலாவது கட்டத்தில் இரு செயற்பாடுகள் மாத்திரமே நடைபெறுகின்றன. இரண்டாவது கட்டம். . . ?

இதை மலையகத்தில் கவிதை இல்லை. கவிதா ஆளுமைகள் இல்லை என்று அர்த்தப்படுத்த வேண்டாம். இனங்காணப்பட வேண்டிய - வளர வேண்டிய - வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டிய - முழு ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்த வேண்டிய பலரும் கூட இருக்கிறார்கள்.

எப்போதும் பிறர்விடும் தவறுகளை தூக்கிப்பிடிக்கும் நாம் நம்மிடமுள்ள முயற்சியின் மையை - செய்ய வேண்டிய கடமைகளை இனங்காண்பதில்லை. 60களில் சி.வியின் கவிதா வீச்சு, பின்னர் எக்காலப்பகுதியில் அதற்கு நிகரான கவிதைகளையேனும் சந்திக்க முடிந்தது. இந்த 40 ஆண்டுகளில் சி.வியை அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தாலே வீச்சான - உறுத்தலான கவிதைகளைத் தந்திருக்க முடியும். அது ஏன் நடக்கவில்லை? 80 களில் நம்பிக்கை தந்த - பரிசோதனை முயற்சியில் இறங்கிய சு. முரளிதரனது முயற்சியும் அக்காலத்தினையே முடிந்தது. ஆனாலும் ஒரே நிலைப்பட்ட முயற்சிகள், சமதளத்திலேயே பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. -இன்றுவரை.

ஈழத்தின் ஏனைய பிரதேச செயல்நெறிகள் அப்படியானதல்ல. அந்த ஓட்டத்துடன் ஓரளவுக்கேனும் ஈடுதரத்தக்க முயற்சிகளும் இல்லாமலில்லை. (வே. தினகரன், அம்பலத்தாடுவான், ஜி. எம். ருத்ரா) அவர்களின் தொகுப்புக்கள் வரும் வரை காத்திருக்கத்தான் வேண்டும்.

இவ்வகையில் ர.நித்தியானந்தனின் பலகருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டாலும் சிலவை திருத்திக்கொள்ளப்பட வேண்டியவை யாக்கப்படுகிறது. 60-70 களின் போக்கு வர்க்க முரண்பாடுகளை எடுத்துக் கூற முனைந்தவை. அக்காலப் போக்குக்கு இவை பொருத்தமானவை என்பதால் தான் கைலாசபதியால் அக்கூற்று முன்வைக்கப்பட்டது என்பதை புரிய வேண்டும்.

“மலையகக் கவிதைப் பதிவுகள் எளிமையானவை, நேரடித்தன்மை வாய்ந்தவை. காலத்தின் சாராம்சத்தோடு

கவிதை படைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணப்படும், நிறைந்த வாசகனை உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கமும் மலையகக்கவிதைகளில் காணப்படுகின்றதென்பது நான் கண்ட உண்மையாகும்” இக்கூற்றிலிருந்து இவ்வியல்புகள் தான் கவிதைக்குரியவையா? இவைகள் கொண்டது கவிதைகள் தானா? என்ற வினாக்களுடன் மலையக கவிதைகள் வளராமைக்குரிய பின்புலச் சிந்தனையோட்டம் புலப்படுகின்றது. இந்த நச்சுக் கருத்துக்கள் தான் வாசகனை இன்னமும் அடிமுட்டாளாக, புரிவற்றவனாக இனங்காட்டுகின்றது. இதுவே தான் படைப்பாளிகளை ஆளுமையற்றவர்களாகக் காட்டுகின்றது.

ர.நித்தியானந்தன் கவனிக்க வேண்டும், புதிய எழுத்தாளர் எவரும் தனக்கென ஒரு நடையில் எழுதுவதில்லை. அப்படி உருவாக்க முனைந்தாலே சோதனை முயற்சியாக புதிய சிந்தனா முறை வளர்ந்து கவிதையே அறிதல் முறையாக பரிணமிக்கும். ஆனால் நடப்பது அரைத்தமாவும் அதே அரைத்த கல்லும் தான். - புதிய மாதிரியாக ஆட்டும் முயற்சி கூட இல்லை.

மற்றையது படைப்பாளனுக்கும்- வாசகனுக்கும் இடையில் தெரிவாளன் குறுக்கீடு செய்வதைக் காட்டிலும் இன்னமுமொரு படைப்பாளியே முனைப்பாக இடையீடு செய்கிறான். - குறுவட்ட -மட்ட சிந்தனையை பாதுகாக்க முற்படுகிறார். புரியவில்லை - மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டது. - வாசகருக்குப் போய்ச்சேராது போன்ற கூப்பாடுகளை எழுப்பி வாசகரை எட்ட முன்னமேயே நிராகரிப்புக்கான முத்திரையைக் குத்தி விடுகிறான்-தங்கள் இருப்பைக் காப்பாற்ற.

தொழிற்சங்க அரசியல் சர்வாதிகாரத்துவத்துடன் செயற்படுகிறதோ அதே முனைப்பும் - அடக்கு முறையும் மலையக இலக்கியச் சூழலிலும் நிலவுகின்றதாகத் தான் படுகிறது.

-ருத்ரசகி-

“இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைகள்” நூல் பற்றி அடிக்கடி அந்தனி ஜீவா தனது மனக்குமுறல்களை வெளியிட்டு வருவது விசனத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கியத்தைவிடவும், பிரதேசவாதக் கூட்டுக்குள் தன்னை அடைத்துக் கொண்டு விடுபடமுடியாமல் தவிப்பதையே இது உணர்த்துகிறது. திரும்பத்திரும்ப ஒரு கருத்தை உரத்துச் சொல்வதால் அது உண்மையாகிவிடாது. ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்ட அந்த நூல் பற்றி குறை கூறுவது ஒரு ஆரோக்கியமான எடுகோளாக கொள்ள முடியாது. ஆலோசனைகள் மூலம் அடுத்த பதிப்புக்கான உசாத்துணைகளை வழங்குவதே அந்தனி ஜீவாவின் தார்மீகப் பொறுப்பு. இந்த விடயத்தில் மலையகத்தில், மிகச் சிறந்த கவிஞர்கள் இல்லை என்றோ அல்லது தொகுப்பாசிரியர் ஸ்ரீ பிரசாந்தனின் இரசனைக்கு ஏற்ற வகையில் கவிதைகள் இல்லையென்பதற்காய் கவிஞர்களின் தரம் தொடர்பில் அவரது கருத்துக்களோடோ உடன்பட முடியாமலிருக்கின்றது. ஸ்ரீ. பிரசாந்தனின் இரசனைப் பார்வையில் மலையகத்து எழுத்தாளர்களின் கவிதைகளின் தரம் என்ற ஒரு எடுகோளைத்தான் இங்கே பார்க்கமுடிகிறது. இத்தோடு இந்த குறை கூறும் விடயத்திலிருந்து மூத்த எழுத்தாளர் அந்த ஜீவா விடுபடுவார் என நம்புகிறேன்.

நாச்சியதீவு பர்வீன், டோஹா கத்தார்

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

சுவாமிநாதன் - திருமணசாஸ்திரம்

அடக்கம் வாய்ந்த ஆய்வறிஞர்

நல்லதை நினைக்கவும், நல்லதை செய்யவும் நினைப்பவர்கள் பொதுவாகச் சமூகத்தில் குறைவாகவே இருப்பதுண்டு. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இவ்வாறு நல்ல நோக்குடன் செயற்படுவோருள் ஒருவர் பேராசிரியர் க. அருணாசலம் அவர்கள். பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது மாணவப் பருவத்தில் இருந்தே அவரை நான் நன்கறிவேன். எனக்கு மூத்த மாணவராகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவர். பின்னர் எனது ஆசிரியராகவும் அங்கு விளங்கியவர். கடின உழைப்புக்கு க. அருணாசலம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லப்படத்தக்கவர். அதேவேளை, அளவுக்கு மீறிய எளிமையும் கொண்டவர். வஞ்சனையற்ற சுபாவத்துடன் பழகக்கூடிய அவர், பிறரது வஞ்சனைகளையும் நன்கு தெரிந்துவைத்திருப்பவர்.

பல்கலைக்கழகத்தில் பழந்தமிழ்ப் பயிற்சியும், நவீன இலக்கியப் பயிற்சியும் ஒருங்கே கொண்ட ஒரு சிலரில் அருணாசலம் அவர்களும் ஒருவர். நிறைய எழுதுவதில் எப்போதும் ஈடுபாடு கொண்டவர். பல்வேறு நூல்களினதும், கட்டுரைகளினதும் ஆசிரியர். பல்வேறு துறைகளிலும் தமது ஆய்வு ஈடுபாட்டைக் காட்டிவந்துள்ளார். அவற்றுள் முக்கியமானது மலையக இலக்கியம் தொடர்பான அவரது அக்கறையும் செயற்பாடுகளும் ஆகும். பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மலையக இலக்கியம் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியவர்களுள் ஒருவராக இவரைக் குறிப்பிடலாம். மலையக இலக்கிய வரலாறு எக்காரணம் கொண்டும் இவரை மறந்துவிடவோ, மறைத்துவிடவோ முடியாது.

அருணாசலம் அவர்களிடம் ஒரு நல்ல அம்சத்தைக் கண்டு நான் மகிழ்ந்திருக்கிறேன். யார் பற்றியும் எவரும் எதையெதைச் சொன்னாலும், தமக்குச் சரியென்று

பட்டவற்றிலேயே உறுதியாக இருப்பார். “எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதாம் அறிவு” என்பதற்கு ஓர் உதாரண புருஷராக அவர் விளங்குகிறார். உண்மைக்கும், நேர்மைக்கும், உழைப்புக்கும் மதிப்பளிக்கும் போக்கு அவரிடம் இயல்பாகவே

உள்ளது. எவர் பொருட்டும் தர்மாவேசத்துடன் நியாயத்துக்காகப் போராடும் போக்கு அவரிடத்து உண்டு.

அடக்கம் என்பது அருணாசலம் அவர்களின் உடன் பிறப்பு. அரைகுறையாக எதையாவது தெரிந்துவைத்துக் கொண்டு அறிஞர்கள் போல நடக்கும் போலித்தன்மை அவரிடம் கிடையாது. மாணவர் நலனில் ஈடுபாடு கொண்ட பல்கலைக்கழக ஆசான்களில் அவரும் ஒருவர். அவருக்கு இவ்வாண்டில் மணிவிழாக் கொண்டாடுவதற்குப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

ஆய்வரங்கு - ஓர் அவதானக் குறிப்பு

அண்மையில் கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் ‘பக்திநெறியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்’ என்னும் ஆய்வு மாநாடு நடைபெற்றது. ஆண்டுதோறும் இவ்வாறு ஆய்வு மாநாடுகளை நடத்திவரும் இந்துசமய அலுவல்கள் திணைக்களத்தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

மாநாட்டில் தமிழ்நாட்டு, உள்நாட்டு ஆய்வாளர்கள் பலர் கலந்துகொண்டனர். ஆய்வாளர்களில் ஒருசிலரே அதனை ஓர் ஆய்வரங்கமாகக் கருதிக்கொண்டனர். பலரும் தாங்கள் சேகரித்த தகவல்களை வாசிப்பதற்கேற்ற ஒரு களமாகவே நோக்கிக்கொண்டனர். சிலர் தலைவர்கள் தட்டியபிறகுதான் விஷயத்துக்கே வந்தனர். சிலர் விஷயத்துக்கு வராமலேயே வழிதவறிச் சென்றனர். சிலர் தமக்குத் தெரியாத விடயங்களைத் தெரிந்தது போலக் காட்டி, விஷயமறிந்த சபையினரைத் திகைப்பில் ஆழ்த்தினர்.

சில இளம் ஆய்வாளர்கள் பழக்கதோஷத்தின் காரணமாகப் பிரசங்கம் செய்யவே தொடங்கிவிட்டனர். சிலர் செய்திகளை வாசித்தனர். சிலர் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்பதை அறிவதற்கே ஓர் ஆய்வரங்கம் நடத்தவேண்டும் போலத் தோன்றியது. ஆய்வு என்ற பெயரில் அவ்வப்போது சபையினரைச் சோர்வடையச் செய்யும் முயற்சிகளுக்கும் குறைவில்லை.

ஆய்வரங்கின் இறுதி நாளன்று சுவாரசியமான அம்சமொன்று இடம்பெற்றது. ஆய்வரங்கு என்ற ரீதியில், ஓர் ஆய்வாளர் சுந்தரரின் ஆளுமைப் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவரது பங்களிப்புகளை நோக்கினார். அவரது கருத்துகளை மரபு ரீதியான சிந்தனைப் போக்குள்ளவர்களால் ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதேவேளை, எதனையும் ஆய்வுரீதியில் நோக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனை கொண்டவர்களை அவரது கருத்துகள் கவர்ந்தன. அவரது கருத்துகளுக்கு ஒரு புறத்தில் அமோக ஆதரவும், இன்னொரு புறத்தில் பலத்த

எதிர்ப்பும் காணப்பட்டன. எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர்களில் ஒருவராவது தக்க சான்றுகளுடன் அவரது கருத்துகளை மறுக்கவில்லை. அளவுக்கு அதிகமாக உணர்ச்சிவசப்பட்டு, உண்மையை மறுப்பவர்களாகவே காணப்பட்டனர். அவ்வாறு உணர்ச்சிவசப்பட்டவர்களுள் ஒருவர் மேடைக்கு வந்து, மரபுரீதியாக நம்பப்பட்டு வருகின்ற கருத்துகளுக்கு மாறான கருத்துகளைத் தெரிவிப்பவர்கள் சிரச்சேதம் செய்யப்படவேண்டும் என்ற தொனியில் பேசினார். அவர் ஒரு எம்.ஏ. பட்டதாரி. அவரின் நிலையே இவ்வாறு பரிதாபகரமாக இருந்ததெனில், சாதாரணமாகவே உணர்ச்சி வசப்படுபவர்களின் நிலை என்னவாகும்? கல்வெட்டு ஆய்வாளர் இரா. நாகசாமி பற்றி எனக்கு முன்னர் உயர்வான கருத்து இருந்தது. ஆனால், அவரும் ஆய்வரங்கு ஒன்றில் சுந்தரர் பற்றிச் சான்றாதாரங்களுடன் குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துகளை அறிவுபூர்வமாக அணுகாமல், சுந்தரர் பற்றிய தமது உணர்வுபூர்வமான கருத்துகளையே வெளியிட்டார். ஆய்வரங்கு ஒன்றில் அறிவுபூர்வமாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துகள் என்பதை, ஆய்வறிஞரான அவரும் மறந்து, சாதாரண சிந்தனைப் போக்காளராகவே அவரும் கருத்துத் தெரிவித்தமை ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. அவரது ஆய்வறிவு நிலை பரிதாபகரமாக இருந்தபோதிலும், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த இன்னொரு

ஆய்வறிஞரான கலாநிதி இரா. கலைக்கோலன் ஓர் ஆய்வாளருக்குரிய பண்புடன் நிதானமாகவும், அறிவுபூர்வமாகவும் சுந்தரர் பற்றிய விடயத்தை அணுகினார். ஆய்வரங்கு ஒன்றில், எந்தக் கருத்தையும் ஆதாரபூர்வமாக முன்வைப்பதற்கு ஆய்வாளர்களுக்கு முழு உரிமையும் உண்டு. ஒருவரது ஆய்வு பூர்வமான கருத்துகளை மறுப்பதாயின் உணர்ச்சிவசப்படாது, தக்க சான்றுகளுடன் அதனை மறுக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அவரது கருத்துகள், ஓர் ஆய்வறிஞருக்குள்ள ஆய்வுநோக்கினைச் சரியானபடி வெளிப்படுத்தின.

ஆய்வரங்கு ஒன்றில், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பிப்பது தொடர்பாகச் சமநிலை பேணப்பட வேண்டும். ஒரு சிலருக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டமை வரவேற்கக்கூடியது அன்று. தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தருபவர்கள் விடயத்தில் அவ்வாறு நெகிழ்வுப்போக்கைக் கடைப்பிடிப்பதில் தவறில்லை எனலாம். இறுதிநாளில் இந்து கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்தவர்களை மாத்திரம் கௌரவித்துவிட்டு, உள்நாட்டு ஆய்வாளர்களைப் பார்வையாளர்களாக இருப்பதற்கு மாத்திரம் அனுமதித்துக் கொண்டது. இந்துக் கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இந்த விடயத்தில் இன்னும் திருந்த இடமுண்டு.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2007

(அனுசாரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏகைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.
பரிசுக் கதைகள் யாவும் தொகுப்பாக வெளியிடப்படும்

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவவர்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் "அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46^{வது} ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவு திகதி - 30.08.2007

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

நியூற்றனின் வரலாறு!

சென்னை

அறிமுகம் : புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்:- 20

பண்டாரவளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சி. எம். சங்கர் 14-04-1961ல் பிறந்தவர். விஞ்ஞான ஆய்வுகூட உதவியாளராகப் பணியாற்றும் இவர் சிறுகதை, கவிதை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவருகிறார். இவரது படைப்புகள் சிந்தாமணி, தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல் ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன.

இவரது தொடர்பு முகவரி : 4/6, முதலாம் ஓழுங்கை, ஹப்புத்தளை வீதி, பண்டாரவளை.

பகுத்தறிவின் பரிணாமத்தில்
புத்தாவது கோளும்
பாரதறியப்பட்டு
ஸீனா எனும்
செல்லை பெயர் நீக்கி
ஈரிஸ் என
நீரந்தரப் பெயரும்
இடப்பட்டு விட்ட
இத்தருணத்தில்
அனா உலையின்
ஆதாரத்துடன்
செயற்கை கரியின்
செய்து -
சந்திர இரவுகளை
கூடெரிக்கும் இரவுகளாய்
ஆக்கி ஆய்வுகளுக்கும்
அடியெடுத்து வைத்துவிட்ட
அகிலத்தில் -
இன்னுமொரு பக்கத்தில்
முழுமதியில் கால் பதித்த
மன நிறைவில்
செவ்வாயில் சென்று
குடியமர -
செய்திகள்
செய்திகளை சேகரிக்கும்
இந்த நவீனத்துக்குள்
நாம் சொந்த ஊருக்கு

சென்று வர ஏங்கித் தவிக்கும்
இதயத்துடன் - மனிதராய்
இந்த தீவுக்குள்!
கோள்களை கண்டறியவும்
கோள்களில் குடியேறவும்
ஆய்வுகளைக் கண்ட
அதே விஞ்ஞானம்
குண்டுகள் செய்து - எங்கள்
குடிமனை சிதைத்து
மனித அந்தஸ்தை மாற்றி
அகதி என எங்களை
அடையாளப்படுத்தியுள்ளது!
நுணுக்குக் காட்டிகளின்
நுணுக்கமான ஆய்வுகளில்
கண் காணாத -
நுண் அங்கிகளை
கண்டறியும் விஞ்ஞானம்
எங்கள் மென் இதயத்தின்
உணர்வுகளை மட்டும்
மதிக்காத இந்த நிலை
எழுதப்படாமல் போன
நியூற்றனின் -
இன்னுமொரு விதியா?
இல்லை -
நிம்மதி இழந்த தமிழனின்
நீங்காத தலை விதியா...?

இலங்கை தமிழ் சினிமா

இலங்கையில் தமிழ்ச் சினிமாத்துறை வளர்ச்சி காணுமா? என்ற கேள்விக்கு, காணாது என்ற பதிலே வழங்கப்படுகிறது. இடிபாடு சிக்கலாக பல பிரச்சினைகள் வோரோடி கிடப்பதால் இந்த சாபக்கேடு என்பது தரப்படும் விளக்கமாகவுள்ளது.

இது எப்படி சரியாகும்? சிக்கலை அறுப்பதும், பிரச்சினைகளுக்கு சரியான வழியில் தீர்வுகாண முனைவதும் வளர்ச்சிக்கு பாதை போடும். இன்று நம்மிடையே வளர்ந்து வரும் குறும் திரைப்பட தயாரிப்பு முனைப்புக்கள், ஞானதாசின் அழுத்தம் குறுந்திரைப்படம் பொஞ்சூர் குறுந்திரைப்படம் விழாவில் பெற்ற வெற்றியும் இத்துறையில் உற்சாக நடை பயில வாய்க்காலாக அமைகின்றன.

'சலனசித்திரம்' என்ற அமைப்பினூடே க. தேவதாசன் நீண்ட காலமாகவே இலங்கையில் தமிழ் சினிமா தயாரிப்பு முயற்சிகள் குறித்து அயராது பாடுபட்டு வருகின்றார்.

1996களில் கொழும்பில் ஒரு சிறுகுழுவாகப் பிறப்பெடுத்த 'சலனச் சித்திரம்' திரைக்கலைச்சங்கம் 1998இல் மாவட்ட திரைக்கலைச் சங்கங்களின் சம்மேளனமாக வளர்ச்சி கண்டது. இலங்கை தமிழ்ச் சினிமாவின் மீள்வளர்ச்சியை வலியுறுத்தித் தெற்கிலும், வடக்கிலும் தொடர் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக 2001இல் இலங்கை நாடாளுமன்றத்திலும் அதைபற்றிய விவாதம் நடைபெற்றது. அதன் பெறுபேறாக இலங்கை தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராகத் தமிழர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டதுடன் தமிழ்ப் பிரிவு ஒன்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனினும் 'இனவாத அரசியலில் இதுவெல்லாம் சகஜம்' என்பது போல அது கோவிந்தாவாகிவிட்டது. ஆனால் அதற்கு முன்னர் அது வளர்ச்சிக்கான வேர்களுக்கு நீர்பாய்ச்சியது என்பது மறுப்பதற்கில்லை. அவை பட்டுப்போனாலும் அதனை மீண்டும் துளிர்விடச் செய்யும் பணியில் மீண்டும் தேவதாஸ் காலடி பதித்து வருகின்றார் என்பது மனத்தின் மகிழ்ச்சியலைகளை எழச் செய்வதில் ஊற்றுக் கண்ணாகிறது.

திரைக்கலைத் திரைக்களம், திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம், திரைக்கலைக் கல்லூரி என க. தேவதாசனின் முயற்சிகள் முனைப்பு கண்டுள்ளன. இதுபற்றிய மேலதிக விபரங்கள் அறிய (தொடர்புகளுக்கு: ஹலோ 078 6076055)

அற்றைத் திங்களில் சோக்கல்லோ

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் மாதமொரு முறை அற்றைத் திங்கள் நிகழ்ச்சியை நடத்தி வருகிறது. நாடகக் கலைஞரும், வில்லிசை வல்லுனராகவும் நிகழும் சோக்கல்லோ சண்முகநாதன் இந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டார். தனது சுயசரிதையை அவர் சொன்னபோது விழுந்து விழுந்து சிரிக்க முடிந்தது. மேடையில் பேசினால் போதாது, சபையோரை சிரிக்கவும் செய்ய வேண்டும். இந்த ஆற்றல் எல்லோருக்கும் வெற்றிகரமாக அமையாது. இந்த ஆற்றல் கொண்டவர்களில் சோக்கல்லோவும் ஒருவர்.

ஒரு கலைஞனின் வரலாறு பதிவாக வேண்டியது அவசியம். அத்துடன் அவர் படைப்புகளும், ஆக்கங்களும் நகழும் சதையுமாக அத்துடன் இணைந்து பதியப்படல் வேண்டும். தனது சரிதையைச் சொல்லி கேட்போரை சிரிக்கச் செய்த சோக்கல்லோ, அவற்றுடன் தனது நாடகங்கள் வில்லிசை மேடையேற்றங்கள் என்பவற்றை இணைத்து சொல்ல வேண்டும். சொல்லியிருக்க வேண்டும். அவை முழுமையாக பதிவாகவேண்டும். இல்லையென்றால் சோக்கல்லோ ஒரு சோக்கான பேச்சாளர் என்பதோடு அற்றைத் திங்கள் முற்றுப் பெற்றதாகிவிடும் 'அட, அப்படித்தாங்க' என்று சில நண்பர்கள் காதில் போட்டு வைத்தார்கள். சோக்கல்லோ வெறும் ஷோக்கல்லோவாக மட்டும் தோன்றி மறையக் கூடாது.

தமிழில் முதல் புதினம் எது?

நமது படைப்பாளிகள் அதிக ஆய்வு நூல்கள் எழுதி, 'ஆய்வெழுத்தாளர்' என்ற அடைமொழியை சுவீகரித்தவர் தமிழ் மணி மானா மக்கீன் ஆவார். இவர் இப்பொழுது ஒரு புதிய பிரச்சினையை கிளப்பியுள்ளார். தமிழில் முதல் புதினம் (நாவல்) எது என்பதே அது. 140 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1858இல் முதல் புதினமான தாமிரப்பட்டினம் எழுதப்பட்டது என்பது இவருடைய தர்க்கம். அறிஞர் பெருமான், ஆன்மீகச் சீலர், இலக்கியச் செல்வர் கவிஞர் இமாமுல் அருஸ் அல்லாமா மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் (வலி) அவர்களே அந்த படைப்பாளி என்கிறார் மக்கீன்.

தமிழில் தோன்றிய முதல் புதினம் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், என்றல்லே நாமெல்லாம் பிரலாபிச்சுக் கிட்டிருக்கோம். இந்த ஆளு இப்பிடி ஒரு போடு போடுரானேன்னு நம்ம ஆய்வாளர்களெல்லாம் கொஞ்சம் நாடியை சொறிஞ்சு தலைக் கேசத்தை பிய்ச்சிக்க வேண்டியதுதான்.

உமகாவ கலைஇலக்கிய நிகழ்வுகள்

கவிஞர் குறிஞ்சி நாடன்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற பொன்விழா மலர் வெளியீடு

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றப் பொன்விழா மலர் வெளியீட்டு நிகழ்வு 2007.07.08 அன்று பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் கோலாகலமாக நிறைவேறியது. பம்பலப்பிட்டி ஸ்ரீ மாணிக்க விநாயகர் ஆலயத்தில் பொன்விழா மலர் பூசைக்கு வைக்கப்பட்டு ஆசீர்வாதம் பெற்று மங்கல வாத்தியங்களுடன் ஊர்வலமாக சரஸ்வதி மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு சமயவழிபாடு, தேவாரம், வேதபாராயணம் என்பன இடம்பெற்று ஆரம்பமானது.

இந்துமாமன்ற உறுப்பினர்கள், கலைஞர்கள், பேராசிரியர்கள், பொதுமக்கள், சமய பெரியார்கள், பாடசாலை மாணவ மாணவியர், அபிமானிகள் அனைவரும் திரண்டுவந்து மண்டபத்தை நிரப்பினர்.

இந்து மாமன்றத்தின் செயற்பாட்டினை வெகுவாக சிலாகித்துப் பேசி வாழ்த்துரை வழங்கினர் சான்றோர்கள். கப்பித்தாவத்தை ஆலய பிரதம குருக்கள் சிவஸ்ரீ சண்முகரத்ன குருக்கள், இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன், இராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சேர்ந்த இராஜேஸ்வர குருமகராஜ், கீரிமலை நகுலேஸ்வரக் குருக்கள், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி உயர்திரு ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, யாழ் பல்கலைக்கழக பதில் உபவேந்தர் குமாரவடிவேல், கல்வியமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் உடுவை தில்லை நடராஜா ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர்.

மேற்படி நிகழ்வுக்கு நல்லை ஆதீன மடத்தலைவர் தலைமை தாங்கியதுடன், தமது வாழ்த்துரையில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் ஆற்றிவரும் அரும்பணிகளைப் புகழ்ந்து பேசியதுடன் இந்து மக்களுக்கு ஒரு நிறுவன அமைப்பு இல்லாத குறையை இம்மன்றம் பூர்த்தி செய்கிறது என்றார். மன்றத் தலைவர் வி. கயிலாசபிள்ளை அவர்கள் கடந்த 54 ஆண்டுகளாக ஆற்றிவரும் சமய சமூக சேவை பற்றி விளக்கியதுடன் சுனாமி, யுத்தகால சூழ்நிலைகளில் யாழ் மக்களுக்கு ஆற்றிய பணிபற்றியும், மன்றம் நடத்திவரும் சிறுவர் இல்லம், முதியோர் இல்லம் பற்றியும் இந்து சமய ஆய்வரங்கு செய்யவும், சமய பயிற்சியை ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்ளவும் நல்லூரில் மூன்று மாடிக் கட்டிடம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது பற்றியும் விரிவாக விளக்கினார். உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி தமது வாழ்த்துரையில், இந்து சமய வழிபாட்டுத் தலங்கள், கல்வெட்டுக்கள், வரலாறுகள் என்பன அழிந்து வருகின்றன. வருங்காலச் சந்ததிகள் நமது பாரம்பரியத்தை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு விவரணப்படங்கள் மூலம் ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாக்க இந்துமாமன்றம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். பேராசிரியர் குமார வடிவேல் சமய வளர்ச்சியில் நாவலர் காலத்தைக் குறிப்பிட்டு, பின்னர் தோன்றிய சமய நிறுவனங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டதுடன் சைவ சித்தாந்த பட்டப்படிப்பு, சிறந்த சமய ஆய்வுக்கட்டுரைகளுக்கு பரிசு வழங்க நிதி யொதுக்குவது சிறந்த சேவையாகு மென்றார். நகர அபிவிருத்தி புண்ணிய பூமி அபிவிருத்தி அமைச்சின் செயலாளர் கலாநிதி இராமானுஜம் பேசும் போது ஏனைய சமய நிறுவனத் தலைவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியதைக் கேட்டுப் பெற்று பயன் அடைகிறார்கள். ஆனால் இந்து சமய நிறுவனங்களில் இருந்து எந்த ஒரு வேண்டுகோளும் விடுக்கப்படவில்லை என்றதுடன் உதவி கோரும் போது தன்னாலான உதவி வழங்கப்படு மெனவும் உறுதி கூறினார். பிரபல இலக்கிய ஆன்மீக சொற் பொழிவாளர் ஆறு. திருமுருகன் பொன்விழா மலரின் முதலாம் பகுதியின் உள்ளடக்கத்தை சிறப்பாக எடுத்துக் கூறினார். இரண்டாம் பகுதியை பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் விமர்சனம் செய்தார்.

இரத்தமலானை இந்துக் கல்லூரி சக்தி இல்ல மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகள் சபையினரின் பாராட்டைப் பெற்றன. சிவஞானச் செல்வர் இராஜபுவனேஸ்வரன் நன்றியுரை வழங்கினார். அனைவருக்கும் அறுசுவை உண்டி வழங்கி, நிகழ்வை இனிதாக நிறைவேற்றியது இந்துமாமன்றம். மாமன்றப் பொதுச்செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன் நிகழ்ச்சியை நெறிப்படுத்தி தொகுத்து வழங்கினார்.

இந்து சமய திணைக்களம் நடத்திய ஆய்வரங்கு

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 'பக்தி நெறியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்' என்ற தலைப்பில் 29.06.2007 தொடக்கம் 01.07.2007 வரை மூன்று நாள் ஆய்வரங்கை கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிசன் மண்டபத்தில் நடத்தியது. தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் ஏராளமான பேராசிரியர்கள் கலந்து கொண்டனர். மத அலுவல்கள், ஒழுக்க மேம்பாட்டு அமைச்சர் கௌரவ பந்து பண்டாரநாயக அவர்கள் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். பொன்னாடை போர்த்தி. ஞாபகச் சின்னம் வழங்கி அமைச்சர் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

திருமதி பவானி முருந்தன் தேவாரம் பாட, திரு.சி. தெய்வநாயகம் வரவேற்புரை கூறினார். இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் ஸ்ரீமத் சர்வ ரூபானந்தா அவர்களும் வித்வான் வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களும் வாழ்த்துரை வழங்கினர். கருத்தரங்கை

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் தலைமை தாங்கி நெறிப்படுத்தினார். இந்து சமய கலாசாரத் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன் தொடக்கவுரை நிகழ்த்த, பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர் சிறப்புரை வழங்கினார். ஆய்வரங்கில் பக்தி நெறியும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் என்ற நூலும், சங்க கால இலக்கியமும் சமூகமும் என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டன. அமைச்சர் பேசும் போது தான் அமைச்சராகி பங்குபற்றும் முதலாவது விழா இதுவெனவும், இந்து கலாசார திணைக்களப் பணிகளை பாராட்டுவதாகவும் தன்னாலான உதவிகளை வழங்க விருப்பம் கொண்டுள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்.

தமிழக அரசியலும் வரலாறும், சமயமும் பண்பாடும், திருத்தலங்களும் கலைகளும், திருமுறைகளும் திவ்ய பிரபந்தங்களும், பல்லவர் காலத்துச் சமூகம், பல்லவர் கால இலக்கியங்களும் மொழியும் என்னும் தலைப்புகளில் ஆய்வு அரங்கு நடைபெற்றது. பேராசிரியர் இரா. நாகசாமி, கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன், கலாநிதி இராஜவேலு, கலாநிதி கே. அருணாசலம், பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா, பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், திருமதி விக்கேனஸ்வரி பவநேசன், பேராசிரியர் இரா. வை. கனகரத்தினம், கலாநிதி கலைக்கோவன், விரிவுரையாளர்கள் திரு. க. இரகுபரன், ஸ்ரீபிரசாந்தன், திருமதி. பவானி முருகத்தன், கலாநிதி துரை மனோகரன், திரு. ம. ருபவதனன், கலாநிதி ஆ. பத்மாவதி, வித்வான் வசந்தா வைத்தியநாதன், திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம், கலாநிதி. எஸ். யோகராஜா, கலாநிதி கிருஷ்ணவேணி நோபேட், கலாநிதி ப. கணேசலிங்கம், திரு.க. அருந்தாசுரன், திரு.எஸ். பத்மநாபசர்மா ஆகியோர் ஆய்வுரை வழங்கினர்.

பேராசிரியர் இரா. நாகசாமி கலாநிதிகள் கூ. இராஜவேலு, இரா. கலைக்கோவன், ஆ. பத்மாவதி பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் பேராசிரியர் கோபாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்டனர். முதல் நாள் திரும. சண்முகநாதன் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் நிகழ்வை நெறிப்படுத்தினார். சமயப் பெரியோர்கள் ஆன்மீகவாதிகள் பொதுமக்கள் மாணவர்கள் கலந்து கொண்டனர். பார்வையாளர்களுக்கு தேநீர், பகலுணவு வழங்கப்பட்டது. மிகவும் பிரியோசனமான மூன்று நாள் கருத்தரங்கு இனிதாக நிறைவேறியது.

மலையகக் கவிஞருக்கு கவீஸ் நாட்டில் பாராட்டு

கவிஞர் பூண்டிலோயா இரா. மணிசேகரனின் 'மானுடமும் மணிக்கவிதைகளும்' என்ற கவிதைநூல் வெளியீட்டு விழா கவீஸ் நாட்டில் நடைபெற்றது. இலாப மையம் என்னும் மக்கள் மேம்பாட்டு கவீஸ் காப்புறுதி நிறுவனம் இந்நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கு செய்து இருந்தது. இந்நிறுவன அமைப்பின் தலைவர் இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்று வாழும் கல்லாறு சதீஷ் விழா நிகழ்வை நெறிப்படுத்தினார். 'மானுடமும் மணிக்கவிதையும், என்ற கவிஞர் மணிசேகரின் கவிதைநூல் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டதுடன், கவிஞருக்கு 'கவித் தென்றல்' என்ற விருதும் வழங்கப்பட்டது. கவிஞரின் கவித்துவத்தைப் பாராட்டியதுடன் அவருக்கு இலாபமையத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் திருமதி உஷா நந்தினி பொற்கிழி யொன்றை வழங்கினார். பாராட்டுரைக்கு பதிலளிக்கும் போது, புலம் பெயர்ந்து வந்த தமிழ் மக்கள் தங்களின் பாரம்பரியங்கள் கலை கலாசாரத்தை மேற்கூலக நாகரிகத்தில் மூழ்கிப் போகாமல், கலை, இலக்கியம், சங்கீதம், நடனம் ஆகியவற்றை இளம் சந்ததியினருக்கு வழங்கி வருவதைக் கண்டு தான் மகிழ்ச்சி யுறுவதாகக் கவிஞர் கூறினார்.

முத்தையா முரளிதரனின் சாதனை

அண்மையில் கண்டியில் நடந்த டெஸ்ட் போட்டியில் முத்தையா முரளிதரன் 700வது விக் கட்டை கைப்பற்றி சாதனை புரிந்தார். சுழல் பந்து வீச்சில் ஜாம்பவானான முத்தையா முரளிதரன் பங்களாதேசுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிலான மூன்றாவது டெஸ்ட் போட்டி கண்டி அஸ்கிரிய மைதானத்தில் நடந்த போது பங்களாதேஸ் வீரரான சயீர் ரசலை ஆட்டமிழக்கச் செய்ததன் மூலம் 700 விக் கட்டுகளை கைப்பற்றி அதிக கூடுதலான விக் கெட்டுகளை பெற்றவர் வரிசையில் இரண்டாமிடத்தில் உள்ளார். உலகில் அதிக விக் கட்டுகளை கைப்பற்றிய ஆஸ்திரேலிய வீரர் ஷேன்ன் வோர்னை முறியடிக்க இன்னும் ஒன்பது விக் கட்டுகளே உள்ளன. முரளிதரன் தனது 113வது டெஸ்ட் போட்டியிலேயே 700வது விக் கெட்டை வீழ்த்தினார். ஒரு இன்னிங்சில் 5க்கு மேற்பட்ட விக் கெட்டுகளை அறுபது தடவைக்கு மேலும் பத்துக்கு மேற்பட்ட விக் கெட்டுகளை இருபது தடவையும் எடுத்து உலக சாதனை புரிந்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கை ஜனாதிபதி அவர்கள் முரளிதரனைப் பாராட்டி வாழ்த்தியுள்ளார்.

நாட்டுப்புற கலைகள் அரங்கேற்றம்

கடந்த 01.07.2007ல் பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா அவர்களின் தலைமையில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் பழந் தமிழ் நாட்டுக் கலைகளின் நிகழ்வுகளும் நவீன இலக்கியப் படைப்புக்களின் ஆய்வரங்கும் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் திருமதி மீனலோசனி கனகரத்தினம் அவர்களின் இசைக்கு பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் குருக்கள் வயலின் வாசிக்க பாலக்காடு பாலச்சந்திரசர்மா மிருதங்கம் வாசிக்க செல்வன் பிரபா மோர்சிங் வாசித்தார். கரகாட்டம் காவுடியாட்டம், பொய்கால் குதிரையாட்டம், பாம்பு நடனம், மயில் நடனம், வேப்பிலை நடனம் ஆகியன நடைபெற்றன. இந்நிகழ்வில் தப்பு உடுக்கு ஆர்மோனியம் என்பன ஒன்று சேர இயக்கப்பட்டன. இந்த கலை நிகழ்வை சோக்கல்லோ சண்முகம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். சேமமடு பொத்தகசாலை அதியர் பத்மசீலன் அனுசரணை வழங்கினார். இலக்கியக் களத்தில் தப்பு சிவாவின் 'சொந்தங்கள்' சிறுகதைத் தொகுதியும், முற்போக்கு இலக்கியச் செம்மல்கள் கட்டுரைத் தொகுதியும் இடம் பெற்றன. ஆய்வுரைகளை பேராதனை பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் வ. மகேஸ்வரனும் அகவழிகூடம் ஆசிரியர் தெ. மதுசூதனன் அவர்களும் நிகழ்த்தினர்.

வீரகேசரி ஆசிரியர் விருது பெற்றார்

வீரகேசரி வார வெளியீடுகளின் ஆசிரியரான வி. தேவராஜ் அவர்களுக்கு கண்ணதாசன் விருது வழங்கப்பட்டது. தமிழ் நாடு ஆலந்தூர் பைன் ஆர்ட்ஸ் ஜனமிதர் டிரஸ்ட் நிறுவனத்தின் கவிஞர் 'கண்ணதாசன் விருது' வழங்கும் விழா சமீபத்தில் சென்னை காமராஜர் அரங்கில் இடம் பெற்றது. கலை, இலக்கியம், பத்திரிகை துறையில் சாதனை படைத்தவர்களுக்கு வருடந்தோறும் கண்ணதாசன் விருது வழங்கப்படும். இவ்வருடம் இவ்விருது வீரகேசரி ஆசிரியருக்கு கிடைத்தது பிரதம பொறுப்பாசிரியர் வி. தேவராஜ் முன்னாள் அமைச்சர் எம்.ஆர். வீரப்பன் அவர்களிடமிருந்து விருதைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

மல்லிகை ஆசிரியருக்கு வாழ்த்து

மல்லிகை ஆசிரியரும் முது பெரும் இலக்கிய வாதியுமான மல்லிகை ஜீவாவின் எண்பதாவது பிறந்த தினக் கொண்டாட்டம் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ், கோகிலா மகேந்திரன், ஜனாதிபதியின் ஆலோசகர் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர் ஆகியோர் பாராட்டி வாழ்த்தினர். என்றும் தணியாத எண்பதின் உழைப்பு என்ற நூலின் முதற் பிரதியை புரவலர் ஹாஸிம் உமரிடமிருந்து ராஜ பிரசாத் துரை விஸ்வநாதன் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஆயாக்கடவையான் பதிகங்கள் வெளியீடு

ம. துஷ்யந்தன் தொகுத்து, ஞானப்பதிப்பகம் வெளியீடு செய்த புன்னாலைக் கட்டுவன் ஆயாக்கடவை சித்தி விநாயகர் மீது பாடப்பட்ட ஆயாக்கடவையான் பதிகங்கள் நூல் அண்மையில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது. ஞானம் ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். மேற்படி விழாவில் முதற்பிரதியை டாக்டர் ஞானசேகரன் திருமதி இராஜரட்னம் அவர்களுக்கு வழங்கினார். ஸ்ரீ பாஸ்கரன், ம. துஷ்யந்தன் ஜெகதீஸ்வரக் குருக்கள் ஆகியோரும் மற்றும் பல முக்கியஸ்தர்களும் கலந்து கொண்டனர். இவ்விழாவில் புன்னாலைக்கட்டுவன் ஊர் மக்கள் பெருந்திரளாகப் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அருட்தந்தை தமிழ் நேசன் அடிகளாருடைய இரண்டு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா

மன்னார் மறைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அருட்பணியாளர் தமிழ் நேசன் அவர்கள் எழுதிய 'தண்ணீருக்குள் தாகமா?' மற்றும் 'வெளிச்சத்தின் வேர்கள்' என்ற இரண்டு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா கடந்த யூன் மாதம் 30ம் திகதி மன்னாரில் நடைபெற்றது. மன்னார் மறைக்கல்வி நிலையத்தில் நடைபெற்ற இவ்வெளியீட்டு விழாவுக்கு மன்னார் ஆயர் மேதகு இரா. யோசேப்பு ஆண்டகை அவர்கள் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். மன்னார் அரசாங்க அதிபர் உயர்திரு. ஏ. நீக்கிலாப்பிள்ளை, மன்னார் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் உயர்திரு. எம். ஆபேல் ரெவல், மன்னார் பிரதேச செயலாளர் திருமதி ஏ. ஸ்ரான்லி டி. மெல் ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகக் கலந்துகொண்டனர்.

இவ்விழாவுக்கு மன்னார் மடுமாதா சிறிய குருமட அதிபர் அருட்பணியாளர் பி. யேகறாஜா அடிகளார் தலைமை தாங்கினார். நூல் வெளியீட்டு உரையை அருட்பணியாளர் எஸ். அன்புராசா (அமதி) அவர்கள் நிகழ்த்தினார். முதல் பிரதியை முதன்மை விருந்தினர் மேதகு மன்னார் ஆயர் அவர்கள் நூலாசிரியரின் மூத்த சகோதரர் திரு. பி. ஆசீர்வாதம் அவர்களுக்கு வழங்கினார். நூல்களுக்கான நயப்புரைகளை மன்னார் மறைமாவட்ட பொதுநிலையினர் பேரவைத் தலைவர் திரு. ஏ. அந்தோனிமுத்து அவர்களும் மன்னார் வலயக் கல்வி பணிமனையின் தமிழ்ப்பாட ஆசிரிய ஆலோசகர் திருமதி பெப்பி விக்ரர்லெம்பேட் அவர்களும் நிகழ்த்தினார்கள். தொடர்ந்து முதன்மை விருந்தினரும் சிறப்பு விருந்தினர்களும் ஆசியுரைகளை வழங்கினார்கள். இறுதி நிகழ்வாக முருங்கனைச் சேர்ந்த கலாபூசணம் கலைஞர் குழந்தை அவர்களின் நாடகம் இடம்பெற்றது.

இந்நூல் வெளியீட்டு விழாவில் 600க்கும் அதிகமான மக்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர். அண்மைக் காலத்தில் இலங்கையில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாக்களில் அதிக தொகையான மக்கள் கலந்துகொண்ட நூல் வெளியீட்டு விழாவாக இந்நிகழ்வு அமைந்திருந்ததென விழாவில் பங்கேற்ற பலரும் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தனர்.

'மன்னார்' வெளியீடாக வெளியிடப்பட்ட இந்நூல்கள் கிறிஸ்தவ மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன. 'தண்ணீருக்குள் தாகமா?' என்ற நூல் இறைவனின் இனிய இயல்புகளை விவிலியக் கண்ணோட்டத்தில் வெளிக்கொணரும் நூலாக அமைந்துள்ளது. 'வெளிச்சத்தின் வேர்கள்' என்ற நூல் செபம் பற்றிய புரிதல்களை விவிலிய இறையியல் பார்வையில் வழங்கும் நூலாக உள்ளது.

'தண்ணீருக்குள் தாகமா?' என்ற நூலின் விலை 100.00 ரூபா. 'வெளிச்சத்தின் வேர்கள்' என்ற நூலின் விலை 200.00 ரூபா. இந்நூல்களை அனைத்து மறைமாவட்ட மறைக்கல்வி நிலையங்களிலும் மற்றும் கொழும்பு கொச்சிக்கடை புனித அந்தோனியார் ஆலயத்திற்கு முன்பாக உள்ள றண்ஸ்கா கிறீற்றிங்ஸ் கடையிலும், சென் மைக்கல் கடையிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தகவல் - வண்பிதா. கிறிஸ்து நேசன்

'ரிதம் ஒப் லவ்' இறுவட்டு வெளியீட்டு நிகழ்வு

ஆறே ஆறு பாடல்களை உள்ளடக்கிய "ரிதம் ஒப் லவ்" என்ற தமிழ் நாட்டின் தமிழ்ப்பாடல்கள் கொண்ட இறுவட்டின் வெளியீட்டு வைபவம் சமீபத்தில் மெஸன்ஜர் வீதியில் அமைந்துள்ள 'பிறைட்டன் ரெஸ்ட்' ஹோட்டலில் இடம்பெற்றது. இவ்விழாவுக்குப் பிரதம அதிதிகளாக புரவலர் ஹாஸிம் உமர், பிரதியமைச்சர் பெ. ராதாகிருஷ்ணன், கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினர்களான கே.ரி. குருசாமி, கொஸ்தா ஆகியோர் கலந்துகொள்ள பட்டிமன்றப் பேச்சாளர்கள் கம்பளைதாசன், வைத்தமாநிதி ஆகியோருக்கு பொன்னாடை கௌரவமும் வழங்கப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சியில் கவிஞர் கண்ணியா அமீர் அவர் தனது உரையில் கவிஞர் கண்ணதாசன் பிறந்த தினமான ஜூன் 24இல் தனது பாடல் சீடியும் வெளிவருவதையிட்டுப் பெருமிதப்பட்டார். ஏ.எஸ்.எம். நவாஸின் கவிதை வாழ்த்தும் இடம்பெற்றது. நம்மவர் குரல், நம்மவர் இசை கொண்ட இவ்விறுவட்டினை 'ஸ்கோப்பியன் கைஸ்' குழுவினர் வெளியிட்டுள்ளனர். முதல் பிரதியை வழமைபோல் புரவலர் ஹாஸிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார். நிகழ்ச்சியில் பழைய புதிய சினிமாப் பாடல்கள் இசைக்கப்பட்டது. எம்.எம். பாஸில் என்பவர் இந்நிகழ்ச்சிக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார்.

இது ஒரு சாதாரண நிகழ்வாக இல்லாமல் மண்டபம் நிறைந்த ரசிக்கர்கள் கலந்துகொள்ள ஒரு பல்கலை நிகழ்ச்சியாகவே நடந்து முடிந்தது தனிச்சிறப்பாகும். சித்தாரா இசைக்குழுவினர் மேடைப் பாடல்களுக்கு இசையமைத்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தகவல் - ஏ.எஸ்.எம். நவாஸ்

அவனது கவிதைகள்
அவர்களது இதயத்தைச் சுட்டின
இதயம் இளகி
மனிதம் பிறக்குமென நினைத்தான்
பிறவிக் கவிஞன் என்போள்
சூடுகண்ட பூனையோ மீண்டும்
அடுப்பங்கரை நாடியது
கவிவரிகளால் இதயத்தைச் சுட்ட
கவிஞனையே சுட்டுக் கொன்றார்கள்.

தொண் நூறுகளின் முற்பகுதியென்று ஞாபகம்
அக்கராயன் வைத்தியசாலையில் பணியாற்றிக்
கொண்டிருந்தேன். சந்திரபோஸ் கதாகரின் அம்மா என்னோடு
வைத்தியசாலையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள்,
படிப்பில் ஆர்வம் குன்றி கவிதைகள் எழுதி மினெக்கடும் மகன்
பற்றி என்னிடம் கூறி, மகனைப் படிப்பில் ஆர்வம் கொள்ள
ஆலோசனை கூறும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

நான் ஓய்வாக விடுதியில் இருந்த ஒரு மாலை வேளை
அவன் என்னைக் காண வந்தான். தாயார் சொல்லியிருந்ததால்
அவனை யார் என்று உணர்ச்சியில் சிரமமிருக்கவில்லை. கையிலே
ஒரு கொப்பியுடன் வந்த அவனை அமரும்படி கூறிவிட்டு
உரையாட ஆரம்பித்தேன். அம்மா கூறிய விடயங்களை எப்படி
எடுத்தியம்புவது என்று குழப்பிக் கொண்டிருந்த
வேளையிலேயே “டொக்டர் நீங்கள் ஒரு எழுத்தாளர் தானே?...
உங்கட கதையைப் படிச்சிருக்கிறன்... துணிவாய்
எழுதுறியள்...” என்று அவனே பேச்சை ஆரம்பித்ததுடன்
தன்கையிலிருந்த கொப்பியை நீட்டியபடி, “நான் சில
கவிதைகளை எழுதியிருக்கிறன்....” என்றான். அதை வாங்கி
மேலோட்டமாகப் பார்த்தபோதே வியப்பில் ஆழ்ந்தேன். ஒரு
பாடசாலை மாணவனின் கவிதைகள் போலன்றி மிகவும்
காத்திரமாக அமைந்திருந்தன.

சாதாரண தரப் பரீட்சைக்குப் பின்னர் இடையிடையே
திலேரென்று வருவான். இலக்கியம் பற்றியே எமது உரையாடல்
இருக்கும். நிறைய வாசிப்பவனாக இருந்தது அவனது
உரையாடலில் தெரிந்தது. உரையாடும் போது உணர்ச்சி
வசப்பட்டு, தனது கருத்தை வலியுறுத்தும் நியாயமான
கருத்துகளை முன்வைப்பான். பின்னர் வன்னியை நோக்கிய
பாரிய இடப் பெயர்வும், நான் வன்னேரிக்குச் சென்று
விட்டமையும் எமது தொடர்புகளைக் குறைத்தன. எனினும்
திலேரென்று பிரசன்னமாவான் எனக்கோ வேலைப் பழு பலலட்சம்
மக்கள் வன்னியிலே குவிந்திருந்து நோய்களோடு போராடிய
காலம். மருந்துகளுக்குத் தடை வைத்தியர் பற்றாக் குறை. இந்த
அவலங்களைக் கவிதையாக்கி என்னிடம் காட்டினான். எனினும்
அதிக நேரம் உரையாடமுடியாமல் எனது வேளைப் பழு
குறுக்கிடும். புரிந்து கொண்டு ஏமாற்றத்துடன் திரும்புவான்.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் வழமைபோல
திலேரென்று பிரசன்னமானான். இம்முறை புதிய ஒரு தகவலோடு
வந்தான். நிலம் என்ற பெயரில் ஒரு கவிதை காண் சஞ்சிகையை
வெளியிடப் போவதாகக் கூறினான். எனக்கு எழுத
நேரமில்லாத காலம் அப்போது எனினும் ஒரு கவிதை எழுதித்
தரும்படி கேட்டான். நான் அப்போது கவிஞனுமல்ல எனினும்

ஒத்துக் கொண்டேன். இதைவிட உங்களிடம் இன்னொரு
உதவி கேட்பதாகக் கூறினான். நானும் மறுக்காமல்
அவ்வதவியைச் செய்தேன். நிலம் சஞ்சிகை வெளிவந்தது.
எனினும் கவிதை எழுத என்னால் முடியவில்லை.

அதன் பின்னர் அவனது சஞ்சிகையையும், வேறு
பத்திரிகைகளில் வரும் கதைகளையும், கவிதைகளையும்
பார்ப்பேன். வளரும் பயிர் என்பது புரிந்தது. நீண்ட
இடைவெளிக்குப் பின்னர் ஒருமுறை கொழும்பு செல்ல வவுனியா
வந்துபாஸ் பெறக் காத்திருந்த நாட்களில் சந்தித்தேன். இம்முறை
நிறையவே உரையாட முடிந்தது. அவன் நிறைய இலக்கிய
விடயங்களைப் படித்து தெரிந்து வைத்திருந்தான். அத்துடன்
எமது தேசிய இன விடுதலைப் பற்றி நிறையவே பேசினான். தனக்கு
மணமாகிவிட்டதாகவும், மனைவியை எனக்குத் தெரியும் என்றும்
கூறினான். நிலத்திற்கு எழுதும்படி கேட்டான். அப்போது தான்
நான் கவிதையில் நுழைந்த காலம். பார்ப்போம் என்று கூறினேன்.
பின்னர் செயல்வடிவம் பெறவில்லை.

மீண்டும் நிறைய இடைவெளி. இம்முறை எமது சந்திப்பு
கொழும்பில் இடம்பெற்றது. புதிய உலகம் சஞ்சிகையின் புதிய
ஆசிரியராக வந்திருந்தான். ஏற்கனவே புதிய உலகம்
சஞ்சிகையில் எழுதியவன் என்பதால், என்னை எழுதும்படி
கேட்டான். என்கைவசமிருந்த கவிதைகள் சிலவற்றை
பார்வைக்குக் கொடுத்தேன். எதுவும் சொல்லவில்லை சுமார்
15 வருடங்களுக்கு முன்னர் அவனது கவிதையைப் பார்த்த
நினைவும், இப்போதைய அவனது உயர்வான கவிதைப்
படைப்பாற்றலும் தான் நினைவில் வந்தது. அன்று என்னோடு
தங்கி மதிய உணவும் உண்டு மீண்டும் உரையாடி விட்டுச்
சென்ற போது, அதுதான் அவனுடனான இறுதிச் சந்திப்பு என
நான் நினைத்திருக்கவில்லை. புதிய உலகம் சஞ்சிகை தடை
செய்யப்பட்ட பின் மீண்டும் வவுனியா சென்றுவிட்டான்.

ஒரு கவிஞனாக, பத்திரிகையாளனாக, ஒரு சஞ்சிகையின்
ஆசிரியனாக, எழுச்சி மிக்க துணிந்த படைப்புலகம் பற்றிய
அறிஞனாக இருந்து தனது 32வது வயதில் துப்பாக்கிக்கு
இரையானான்.

மொழியை அதன் உச்சமான நிலையில் பயன்படுத்தி
அற்புதமான பல கவிதைகளைத் தந்தவன், இன்னும் சாதிக்க
எவ்வளவோ இருக்கையில் தனது மனைவி பிள்ளைகளை
அநாதரவாக விட்டு அராஜகத்திற்குப் பலியாகிவிட்டான்.
பத்திரிகையாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் பலியாவது
இன்னமும் எம்நாட்டில் தொடர்கிறது, பத்திரிகைச் சுதந்திரம்
இருக்கிறது என்று பகர்ந்தபடியே!

இறுதிக்காலத்தில் அவனது கவிதைகள் மரணத்தைப்
பற்றி நிறையவே பேசியுள்ளன. மரணத்துள் வாழும் மக்களின்
மரணவேதனை மிக்க கொடுமை சூழ்ந்த வாழ்வை
கவிதைகளில் வடித்தவன், அவ்வாறே சாகடிக்கப்பட்டான்
என்பதுதான் வேதனை! பேனாவுக்குத் துப்பாக்கிகளால் பதில்
சொல்லும் காலம் இன்னும் எத்தனை காலம் தான் இந்த
நாட்டில் தொடரப் போகிறது? இனிய நண்பன் பொன். கணை
சமூர்த்திக்குப் பின், இப்போது இன்னொரு எழுத்தாள
நண்பனை அநியாயமாக இழந்துள்ளேன். இவை இனியும்
தொடராது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?

மெளன அஞ்சலிகள்

மெளனம் எப்பொழுதும் வாழ்வோடு பின்னிப் போய் இருக்கின்ற ஒருவிடயம். மெளனம் மனதுக்குள் கிடந்து அழுத்தும் பொழுதுகள் ஏராளம். ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஒரு மெளனம் மானசீகமாக குடி கொண்டிருக்கிறது.

மெளனம் எவ்வளவு அற்புதமானது. எல்லா சத்தங்களை விடவும் மெளனத்தை நாம் எவ்வளவு விரும்புகிறோம்.

மெளனம் எப்பொழுதும் மதிக்கப்படுகிறது. மரங்களற்ற ஒரு பசும் புல் வெளியில் அந்த மெளனத்தை உணர்வதற்காகவே ஸ்கொட்லாந்து போன பொழுது இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கும் மேலாக படுத்திருந்தேன் தனிமையாக. மனதின் மெளனம் அளப்பரியது. பெறுமதியானது.

மெளனமாய் இருத்தல் தொடர்பாக பல தரப்பட்ட கருத்துக்கள் சிறுவயதில் இருந்தே பழக்கப்படுத்தப்பட்டன.

பாடசாலையில் அசெம்பிளி ஒன்றுக்கூட முதல் மெளனமாக இருத்தல் என்பது எவ்வளவு பெரிய விடயம்.

எங்களுடைய அதிபர் கையில் பிரம்போடு எங்களை மெளனப்படுத்துவதற்காக அலைந்து மாய்வார்.

பக்கத்தில் உள்ளவன் / உள்ளவள் சிரிப்பு காட்டுவான் / வாள். வாயை மூடி பழிப்பு காட்டி எவ்வாறாகிலும் அந்த மெளன குழுவை உடைத்து விட துடியாய் துடிப்பார்கள். எல்லோரும் மெளனமாகும் வரை அசெம்பிளி தொடங்காது. சின்ன வயதில் இது எல்லோரின் அனுபவம் தான். எங்களை மெளனமாக்கும் விடயத்தில் அதிபர் ரென்சன் ஆன பல சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளது.

மெளனமாக்குவதற்கு அவர் தனது இரத்த அழுத்தத்தை அதிகரிக்க வேண்டிய பல சமயங்களும் நடந்திருக்கிறது.

யாரும் முக்கியஸ்தர்கள் செத்தால் அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டும் என்று பாடசாலையில் மெளன அஞ்சலி செய்திருக்கிறோம். ஆனால் மெளன அஞ்சலிக்கு மெளனமாக நிற்கும் பொழுது மனம் மெளனமாக இருக்கிறதா என்பது பெரிய கேள்விதான்.

மனத்தை அலைபாய வைத்துக் கொண்டு வெறும் மெளனமாக இருப்பதில் என்ன பலன் உண்டாகப்போகிறது.

மெளனம் என்பதே ஒரு தியாகம் தான். பேசாமல் இருப்பதன் மூலம் மனதை கட்டுப்படுத்தல் வெகு சுலபமாக வாலாயப்படுகிறது.

பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பேசாமல் இருத்தல் என்பது பெரும் தலையிடிபாக இருக்கும். பேசாமல் இருத்தல் பற்றி அம்மாவிடம் அம்மம்மாவிடம் மனைவியிடம் கேட்டுப் பாருங்கள்.

வத்தளையில் இருக்கும் பொழுது எனது மனைவி பேசுவதற்கு அயல் அட்டையில் பல பேர் இருந்தார்கள். நான் எப்பொழுது எழுதுவதற்கு தலை குனிவேன் என்று அல்லது வாசிப்பதற்கு புத்தகத்தை, பேப்பரை தூக்குவேன் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். நான் பிராக்காக இருக்க மனிசி பக்கத்து வீட்டுக்கு அல்லது தமக்கை வீட்டுக்கு போய்விடும். பேசுவதற்காக. என்ன பேசினீர்கள் என்றால் முடிவில் ஒன்றுமில்லை. இங்கு லண்டன் வந்த பின்பு பக்கத்து வீடு இரண்டு மட்டும்தான். ஒன்று மொரோக்கோ காரர் அரபி. மற்றது சைனிஸ்காரர் மென்டரின் மொழி. மனிசிக்கு தலை வெடிக்காத குறை. பேசுவதற்கு ஆள் வேண்டும் என்பதே. எனக்கு மெளனம் பிடிக்கும், மனைவிக்கு பேசுவது பிடிக்கும். யாராவது சிங்கள ஆட்கள் இருந்தாலாவது பேசலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது மனிசி. தமிழ் ஆட்களை தேடிப் போக வேண்டும் எங்கள் இடத்தில் இருந்து. ஆனால் இங்கு லண்டனில் பேசிக் கொண்டிருக்க ஆட்களுக்கு நேரமில்லை. வேலை... வேலை... பணம்... தேவை... என்று அசுரகதியில் ஒடுகிறது வாழ்க்கை.

என்னைப் பிடித்து பேச... பேச... என்றால் இலக்கியம், செய்திகள் இவைகள் தான் நான் பேசவேன். மனிசி பாடு பெரும் பாடு.

மெளனம் மூலம் இறந்தவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் போது என்னத்தை சொல்வது என்று ஒருவர் கேட்டார். பாடசாலையிலும் அதிபரோ ஆசிரியர்களோ என்ன நினைக்க வேண்டும் என்று சொல்லித்தரவில்லை. “மெளனமாக இருங்கோ. மெளனமாக இருங்கோ” என்று பிரம்பை வைத்துக் கொண்டு சொன்னதோடு சரி. வேறு ஒன்றும் சொல்லித் தரவில்லை. ஆகவே மனம் அலைபாய்ந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது ஆத்மார்த்தமாக எப்படி அஞ்சலி செலுத்துவது?

முஹமது நபிகளார் ஒரு முஸ்லிம் இறந்து விட்டால் அவரின் மையத்தின் மீது (அல்லாஹும்மஃபிர்லஹும் வர்ஹம்ஹும்) “இறைவன் அவர் மீது மன்னிப்பை அருளட்டும் அவருக்கு இரக்கம் காட்டட்டும்” இந்த பிரார்த்தனையை செய்யச் சொல்லி சொன்னார்கள்.

ஆகவே முஸ்லிம் ஒருவருடைய மையத்து வீட்டுக்கோ அல்லது மெளன அஞ்சலியின் பொழுது இவ்வாறு மனதுக்குள் சொல்லலாம்.

உலகம் முழுவதும் மெளன அஞ்சலி என்பது பிரபல்யமானது. இறந்தவருக்கு மெளன அஞ்சலி மூலம் மரியாதை செலுத்துவது தொடர்பான வழக்கம் எல்லா மத அனுஷ்டானங்களிலும் இருந்து வருகிறது.

புலம் பெயர் நாடுகளில் இந்த மௌன அஞ்சலிகளின் பொழுது எப்பொழுதும் அவதானிக்கிறேன். தமிழர்கள் மத்தியில் ஒரு பொடு போக்குத்தனம் தென்படுகிறது. பொதுவாக தமிழர்களால் நடத்தப்படும் விழாக்கள், வைபவங்கள், ஆடல் பாடல் நிகழ்ச்சிகள், கலை விழாக்கள் போன்ற வைபவங்களில் குத்து விளக்கு கொழுத்த முதல் விழா ஏற்பாட்டாளர் மேடையில் தோன்றி சொல்வார் “எமது தேசத்தின் விடுதலைக்காக தமது உயிரைக் கொடுத்தவர்களுக்காக 2 நிமிடம் மௌன அஞ்சலி செலுத்துவோம்” என்று.

கூட்டம் ஏனோ தானோ என்று எழும்பி நிற்கும், அதற்குள் பல கைத் தொலைபேசிகள் ட்ரிங், ட்ரிங் என்று காதைக் கிழிக்கும் குழந்தைப் பிள்ளைகள் அழுது தீர்க்கும்.

இளைஞர்கள் ஒன்றும் தெரியாமல் எழும்பி நின்று கொண்டு தலையை சொறிந்து கொண்டு இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் எழும்பி நிற்கிறோம் என்று கூட தெரியாது.

அப்படி சொல்லி மௌன அஞ்சலி செலுத்தாத கூட்டங்கள் ஏதோ சரியில்லாத கூட்டங்கள் போல கதையை கட்டிவிடுவார்கள்.

ஆனால் உண்மையிலேயே எத்தனை பேர் மனசார மௌன அஞ்சலி செலுத்துகின்றனர். மௌன அஞ்சலிக்கு முன் அதன்

முக்கியத்துவம் பற்றி சொல்லலாம். எல்லோருக்கும் விளங்கும் படி சொல்ல வேண்டும்.

கனியாட்ட விழாக்களில் மௌன அஞ்சலி செலுத்துவதற்கு அனுமதிக்க கூடாது. ஏனெனில் மனம் தண்ணியையும் உணவையும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது எவ்வாறு மனம் மௌன அஞ்சலி செலுத்தும்.

மௌன அஞ்சலிக்கு முன்பு கைத் தொலைபேசிகளை ஒஃப் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். இங்கு ஆலய பூசை நேரமும் கைத் தொலைபேசியின் மணி ஒலிக்கும்.

ஆகவே மௌனம் அடுத்தது அஞ்சலி இரண்டும் முக்கியத்துவம் பெறும் இடங்கள் தொடர்பாக எம்மவர் மத்தியில் தொடர் பயிற்சிகள் வேண்டும். எல்லோரும் செய்கிறார்களே என்பதற்காக நாமும் செய்வோம் என்பது இல்லாமல் ஆத்மார்த்தமான மௌன அஞ்சலிகள் செய்யப்படுக வேண்டும்.

இப்பொழுது மௌன அஞ்சலிகள் ஒரு ஃபஷன் ஆகிவிட்டது. தமிழர் கூட்டங்களில். அது இலங்கையிலும் தான் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தான். முழுவதும் அது மாற்றப்படவும் வேண்டும். மௌனம் தொடர்பாக பழக்கம் ஏற்படுத்தவும் வேண்டும். முயற்சித்தால் முடியும் எல்லாம்.

மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு...

-லுணுகலை ஸ்ரீ-

ஆயகலைகளில் ஒன்றாகி, முத்தமிழில் முதலாவதாகி, லளித கலைகளில் பெறுமதியாகி நிற்கும் எழுத்துத் துறையைச் சான்றோர் “கலை” என்றனர். கவிப் பேரரசு வைரமுத்து அதைத் “தவம்” என்றார். எத்தனை நிஜம் சுமந்த கருத்து...?

எழுத்து என்பது ஒரு கலை
எழுத்து என்பது ஒரு கடைச்சம்
எழுத்து என்பது ஓர் ஆயுதம்
எழுத்து என்பது ஒரு சிறந்த பதிவு.

இந்த எழுத்து முறையானது, எழுத்துக் கலையானது இப்பொழுது மலையகத்தில் அதிகரித்து வருவது வாழ்த்தத்தக்க, வரவேற்கத்தக்க ஒரு விடயமாகும். ஆனாலும் மலையக கவிதைகளிலும் அழுத்தமாக சிறுகதைகளிலும் மலையகத்தவர்களை குறிப்பாக தந்தைமார்களை பெரும் குடிசாரர்களாக சித்தரிப்பது வேதனையைத் தருகிறது. பலரின் பல கதைகளில் இப்படி ஒரு பாத்திர அமைப்பு தவிர்க்க முடியாத ஒன்று போல வருகிறது. சைவக் கடைகளில் சாம்பார் இன்றியமையாதது போல அநேகமான கதைகளில் (சில நாடகங்களிலும் கூட) தந்தையர்களை முழு குடிசாரர்களாகவே அறியப்படுத்துகிறார்கள்.

இது எத்தனை வீதம் ஆரோக்கியமானது? மலையகத்துப் பிரச்சினைகளில் இதுவும் ஒன்று தான். ஆனால் இது மட்டுமே பிரச்சினை இல்லை. நமக்குப் பலவந்தமாகத் திணிக்கப்படும் சுமைகள் எத்தனை? அடுத்த நாளை எதிர் கொள்ளப் பொருளாதாரத்தில் நாம் சந்திக்கும் இடர்கள் எத்தனை? உழைத்துக் களைத்து ஒய்வதியப் பணத்தை பெற அலைந்தலைந்தே செத்தவர்கள் எத்தனை? இவைகளையும் ஜீரணித்து இன்று பல்கலைக்கழகம் வரை வந்தவர்கள் எத்தனை...?

இவைகளைபெல்லாம் விட்டுவிட்டு ஆண்களை வெறும் குடிசாரர்களாகவும். ஒரு சண்டை சச்சரவு என்றால் வாய் கூசாமல் ஊத்தைப் பேச்சு பேசுவார்களாகவும் நம்மை நாம் இனங்காட்டிக் கொள்வதில் ஏது பெருமை?

எழுத்து என்பது ஒரு சிறந்த பதிவு.

அடுத்த நூற்றாண்டில் மலையகக் கவிதை, சிறுகதை நூல்களை ஆய்வு செய்யுமிடத்து “மலையக வளர்ச்சிக் குறைவுக்குக் காரணம் அவர்களின் குடி மட்டுமே பிரதானமாகும்.” என்று ஒரு கருத்துக் கணிப்பு உறுதியாக்கப்படும். “தேங்காய் பிடுங்குவது யாரோ, தண்டம் கட்டுவது யாரோ” என்பது போல எம்மை ஆட்டிப் படைக்கும் சற்று உயர் மட்டத்து ஊழல்களும் ஆதிக்கத்தின் உண்மையான காரணங்களும் பதிவில் இல்லாததால் அப்பாவி அப்பாக்கள் மட்டும் பெரும் அவப் பெயர்களை பெற்றுவிடப் போகிறார்கள்.

வெயில், மழை, குளிர், பனி இவை எவையையுமே கவனத்திற் கொள்ளாது உழைத்து உழைத்து நம்மைப் பேனை பிடிக்க வைத்தவர்களுக்கு நாம் வழங்கும் கௌரவம் இதுதானா?

எழுத்து வெறும் பொம்மையாக இருக்கக் கூடாது. சிற்பமாக இருக்க வேண்டும். எழுதும் எழுத்து தகவல் தர வேண்டும். அது தக்கவையாக, தரமாக இருத்தல் வேண்டும். அஃதின்றி இப்படியே வெறும் குடிசாரர்களாகவும் தூஷண வார்த்தைகளைப் பேசுவார்களாகவும் நாம் நம்மை சித்தரித்துக் காட்டுவது பிற தேசத்தவர்களின் முக சுழிச்சல்களுக்கும், அடுத்த தலைமுறையும் நூற்றாண்டும் நம்மை தரம் குறைந்தவர்களாக எடை போடவும் சாடவும் வழி வகுக்காதா.?

என். செல்வராஜா
நூலகவியலாளர்,
லண்டன்

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும் (ஜேர்மனி)

ஜேர்மனியிலிருந்து அண்மையில் வெளிவந்துள்ள ஒரு கவிதை நூல் பற்றிய அறிமுகம். திருமதி சக்திதேவி சத்தியநாதன் அவர்கள் ஜேர்மனியில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வார். அவ்வப்போது பாரதி என்ற பெயரில் ரீ.ஆர்.ரீ. வானொலியினூடாக நல்ல பல கவிதைகளை வானலையில் தவழவிட்டவர். வானலைக் கவிதைகள் எழுத்தூடக மாற்றம் பெற்றால்தான் அவை இலக்கிய உலகில் நிரந்தர வாழ்வனைப் பெறும் வாய்ப்பைப் பெறலாம் என்று உணர்ந்தவர். இவர் அண்மைக் காலத்தில் தான் எழுதிய கவிதைகள் சிலவற்றைத் தேர்ந்து தொகுத்து கனவு மெய்ப்பட வேண்டும் என்ற பாரதியின் வாசகத்தையே நூலின் தலைப்பாக்கி, அதனை அழகிய நூலுருவாக்கி வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கையில் உடத்தலவின்ன சிந்தனை வட்டத்தின் வாயிலாக இவரது கவிதைத் தொகுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும் என்ற நூலின் வெளியீட்டு நிகழ்வு கடந்த 2007 ஏப்ரல் 8ம் திகதி ஜேர்மனியில் குரும்பசிட்டி மக்களின் ஒன்றுகூடல் ஒன்றின்போது இடம்பெற்றது. அவுஸ்திரேலியா, கனடா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி ஆகிய நாட்டு இலக்கியவாதிகள் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்திருந்தார்கள். அக வணக்கத்தைத் தொடர்ந்து, மங்கள விளக்கை பாலகிருஷ்ணன் தம்பதியினர், எஸ்.எஸ். குகநாதன், திரு இரத்தினசிங்கம் ஆகியோர் ஏற்றிவைத்து விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தனர். தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் இனிதாக ஆரம்பித்த நூல்வெளியீட்டு விழாவில் பிரதம விருந்தினராக சங்கீத ஆசிரியை திருமதி தர்மினி தில்லைநாதன் கலந்துகொண்டார். சிறப்பு விருந்தினராக சிறுகதை எழுத்தாளரும் கவிஞருமான திருமதி சாந்தினி வரதராஜன் கலந்துகொண்டு கருத்துரை வழங்கியிருந்தார். முன்னாள் இலங்கை வானொலி அறிவிப்பாளரும் கவிஞருமான திரு தேவசகாயம் பெனடிக்ற் அவர்களும், கனடாவிலிருந்து வந்திருந்த எழுத்தாளர் ஐயாத்துரை ஜெகதீஸ்வரன் அவர்களும் கலந்து நூலைப்பற்றிய விமர்சனத்தை சிறப்பாகச் செய்திருந்தனர். இவ்விழாவில் நூலைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்ட பணம் பாரதியின் பிறப்பிடமான குரும்பசிட்டியில் பிறந்து, போரால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் எதிர்கால நலனுக்காக வழங்கப்பட்டது.

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும் என்ற இந்நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய பிரான்ஸில் வாழும் இ. சிறீரங்கன் தனது உரையில் பாரதியின் கவிதைகள் நமது அன்றாட வாழ்வின் விம்பங்கள். நாம் வாழும் பலத்தின் மனப்புலம்பல்களுடன்

இந்நாடுகளில் இரு முகங்களுடன் நாம் நடத்தும் வாழ்வின் அவலங்களின் வெளிப்பாடு என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இவர் தனது வாழ்த்துரையில், பாரதியின் கவிதைகளில் கோபம் இருக்கும், அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான அழைப்பு இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும் என்ற கவிதைத் தொகுதியில் பாரதியின் 60 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தனது அழுத்தமான கவித்துவப் பார்வையினூடாக எமது சமூகத்தின் பல்வேறு காட்சிகளை உயிர்ப்புள்ள சித்திரங்களாக்கி யிருக்கிறார். சாந்தினி வரதராஜன் தனது உரையில் பாரதியின் கவிதைகள் வாழ்வின் அழகைப் பிரதிபலிப்பதைவிட வாழ்க்கையின் சமையை, அதனால் ஏற்படும் வலியை, வலியினால் எழும் தீயை எழுத்தில் வடிப்பதில் மிகவும் சிறந்த கவிஞர் என்று புகழாரம் சூட்டினார்.

லண்டன் டைம் வானொலி நிகழ்ச்சியில் 1998ம் ஆண்டில் முதன்முதலில் பாரதியின் கவிதை அரங்கேறியதாக இந்நூலில் குறிப்பொன்று காணப்படுகின்றது. குறுகிய காலத்தில் தனது கவிதாபுலமையை வளர்ப்பதில் வெற்றிகண்ட பாரதி என்ற புனைபெயருக்குள் வாழும் திருமதி சக்திதேவி சத்தியநாதனின் முதலாவது நூல் இதுவாகும். தொடர்ந்தும் இவரது கவிதாபுலமையை வளர்த்துப் பதிவாக்கவேண்டும். தத்தமது ஆத்மதிருப்திக்காக வானொலியில் தமது கவிதைகளை ஒப்பிவித்துச் செல்வதுடன் திருப்திகண்டுவிடும் கவிஞர்களாக இராது தனது கவிதா புலமையினை பல்வேறு வகையிலும் வளர்த்தெடுத்து புகலிட தேசங்களில் எம்மவரின் இருப்பக்களையும் வாழ்வியல் கோலங்களையும் பல்வேறு சமூகக் கோணங்களிலும் இலக்கியப் பதிவாக்க இவர் முன்வரவேண்டும். அதன் மூலம் தானும் வளர்ந்து, புகலிட கவிதைத்துறையின் வளர்ச்சிக்கும் துணைநிற்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளுடன் அவரது பணிகளை வாழ்த்தி அடுத்த விடயத்துக்கு நுழைவோம்.

கலைவிளக்கு (ஜேர்மனி)

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக ஜேர்மனியிலிருந்து கலைவிளக்கு என்ற பெயரில் பல்வேறு இலக்கிய முன்னெடுப்புகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள் திரு. சு. பாக்கியநாதன், விக்னா பாக்கியநாதன் தம்பதியினர். ஜேர்மனியில் தமிழ் கலை இலக்கிய இதழாக ஆரம்பத்தில் கலைவிளக்கு சஞ்சிகையை இவர்கள் வெளியிட்டிருந்தார்கள். அது 1994ம் ஆண்டளவில் சில வருடகால இலக்கியப் பயணத்தின் பின்னர் வெளியீடு தடைப்பட்டிருந்தது. அதன்

பின்னர் கலைவிளக்கு வீடியோ சஞ்சிகையாக அது பரிணாமம் பெற்றதாக அறியமுடிகின்றது. ஒலி ஒளிச் சஞ்சிகையாக புலம்பெயர் தமிழர்களை, குறிப்பாக ஜேர்மன் வாழ் தமிழர்களை மகிழ்வித்துவந்த இம்முயற்சியும் சிறிது காலத்தில் தொடரவில்லை. காலக்கிரமத்தில் அதுவும் தடைப்பட்டு மூன்று வருடகால இடைவெளியின் பின்னர் மற்றுமொரு புது முயற்சியாக கலைவிளக்கு மீண்டும் துளிர்ந்துள்ளதுதகவும் அறியமுடிகின்றது. விடாமுயற்சியுடன் இலக்கிய முயற்சிகளைத் தம் புலம்பெயர்வாழ்விலும் சளைக்காமல் மேற்கொள்ளும் ஜேர்மன் பாக்கியநாதன் தம்பதியினர் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

பின்னாளில் வெளிவந்த கலைவிளக்கு இதழ் கவிதையிதழாகவே பரிமாணம் பெற்றது. திருமதி வீக்னா பாக்கியநாதன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு இருதிங்கள் ஓரிதழாக வெளிவரத் தொடங்கியிருந்த இந்தக் கவிதையிதழின் முதல் இதழ் மார்ச்சு - தை 2004இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. உலகத் தமிழ்க்கவிஞர்களை ஒன்றிணைக்கும் கவிதைக்கையேடு என்ற பதாகையுடன் பிஞ்சுக்குழந்தையொன்றின் மழலைச் சிரிப்புடனான அட்டைப்படத்துடன் இவ்விதழ் அழகாக மலர்ந்திருந்தது.

கலைவிளக்கு கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் இடையறாது தொடர்ந்து ஈடுபட்டுவரும் வேளையிலேயே ஜேர்மன் பாக்கியநாதன் தம்பதியினர் சில தமிழ் நூல் வெளியீடுகளையும் அவ்வப்போது தனித்தும், இணைந்தும் மேற்கொண்டிருந்தனர். இவை பெரும்பாலும் கலைவிளக்கு வெளியீடுகளாகவே வெளிவந்திருந்தன.

சிந்திக்கத் தூண்டிய ஜேர்மனிய கலாச்சாரம் (1985), பாலர் பாடல் (1989) ஆதங்கம் (1990), இலக்கணம் கற்போம் (1992), தமிழ் ஆண்டு 3 செயல் நூல் (1994), மாணவர் கட்டுரைகள் (1995), கவிதைச் சோலை (1996), குறளின் நிழல்கள் (1996), உறவுக்குப் போராட்டம் (1997), குறுகிய காலத்தில் தமிழை எப்படிச் கற்கலாம் (1997), சிறார்களுக்கான சிறுநாடகங்கள் (1999), இதயச்சிறை (2000), மாணிடம் எங்கே போகிறது (2000), தூரத்து விடியல் (2000), உலகெங்கும் வாழும் ஈழத்தமிழர்களும் கவையான விபரங்களும் (2000), பணம் பந்தியிலே (2000), இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை (2000), எண்ணத்தில் பூத்த வண்ண மலர் (2003), கடுகு வயல் (2003) அம்மா (2004) ஆகிய நூல்களை இவர்கள் இதுவரை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த 27.05. 2007 மாலை நான்கு மணிக்கு ஜேர்மன் டோர்ட்முண்ட் நகரில் கலைவிளக்கின் இருபதாவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு குறும் திரைப்பட நிகழ்வொன்றினை கலை விளக்கு அமைப்பினர் ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். முதலில் குறுந்திரைப்பட வெளியீடும், அதன் பின்னர் அவை பற்றிய விமர்சனமும் கலந்துரையாடல்களும் கலைஞர்களின் ஊக்கவிப்பு நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றன. நினைவுகளின் மலர்கள், வாழ்ந்தவன் தாழ்ந்தால், ஈச்சர், திருப்பம் ஆகிய நான்கு குறுந்திரைப்படங்கள் அன்றைய தினம் அரங்கேறின.

வானவில் (அவுஸ்திரேலியா)

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வானவில் என்ற கவிதைத் தொகுதியொன்று எனக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது. அவுஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக வானவில் என்ற இக்கவிதைத் தொகுதி அமைந்துள்ளது. புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தின் வெளிப்பாடாகப் படைக்கப்பட்ட இத்தொகுதி அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் இரண்டாவது

வெளியீடாகும். முதலாவது வெளியீடு உயிர்ப்பு என்ற தலைப்பில் 2005இல் ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியாக வெளிவந்திருந்தது. வானவில்லின் உள்ளே 31 முத்தான கவிதைகள், கல்லோடைக்காரன், சு. ஸ்ரீகந்தராஜா, அம்பி, ஆழியாள், மெல்பேர்ன், மணி, நித்தி கனகரத்தினம், மாவை நித்தியானந்தன் என்று அவுஸ்திரேலியாவில் தற்போது வாழ்ந்து வந்த போதிலும், லண்டன்வரை ஓரளவு அறியப்பட்டவர்களுடன் எமக்கு இதுவரை அறிமுகமேயில்லாத பல புதியவர்களும் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் சிறப்பாகக் கவிதை வடித்துள்ளார்கள்.

80களில் இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினை கூர்மையடைந்து தமிழின விடுதலைப் போராட்டம் தமிழ் மக்களின் அன்றாட வாழ்வை படிப்படியாகப் பாதிப்படையச் செய்தது. அதன் பெறுபேறாக எமக்குக் கிடைத்ததே இன்றைய போர்க்கால இலக்கியங்கள். வெறும் கற்பனை உலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டு சங்க இலக்கியத்தில் நவீன காதலுக்கு வரைவிலக்கணம் தேடிக்கொண்டிருந்த ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பரிணாம வளர்ச்சிபெற்று மண்வாசனை, தேசிய இலக்கியம், போர்க்கால இலக்கியம் என்று படைக்க ஆரம்பித்த வேளை புதிய குருதி பாய்ச்சப்பட்ட தனித்துவமான ஈழத்து இலக்கியம் வீறுகொண்டெழுந்தது. அனுபவவயப்பட்ட இவ்விலக்கியத்தை அனுபவித்து எழுதிய ஈழத்துக் கவிஞரின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஆயிரம் அர்த்தத்தைத் தந்தன. ஈழத்து இலக்கியத்தின் நீட்சியாக புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம் என்று புதிய தளங்கள், பரிமாணங்கள் விரிந்தன. அந்த விரிதலின் ஒரு சிறு சோற்றுப்பதமாக இந்த வானவில் பதியப்படுகின்றது.

தொலைக்கப்பட்ட தரவுகள் என்ற அவுஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகளின் போராட்டம் பற்றியதான கவிதை, பிரிஸ்பேர்னில் அகாலமரணமடைந்த கவிஞர் எஸ். வாசுதேவனின் உள்ளம் என்ற கவிதை, புலம்பெயர்வு, நிலத்தடி வேர்கள், மலிவு விலையில் மனித மரணம், எந்தன் தேசத்தின் குரல், நெருடல் என்ற நீள் கவிதை, திசை குழம்பிய பறவைகள், புல்லாங்குழலாகாத மூங்கில்கள் போன்ற சில குறிப்பிட்ட கவிதைகள் படித்தபின்னும் சிலமணிநேரம் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றன. இயல்பாக அமைந்த ஆக்க இலயக்கியப் படைப்பாற்றலினால் கவிதை புனைபவர்களும், மரபுவழியில் இலக்கண வரையறைகளுக்குள் நின்று மரபுக்கவிதைகள் புனைபவர்களும் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள். இவ்விரு திறத்தாரினதும் இணைந்த படைப்புகளையே இத்தொகுப்பிலுள்ள 31 கவிதைகளின் வழியாகவும் காணமுடிகின்றது.

அனைவரும் தாயக நினைவுகளை நெஞ்சில் தாங்கிப் புகலிடம் தேடி அவுஸ்திரேலிய மண்ணில் குடியேறியவர்கள். இவர்களது புலம்பெயர்வின் காரணங்கள் ஆயிரம் இருந்தாலும், தாயக நினைவுகள் அனைவருக்கும் பொதுவானவையே. இந்நூலுக்கு முகப்போவியத்தை ஜேர்மனியில் வாழும் ஈழத்து ஓவியர் மூனா வரைந்துள்ளார். அவரது முழுப்பெயர் இந்நூலில் எங்கும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஓரெழுத்துப் புனைபெயரில் மறைந்திருந்து தன் சுயஅடையாளத்தை இந்நூலில் வெளிப்படுத்தத் தவறியிருந்தாலும், தன் ஓவியத்திறமையை மறைக்காமல் அட்டைப்படத்தில் வெளிக்காட்டியிருக்கிறார். வித்தியாசமானதும் ரசிக்கக்கூடியதுமான அட்டைப்படம். உரிய முகவரியிருந்தால், புகலிடப்படைப்பாளிகள் தமது எதிர்கால நூலட்டைகளுக்காக ஜேர்மனியில் இவரைத் தேடக்கூடும்.

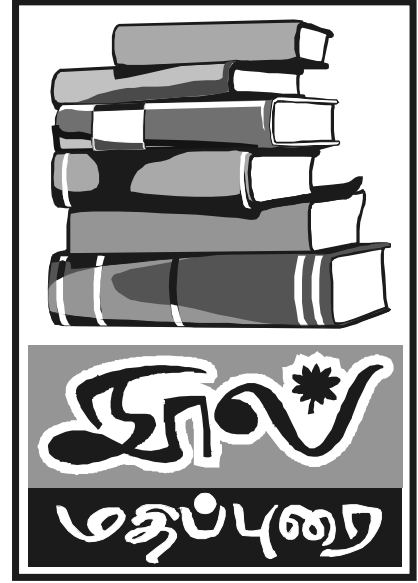

நூல் :
நீரிழிவு நோய்
ஆசிரியர் :
கா. வைத்தீஸ்வரன்
விலை :
ரூபா 100/=
கிடைக்கும் இடம்:
7 அல்பேட் பிளேஸ்,
தெகவளை.

ஓய்வு பெற்ற
சுகாதாரக் கல்வியாளன்
கா. வைத்தீஸ்வரன்
ஏற்கனவே பல சமூகப்
பயனுள்ள நூல்களை
எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

அந்த வரிசையில் அவரது சமீபத்தய நூலாக 'நீரிழிவு நோய்' தொடர்பான நூல் வெளிவந்துள்ளது. இன்று மக்களிடையே அதிகரித்த நிலையில் காணப்படும் இந்நோய் தொடர்பான மிகமுக்கியமான விடயங்களை ஒரு சாதாரண வாசகனும் விளங்கிக் கொள்ளத் தக்கவகையில் ஆசிரியர் இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார். இந்த நோய் உள்ளவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான நான்கு விடயங்கள் உள்ளன. அவையாவன உணவுக் கட்டுப்பாடு, மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி தேவைப்படி மருந்துகளை உட்கொள்ளல், தேகப் பயிற்சி, இந்நோய் பற்றிய பூரண அறிவு என்பனவாம். இந்நோய் பற்றிய அறிவு நோயாளிக்கு இருக்குமேயானால் அவர் அந்த அறிவின் துணைகொண்டு எவ்வித சிரமமுமின்றி நிறைவான வாழ்க்கையை வாழலாம். இந்த நோயினால் நீண்டகாலம் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் இருதயம் தொடர்பான நோய்கள், சிறுநீரகம் பாதிப்படைதல், கண்பார்வை இழத்தல், நரம்புத் தொகுதி பாதிப்படைதல் போன்ற சிக்கல்களுக்கு ஆளாகலாம். இச்சிக்கல்கள் வராமல் இருப்பதற்கான வழிவகைகள் இந்நூலிலே விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. நீரிழிவு நோய் என்றால் என்ன? நோய் தொடர்பான அடிப்படை உண்மைகள், நோயின் அறிகுறிகள், நீரிழிவு நோய் நிர்ணயம் குடும்ப உறவும் நீரிழிவு நோயின் தாக்கமும். நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கான உணவு பற்றி ஆலோசனைகள் அபாய எச்சரிக்கை அறிகுறிகள், உடற் பருமனும் நீரிழிவு நோயும் போன்ற பல விடயங்கள் இந்நூலில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. நூல் ஆசிரியர் சுகாதாரக் கல்வித் துறையில் நீண்டகால அனுபவம் மிக்கவர். உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் புலமைப் பரிசுத்திட்டத்தின் கீழ் இந்தியா, இந்தோனேசியா தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலான நாடுகளுக்குச் சுகாதாரக் கல்விச் சுற்றுலா மேற்கொண்டவர். அவர் பெற்ற அனுபவங்கள் அவரது நூல்களில் நிறைவாக இருப்பதைக் காணலாம். இந்நூலினையும் அவர் மக்கள் மனமறிந்து எல்லோருக்கும் ஏற்றாற்போல் இலகு நடையில் தந்துள்ளார். ஆசிரியரின் பணி மகத்தானது. இத்தகைய நூல்கள் பலவற்றை இனிவரும் காலத்திலும் ஆசிரியர் சமூகத்துக்கு வழங்குதல் வேண்டும்.

- நாராயணன்

நூல் :
கண்ணகி வழிபாடும்
இராஜராஜேஸ்வரி
வழிபாடும்
ஆசிரியர் :
வாகீச கலாநிதி
கனகசபாபதி
நாகேஸ்வரன் M. A
வெளியீடு :2007

விலை :ரூபா 100/=

ஈ ப் ர க மு வ
ப ல் க லை க் க மு க த் தி ல்
மொழித்துறை சிரேஷ்ட
வி ரி வு ரையா ள ரா க க்
கடமையாற்றும் வாகீசகலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்
M. A எழுதிய தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறை சார்ந்த நூலாக
வெளிவந்திருக்கும் “கண்ணகி வழிபாடும்
இராஜராஜேஸ்வரி வழிபாடும்” என்ற இந்நூல் ஆசிரியரின்
ஐந்தாவது நூலாகும்.

இந்நூலிலே முப்பரிமாண நோக்கு இடம்பெறுகிறது
அவையாவன (1) இலக்கியப் பண்பாட்டியலில் நிலவும்
கருத்து நிலைக்கும் வழிபாட்டுக்குமுள்ள தொடர்பு (2)
அகமுகமாகக் கண்ணகி வழிபாட்டம்சங்கள்
வரலாற்றடிப்படையில் சோழப் பேரரசர்களது இராஜ
இராஜேஸ்வரி அம்மன் வழிபாடாக மலர்ச்சியுறும் பாங்கு (3)
இயற்கையின் வெஞ்சினமும் - சீற்றமும் - அதனடியாக
நிகழ்ந்த பயன்களும், அவைகுறித்த சிந்தனைகளும்
உள்ளவாறு என்பனவாம்

“இந்நூலிலே அகமுகமான கருத்தியல் வளர்ச்சி
மனிதப் பண்புகளின் மேன்மையான பெறுமானம்,
படிமங்களின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள், சமுதாய நிலையில்
பிடிப்புடன் பின்பற்றப்படும் வழிபாட்டு மரபு, வரலாற்று
நோக்கில் தொடர்புறும் பெண்ணிலைச் சிந்தனைகள்,
இலக்கிய மரபின் அழுத்தம் என்பன குறித்த பார்வைகள்
இடம் பெற்றுள்ளன. ஈழத்து ஆய்வு அறிஞர்களின் முடிவுகள்
இடம் பெற்றுள்ளன. விக்ரிகரவியல், ஆகமவியல்
அடிப்படையிலன்றி இலக்கியப் பண்புகளின் அடிப்படையிலும்

மானுட மேன்மைகளின் அடிப்படையிலும் இந்நூலிலே கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன. இக்காரணங்களினால் இந்நூல் ஒரு புதிய சிந்தனைத் தடத்தில் விரிகின்றது.”

இந்நூலுக்கு பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, பேராசிரியர் வி. கே. கணேசலிங்கம் ஆகியோர் ஆங்கிலத்தில் அணிந்துரைகள் எழுதியுள்ளனர்.

நான்கு இயல்களைக் கொண்ட இந்நூலின் முதலாவது இயல் பண்பாட்டு ஆய்வுக்கான மூலங்கள் பற்றிப் பேசுகிறது. இவ்வியலில் சக்தி வழிபாட்டின் பல்வேறு பரிமாணங்களுடன் ஆய்வறிஞர்களின் சான்றாதாரங்களும் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

கி. பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டில் எழுந்த கண்ணகியின் சீற்றம் 21ம் நூற்றாண்டில் (டிசம்பர் 2004, 26ம் திகதி) சனாமிப் பேரவை ஆழ்கடலின் சீற்றமும் ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு முறையில் விபரிக்கப்பட்டிருப்பது வாசகரின் சிந்தனையைத் தூண்டி விடுகிறது. இவ் ஒப்பீடு இந்நூலின் இரண்டாவது இயலாக விரிகிறது.

மட்டக்களப்பில் கண்ணகி வழிபாடு பற்றி மூன்றாவது இயலிலும் அம்மன் படிமங்களும் பிரதிமாலட்சணங்களும் நான்காவது இயலிலும் பேசப்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களிலே பேசப்படும் கொற்றவை வழிபாடு உண்டு. மாரியம்மன், இராஜேஸ்வரி அம்மன் என்ற வழிபாட்டு மரபுகள் பிற்காலத்தில் சக்தி வழிபாட்டுடன் இணைப்புப் பெற்றுக் கலப்பதை இந்நூல் விரிவாகக் கூறிச் செல்கிறது.

ஆசிரியரின் ஆய்வு நோக்கும் ஆழமான சிந்தனைப் போக்கும் இணைந்து இந்நூலிலே ஒரு பயன்மிக்க நூலாக ஆக்கியுள்ளது. ஆசிரியரிடமிருந்து இத்தகைய நூல்கள் மேலும் வெளிவரவேண்டும்.

- அரவிந்தன்

நூல் :
அம்மாயிக் கல்லு
ஆசிரியர் :
மாலதி பாலேந்திரன்,
களனிவத்தை, மல்கெலியா
பதிப்பு:
ஜூலை 2006
விலை:
ரூபா 55/= (இந்திய விலை)
சி.கரம் என்ற மலையக

நாவலைத் தந்த மாலதி பாலேந்திரனின் இரண்டாவது நாவல் “அம்மாயிக் கல்லு”

மலையக மக்களின் வாழ்க்கையில் கண்ட சில உண்மைச் சம்பவங்களைக் கொண்டு தொழிலாளர்களும் அவர்கள் குடும்பமும் எல்லாவகையிலும் முன்னேறவேண்டும் என்ற ஆதங்கத்துடன் குறிப்பாக பெண்கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியும் குடிப்பழக்கத்தினால் மலையக சமூகத்தில் ஏற்படும் சீரழிவுகளையும் தனது முதலாவது நாவலான சிகரத்தில் எடுத்துக் கூறிய ஆசிரியர், ‘அம்மாயிக் கல்லு’ என்ற இந்த நாவலில் மூன்று தலைமுறையாகத் தோட்டத் தொழிலாளிகளிடத்தில் ஏற்பட்டுவந்த வாழ்வியல் மாற்றங்களை சுவைபட விபரிக்கின்றார்.

மீனாட்சி என்ற பெண் தோட்டத் தொழிலாளி, அவளது குடும்பம், பேரப்பிள்ளைகள் கொள்ளுப் பேரர்கள் இவர்களைச்

சுற்றி நகர்கிறது நாவல் :

கம்பனிக் காலத்திலிருந்து இன்றைய காலகட்டம்வரை தோட்டத்து மக்களின் நடையுடை பாவனைகளில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களை மீனாட்சிக்கு எண்பத்தைந்து வயதாகி எல்லோரும் அம்மாயி என்று அழைக்கும் நிலைமை வரை கதை நகர்கிறது. மீனாட்சி ரவுக்கை போடாத காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவள். அவளது காலத்தில் இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை எப்படி இருந்தது இப்பொழுது எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை மீனாட்சியின் தரிசனமாக விபரித்துச் செல்கிறார் ஆசிரியர். தோட்டத் தொழிலாளர்களது இருப்பிடம் உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் ஆடை அணிகள் கல்வி, தொழில், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், சிந்தனைப் போக்குகள் நம்பிக்கைகள் இவற்றிலெல்லாம் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை சுவைபட விபரிக்கிறார் ஆசிரியர். எட்டரை தசாப்த காலத்திற்கு மேலாக அத்தோட்டத்தில் வாழ்ந்து எல்லோருக்கும் வேண்டியவளாய் இருந்த மீனாட்சி அதேதோட்டத்து மண்ணோடு மண்ணாகக் கலந்து எதிர்காலச் சந்ததிக்கு உரமாகிப் போனாள். மீனாட்சி அடிக்கடி உட்காரும் கற்பாறையை அவள் இறந்த பிறகு தோட்டத்து மக்கள் மிகுந்த பயபக்தியுடன் பார்க்கத் தொடங்கினார்கள். அதை “அம்மாயிக் கல்லு” என்று அழைக்கவும் செய்தார்கள். இந்நாவலில் ஏறத்தாள நூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்ட தொழிலாளர்கள், சிறுவர்கள், லயங்கள் ஆகியவற்றின் புகைப்படங்களை ஆசிரியர் தேடிப் பெற்று இணைத்து தனது நாவலுக்குச் சான்றாதாரங்கள் ஆக்கியுள்ளார். நல்ல மலையக நாவல் ஒன்றை வாசித்த திருப்தியை “அம்மாயிக் கல்லு” தருகிறது.

- சூர்யா

நூல் :

வெளிநாட்டுக் கதைகள்

தொகுப்பாசிரியர் :

க. குணேஸ்வரன்

முதற் பதிப்பு :

14.05.2007

திரு. இராசையா ஐங்கரன் (சுவின்) அவர்கள் தமது தாயார் இராசையா தவமணிதேவி அவர்களின் 31ஆம் நாள் நினைவாக புலம் பெயர் படைப்பாளிகள் எண்மரின் சிறுகதைகளை நூலாக்கி

வெளியிட்டிருப்பது ஒரு முன்மாதிரியான, பாராட்டும்படியான முயற்சியாகும். இத்தொகுப்பில் உள்ள சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தொகுப்பாக்கத்தில் உதவியவர் திரு. ச. குணேஸ்வரன் அவர்கள்

“அம்மாவின் பாவடை” என்ற கதை அ. முத்துலிங்கம் எழுதியது “வெளிநாட்டுக் கதைகள்” என்ற மகுடத்துக்குப் பொருத்தம் இல்லாத கதை. ஒரு சிறுவனின் நனைவேடையில் விரிந்து செல்லும் கதையின் பகைப்புலம் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரு கிராமம். அ. முத்துலிங்கம் அநாயசமாக அவருக்கே உரிய பாணியில் இந்தக் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் பாங்கு அலாதியானது. ஒரு தாயின் நினைவாக வெளியிடப்படும் நூலில் ஒரு தாயைப் பற்றிய கதையும் இடம் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கில் தொகுப்பாசிரியர் இக்கதையைத் தேர்ந்திருப்பார் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. மற்றபடி, இக்கதை

அ. முத்துலிங்கத்தின் உச்சமான கதைகளில் ஒன்றல்ல.

கி. பி. அரவிந்தனின் 'நாடோடிகள்' அகதிகளாகப் புலம்பெயர் நாடுகளில் எமது மக்கள் படும் அவலங்களைக் கலாநுபமாகச் சித்தரிக்கிறது. அகதி அந்தஸ்த்து மறுக்கப்பட்ட நிலையில் கர்ப்பிணித் தாயான ராணி என்ற பாத்திரம் நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய அவலம் மனதை நெகிழ வைக்கிறது.

க. கலாமோகனின் "உருக்கம்" என்ற கதை தொழிற் தளத்தில் கோப்பை கழுவும் அப்பாவி ஒருவனின் மனநிலையைச் சித்தரிக்கும் கதை

"ரகசிய ரணங்கள்" அருண் விஜயராணியின் சிறந்த கதைகளில் ஒன்று. வெளிநாட்டு மோகத்தில் நம்மவர்கள் சிலர் இந்நாட்டில் கிடைக்கும் வாழ்க்கையையும் பறிகொடுத்துவிட்டு மெளனமாகத் தமக்குள்ளே அழுது கொண்டிருக்கும் நிலைபற்றி இக்கதை விளக்கிச் செல்கிறது. பார்த்தீபனின் "தெரியவராதது" இத்தொகுதியின் உச்சமான கதை. புலம் பெயர் நாடுகளுக்கு அகதிகளாகச் செல்லும் நம் இளைஞர்கள் படும் துன்பங்களையும், இங்கு அவர்களில் தங்கியிருப்போரை வாழ்விக்க அவர் படும் அல்லல்களையும் தத்ருபமாக எடுத்துக்காட்டும் இக்கதையின் முடிவு நெஞ்சை அதிர வைக்கிறது. பனிப்பாறைகளுக்கு அடியிலும், களவாக ஏற்றிச் செல்லும் கொள்கலன்களிலும் மாண்டுபோன இளைஞர்களின் கதைகளைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்திருக்கிறோம். உயர்ப் பறக்கும் விமானம் சிதறுண்டு யாருக்கும் தெரியாமல் இறந்து போன இளைஞனின் கதையை கூறுகிறது "தெரியவராதது". இக்கதை உலகச் சிறுகதையின் தரத்தில் வைத்துப் பார்க்கக்கூடிய உயர்ந்த தரத்திலான கதை.

'எய்தவர் யார்' ராஜேஸ்வரி பாஸுப்பிரமணியத்தின் கதை, புலம் பெயர் அவலச் சூழலை திறம்படச் சித்தரிக்கிறது. இக்கதை, 'ஓத்தைத் தண்டவாளமும் ஒரு கறுப்புநீள் முடியும்' ஒரு தண்டவாளம்சுதைகூறுவதற்கு அமைந்த அவலச் சுவைநிறைந்த கதை, 'புதிய தலைமுறை' புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்கள் எதிர்நோக்கும் தலைமுறை இடைவெளிப் பாதிப்பினைச் சுவைபட எடுத்துக் கூறும் கதை

மொத்தத்தில் இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு புலம்பெயர் வாழ்வின் பல்வேறு அவலங்களைக் காட்டும் சிறுகதைத் தொகுதியாக அமைந்துள்ளது - இத்தகைய தொகுப்பு முயற்சிகள் பாராட்டப்படவேண்டியவை

- நந்தினி சர்மா

நூல் :
திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர் அனுபவங்கள் - பாகம் I
ஆசிரியர் :

வேல் அமுதன்
விலை:

ரூபா 295/=

கிடைக்கும் இடம்:

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை

55 ஆவது ஒழுங்கை,

கொழும்பு -06.

முத்தாளர் வேல்

அமுதனின் நூல்களாக அறுவடை (நாடகம்) வைகறை (சிறுகதைத் தொகுதி) மாரீசம் (சாகித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி) வாழும்வழி (நாடகத் தொகுப்பு) ஓர்மம் சிறுகதைத் தொகுப்பு

ஆகியவை முன்னர் வெளிவந்தன. இப்போது திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர் அனுபவங்கள் பாகம் I என்ற வித்தியாசமான ஒரு நூலினை வேல் அமுதன் வெளியிட்டுள்ளார்.

கொடூர உள்னூர் யுத்தம் சமூக வாழ்வைக் குலைத்துவிட்டது. உறவுகளைத் தொடரவிடாமல் கெடுத்துவிட்டது. தொடர்புகளைத் துண்டித்துவிட்டது. இன்று எம்மக்கள் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் சிதறுண்டு வாழ்கின்றார்கள். இந்நிலையில் முன்பு நமது சமூகத்தில் இருந்த, திருமணத் தரகர்கள் மூலம் திருமணங்கள் பொருத்தப்படும் முறையும் பொருத்தமற்றதாகியுள்ளது. இப்பின் புலத்தில் பார்க்கும்படி திருமண ஆற்றுப்படுத்துநரின் பணி மாபெரும் பணியாக பரிணாமம் பெற்றுள்ளது. இப்பொறுப்புணர்வின் நிமித்தமே தரகர் முறையை அவதானமாகச் செப்பிட்டு "சுய தெரிவு முறை" என்ற வாழ்க்கைத் துணையைத் தெரிந்தெடுக்கும் புத்தம் புதிய நவீன நாகரிகமான முறையை அறிமுகம் செய்துள்ளதாக வேல் அமுதன் மனம் திறந்து கூறியுள்ளார்.

இந்நூலுக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணிடவியல் விரிவுரையாளர் மௌனகுரு சித்தார்த்தன் நீண்டதொரு முன்னுரையை வழங்கியுள்ளார். "இன்று சிதறி சிக்கலான சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளவும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் உறவு முறைகள், திருமண முறைகள் எவ்வாறு மாறி வந்துள்ளன, தொடர்ச்சியாக வந்துள்ளன என்பனவற்றை விளங்கிக் கொள்ளவும். முயல்கின்ற ஆய்வாளருக்கு பல்வேறு திறவுகோல்கள் உண்டு. வேல் அமுதனின் தொழிற்பாடுகளும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் உறவுகளைத் திறந்து பார்க்கும் ஒரு திறவுகோலாக என் முன் நிற்கிறது" என்கிறார் மௌ. சித்தார்த்தன்

நூலின் முகப்புப்படம் கவர்ச்சியானது. அந்தக் கவர்ச்சிக்குக் காரணம், வேல் அமுதன் தன்னை மாப்பிள்ளையாக அலங்கரித்து கம்பீரமாகக் கொடுக்கும் 'போஸ்' தான். அகவை அறுபதைத் தாண்டிய நிலையிலும் மாப்பிள்ளையாக 'போஸ்' கொடுக்கும் வேல் அமுதனின் தன்னம்பிக்கை, ஓர்மம் பாராட்டப்படவேண்டியது.

தனது வாடிக்கையாளர்கள் பொருத்தக்கூடிய சாதகக் குறிப்புகளை மாத்திரம் பெற்றுச் செல்லும் வகையில் நட்சத்திரப் பொருத்த அட்டவணை ஒன்றை ஆக்கியுள்ளார் வேல் அமுதன். அந்த நட்சத்திர அட்டவணையும் இந்நூலில் சேர்க்கப் பட்டிருப்பது நூலின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கவல்லது.

நூலின் மூன்றாவது பகுதியில் 12 குறுங்கதைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும் பாலானவை வேல் அமுதன் பெற்ற தொழில் அனுபவங்கள் மூலம் உருவானவை. இக்கதைகளில் உச்சமானது 'கலாசாரம்' என்ற குறுங்கதை. வெளிநாட்டில் வசிக்கும் 'பெடியன்' சிலரது கலாசாரச் சீரழிவையும் அவர்கள் இங்கு வந்து இங்குள்ளவர்களை ஏமாற்ற முனைவதையும் எள்ளல் நடையில் தரும் வேல் அமுதன், எமது கலாசாரம் பேணப்படுவதன் முக்கியத்தையும் இக்கதை மூலம் வலியுறுத்துகிறார்.

'திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர் அனுபவங்கள்' என்ற இந்நூல் திட்டமிடலும் செய்நேர்த்தியும் கொண்ட ஓர் கலைஞனின் ஆக்கத்தில் உருவான பயன்மிக்க நூலாகும். இந்த நூலில் திருஷ்டிபரிகாரமாகத் தோன்றும் சில எழுத்துப் பிழைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இந்நூலின் பாகம் II மேலும் பல அரிய பெறுமானங்களைத் தரும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

- சூர்யா

வாசகர் புகார்

ஞானத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையும், புதிய அணுகுமுறைகளும் நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்கும், இலக்கியவாதிகளுக்கும் புத்துணர்ச்சியை தரும் என்பதில் கிஞ்சித்தும் சந்தேகமில்லை. பக்கச்சார்பற்ற நேரான பார்வையும், சமூகத்தின் மீதான ஆழமான ஊடுருவிய தேடலும், ஞானத்தின் படைப்புக்களில் மிளிர்கிறது. புதிய, இளம் எழுத்தாளர்களை அரவணைத்து தட்டிக்கொடுக்கும் ஒரு தார்மீகப் பண்பை ஞானம் போன்ற இலக்கிய இதழ்கள் செய்துவருகின்றமை மகிழ்ச்சி தருகின்றது. புதிய எழுத்தாளர்களின் அறிமுகமும் அவர்கள் பற்றிய அவதானமும், ஞானத்தின் தனிச் சிறப்பு.

இதழ் 84^{ல்} பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் பவள மலராக அவர் பற்றிய பல கட்டுரைகளுடன் வெளியாகியிருந்தது. இது பேராசிரியரை இளைய தலைமுறையினர் ஆழமாய் அறிவதற்கு வழி கோலும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை. பேராசிரியரின் இலக்கிய ரீதியிலான ஆழ, அகலங்களை கன கச்சிதமாய் பல கட்டுரைகள் தொட்டு நிற்கின்றன. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி பற்றிய ஆழமான ஆய்வுக்கும், அறிவுக்கும் இந்தக் கட்டுரைகள் துணைநிற்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சூரன் ஏ. ரவிவர்மாவின் திக்குத் தெரியாத சிறுகதை புதிய கோணம். இளைய அப்துல்லாஹ்வின் “மற்றவை நேரில்” நன்றாய் இருக்கிறது இருந்தாலும், அப்துல்லாஹ்வின் அனுபவங்களை பேசுகிறது.

நாச்சியதீவு பர்வீன், டோஹா கத்தார்

ஞானம் 88 இதழின் அட்டைப்படம் ஒரு ஏழைச் சிறுவன் உணவுத் தட்டுடன் காவல் நிற்பதாக அமைந்த புகைப்படம் இன்றைக்கு முழுநாடுமே கையேந்தி நிற்கும் பொருளாதார நிலைமையின் குறியீடு. இத்தகைய புகைப்படங்களை வெளியிடும்போது புகைப்படக் கலைஞரின் பெயரையும் வெளியிட்டுக் கௌரவிக்க வேண்டும். அட்டைப்பட அதிதியாக இம்முறை வன்னியூர்க் கவிஞர் அகலங்களை கௌரவித்துள்ளீர்கள். அகலங்களின் இலக்கியப் பன்முக ஆளுமையை ஸ்ரீகணேசனின் கட்டுரை விபரமாக விளக்கியுள்ளது. ஞானத்தின் தரம் ஒவ்வொரு மாதமும் அதிகரித்துச் செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. சென்ற இதழில் கவிதைகள் யாவும் மிகவும் தரமானதாக அமைந்திருந்தது. சிறந்த தரத்தில் இருக்கும் கவிதைகளுக்கு ‘ஞானம் முத்திரைக் கவிதை’ என்று குறித்து சிறப்பு வழங்கும் முறையை ஆரம்பித்துள்ளீர்கள். ஜெ. பிரேம்குமார் ஞானத்தின் முதலாவது முத்திரைக் கவிதையை எழுதியுள்ளார். அவருக்கு எனது பாராட்டுக்கள். தனது வயல் நிலம் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயமாகி வரண்டு அழிந்து போன நிலைமையை மிகவும் உணர்ச்சிகரமாகக் கவிதையாக்கியுள்ளார். மனதைத் தொடும் கவிதை. ஏறாவூர் அனலக்தர் ‘காக்கைவிடு தூது’ பிரபந்தம் எழுதியுள்ளார். தான் அகதி முகாமில் சிரட்டையில் கூழுக்காகக் கையேந்தி நிற்கும் நிலைமையை மந்திரி சபையில் இருப்போருக்கு காசத்தை தூது விடுகிறார். இக்கவிதைக்கு கௌதமன் பொருத்தமான சித்திரம் வரைந்திருக்கிறார். நல்ல கவிதை சண்முகம் சிவகுமார் மலையகத் தலைமைகளைச் சாடும் கவிதையும் நன்றாக இருந்தது.

எம். வை. எம். மொகைதீன், கருவாஞ்சீக்குடி

புலோலியூர் செ. கந்தசாமி எழுதிய ‘மொட்டு’ சிறுகதை நன்றாக இருந்தது. இதே போன்ற ஒரு கதையை ‘பக்குவம்’ என்ற தலைப்பில் அ. முத்துலிங்கமும் எழுதியிருக்கிறார். ஆனாலும் செ. கந்தசாமி ஒஹென்றி பாணியில் கதையின் முடிவில் ஒரு ஆச்சரியத்தை வைத்திருப்பது சிறப்பானது. ‘கருச் சிதைவு’ கதை எமது இளைஞர்கள் புலம் பெயர் நாடுகளில் உழைப்பதற்காகப்படும் கஷ்டங்களையும் அதனை உணராத உறவினர்கள் இங்கிருந்து கொண்டு அவர்கள் வருந்தும்படி நடப்பதையும், அவர்களது மன அவசங்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளது. முல்லை அமுதன் தனது சொந்த அனுபவங்களையே கதையாக்கினாரோ என்று எண்ண வைக்கின்ற மனதைத் தொடும் கதை. புதிய எழுத்தாளர் பிரமிளா செல்வராஜாவின் கதை மலையக மண்வாசனையை நுகர வைக்கிறது; அவர்களது நம்பிக்கைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. எதிர்காலத்தில் இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக வருவார் என நம்பலாம்.

தம்பிமுத்து தர்மராஜா, மொனராகலை

போலிகளைக் கண்டு ஏமாறாதீர்கள்

கடந்த ஜூலை 2007 ஞானம் இதழில், எனது பெயரில் ஒரு வாசகர் கடிதம் வெளிவந்தமையைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியம் அடைந்தேன். அதனால், வாசகரின் தெளிவு கருதி இக்கடிதத்தை எழுதுகிறேன். அந்தக் கடிதத்தில் எழுதப்பட்ட விடயங்கள் குறித்து நான் எதுவும் விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் எனது பெயரில் மறைந்திருந்து கொண்டு தமது கருத்துகளைத் தெரிவிக்க நினைப்பது எந்த வகையிலும் முறையற்றது.

ஞானம் வாசகர்கள், நான் முன்னர் எழுதிய வாசகர் கடிதங்களையும், ஜூலை மாதத்தில் எனது பெயரில் வெளிவந்த வாசகர் கடிதத்தையும் அருகருகே வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பார்களாயின், அவற்றுக்கு இடையிலான நடை வேறுபாட்டை இலகுவில் புரிந்து கொள்வார். எனது பெயரில் எதிர்காலத்தில் யாரும் இவ்வாறு போலிக் கடிதங்களை எழுதவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஞானம் வாசகர்களுக்கு ஓர் அன்பான வேண்டுகோள். போலிகளைக் கண்டு ஏமாறாதீர்கள். – வீ. கே. ராஜந்ரேந்திரன், கம்பளை

ஞானம் 86 ஜூலை இதழ் கிடைத்தது. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களது பவள விழா மலரைத் தொடர்ந்து, ஞானம் இதழ் புதிய புதிய அளவில் பரிணாமித்து வருவதும், வடிவமைப்பு உள்ளமைப்பு என்பனவற்றில் புதிய யுக்தி கையாளப்படுவதும் தனித்துவமே. இருந்தும் படைப்புகளின் தலையங்கங்களின் எழுத்துரு அளவு (Fonts) சற்று பெரியதாக தெரிவது பார்வைக்கு சலிப்பைத் தருகிறது கவனிக்க.

ஞானம் 86ம் இதழில் வழமையான அம்சங்களுடன் புதிய அம்சங்களும் இருந்தன. குறிப்பாக செங்கை ஆழியாளுடனான நேர்காணல் குறிப்பிடத்தக்கது. அவருடனான நேர்காணல் ஒன்றை இற்றைவரை வாசித்திராத எனக்கு பெருவிருந்தாக குறிப்பிடலாம். மேலும் அவர் தனது அனுபவங்களையும், பழைய இலக்கியச் செல் நெறியினையும் செம்மையாக குறிப்பிடுவதும், அவற்றை வாசிக்க இலக்கிய வரலாற்றினை மீள ஞாபகமூட்டுவதும் அவரது நேர்காணலின் முக்கியம் எனக்கருதலாம்.

அனைத்துலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2007 என்ற ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் கட்டுரையும் முக்கியமானதொன்று. அவர் அக்கட்டுரையை இன்னும் விரிவாக எழுதியிருக்கலாமே. சட்டரீதியான அல்லது சம்பிரதாய பூர்வமான அடையாளத்தினை தோற்றுவிப்பதாம் அம்மாநாடு அமைந்தது என்பதே உண்மையாக அமைவது துலங்கியது. முதல்வருக்கு ஒரு லட்சம் ரூபா பொற்கிழி வழங்க வேண்டுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. எழுத்தை வெள்ளிக்காசுக்கு விரும்பும் சமூகம் உள்ளவரை இவ்வாறான நிகழ்வுகளை தவிர்க்க இயலாது தான் என்பது யதார்த்தமாகிறது. இருப்பினும் 2002ல் இலங்கையில் நடந்தவிழா நாளறிந்தவரை குறிப்பிடத்தக்கதே. எல். வஸீம் அக்ரம், அநுராதபுரம்

‘ஞானம்’ ஆடி மலர் கண்டேன். ஆனந்தங் கொண்டேன் கலையிலக்கிய கருத்தாக்களின் கருத்தாடற் களமாகக் கவினுற விளக்கும் “ஞானம்” தரும் விடய தானம் அனைத்தும் அருமை. அருமையிலும் அருமை. ஆளுமை மிக்கவர் தம் ஆக்கப்பாடு, ஆர்வம் தம் அனுசரிப்பு, அரவணைப்பு அத்தனையும் அதற்குப் பெருமையே. வாழ்த்துக்கள்.

மூத்த கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் “அனைத்துலக இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாடு – 2007” பற்றிய ஆக்கம் மேலும் பல தகவல்களை அறியவும் அலசவும் எனக்கு ஏதுவாயிருந்தது. தமக்குத் தாமே தலைவராகித் தலை வீக்கத்தோடு தப்புத் தாளம் போட்ட “தர்மவான்களின்” தன்னிச்சையான “தட்டல்களால் தலைச் சிறப்புடனும் கலைச் சுரப்புடனும் களை கட்ட வேண்டிய கலையிலக்கிய விழா கறை படிந்த காட்சிக் களமாய்த் துலங்கியது தீராத வடுவே.

“தொண்டைக் கரகரப்பில் தொடர் வசனம் பேசுகின்ற நம் அண்டை வீட்டார்” அனைத்துலக இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டை அசிங்கப்படுத்தி, அப கீர்த்தியை உண்டாக்கியமை அனைவரும் அறிந்ததே. இப்படியொரு தலைக் குனிவும், தன்மான இழப்பும் இனிமேலும் இலங்கையர்க்கு ஏற்பட இடந்தரலாகாது என்பதே அனைவரினதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

தவிர, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் இறவாப் புகழுடன் இமய சாதனையைத் தொடர்வார் பலராவார். சிறுகதைத் துறையில் சிறப்பாகச் சிலாகித்துப் பேசப்பட வேண்டியவர் செங்கை ஆழியான். முற்போக்குத் தளத்தில் முனையமான முதுசொம்களையும் முன்னோடிகளையும் முனைப்பாகச் சுட்டி வருவது மெச்சத் தக்கது. சென்ற காலப் பகுதியை என் போன்றவர்கள் மீட்டிக் கொள்ளவும், நினைவேட்டில் தீட்டிக் கொள்ளவும் வாய்ப்பாக ‘நேர் காணல்’ தொடர்கின்றது. தொய்வில்லாமல் தொடர வேண்டும்.

முடிவாக, இளைய அப்துல்லாஹ், தழையும் கலையிலக்கிய இளவல்களில் தலையானவர்; தரமானவர். களவான “கம்பியூட்டர்களைக்” கண்டு பிடிப்பதிலும் கையாளவதிலும் கைதேர்ந்தவன் நம்மவனே என்று அறியும்போது நமக்குப் பெருமைதான். இலண்டன் மாநகரில் இழிவாரப் பிழைப்பு மூலம் இமய சாதனை படைக்கும் இலங்கையரின் இதுபோன்ற தகவல்களை இன்னும் நாம் அறிய அவர் தொடர்ந்து இலண்டனில் இருக்க வேண்டும். வாழ்வு சிறக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்போம்.

ஏறாவூர் அனலக்தர்

தங்கள் “ஞானம்” சஞ்சிகை ஒழுங்காக்கக் கிடைக்கின்றது. அதற்கு நன்றி.

அதில் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களுக்காகிய சிறப்பிதழ் மிகவும் போற்றத்தக்கது. அது ஒரு பொக்கிஷம். அதில் பல அறிஞர்கள் அவர்பற்றி சுவையானதும், நிறையத் தகவல்கள் கொண்டதுமான கட்டுரைகளை வரைந்திருக்கிறார்கள். அவர்பற்றி அறிந்திராத பல விடயங்கள் அக்கட்டுரைகளை வாசித்தபின்னர் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. முகப்பில் தோற்றும் அட்டைப்படம் அவரது உயிரோவியமாக அமைந்துவிட்டது. அவர் வாழும் காலத்தில் நாம் வாழக்கூடியதாக இருக்கிறது நாம் கொடுத்துவைத்த ஒரு பேறு.

40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என நினைக்கின்றேன், அவருடன் பழக்கக்கூடிய ஒரு சிறு வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர் அப்போது பிரம்மச்சாரி. பேராசிரியர் கைலாசபதியுடன் வெள்ளவத்தையில் ஒரு மாடியில் தங்கியிருந்தார். என்னைக் கூப்பிட்டழைத்து தண்ணைப் படமெடுத்துத் தரச்சொன்னார். எடுத்துக்கொடுத்தேன். ஒருமாதம் கழிந்தபின்னர் மீண்டும் படங்கள் எடுத்துதரும்படி பணித்தார். எடுத்துக்கொடுத்தேன். அது ஏன் என்று அப்போது எனக்கு தெரியவில்லை. பின்னர்தான் அறிந்தேன் அவருக்கு அந்தவேளையில் திருமணப்பேச்சுக்கால் நடந்ததென்று. உடம்பு மெலிவதற்காக ஒருமாதம் உபவாசமிருந்தாராம். அவர் வானொலியில் தயாரித்து வழங்கிய சிறாப்பர் குடும்பம் என்னும் தொடர்நடகத்தில் நானும் பங்கேற்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது, என் அதிர்ஷ்டம்.

இந்தக் கட்டுரைகளையும் இன்னும் அவர்பற்றிய விபரங்களையும் அடக்கி யாராவது புத்தகம் வெளியிடவேண்டுமென்பது எனது அவா. அப்படி வெளிவரும்போது எனக்கு ஒரு பிரதி அவசியம் வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அவர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் அறிவற்றாக இருந்து சேவைசெய்ய வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டுவோம். நன்றியும் வாழ்த்தும் சொல்லி முடிக்கிறேன்

சிசு நாகேந்திரன், அவஸ்திரேலியா.